

திறந்தவெளிச் சிறையில் ஒரு தேசம்!

கவிதைகள்

பண்டிதர் ச. வெ. பஞ்சாட்சரம்

Digitized by Noolaham Foundation
noolaham.org | eazhavanam.org

தீநாந்தவெளச் சீனையல் ஒரு தேசம்! கவிதைகள்

ஆசிரியர்:

ச.வே. பஞ்சாட்சரம்

பதிப்பாசிரியர்:

முனைவர் லேனா தமிழ்வாணன், எம்.ஏ.,
டிப்ளமோ இன் ஜர்னலிசம்

மணிமேகலைப் பிரசுரம்

தபால் பெட்டி எண் : 1447

7 (ப.எண் 4), தணிகாசலம் சாலை,
தியாகராயநகர், சென்னை - 600 017.
தொலைபேசி : 2434 2926, 2434 6082
மின்அஞ்சல் : manimekalai1@dataone.in
மின் இணையம் : www.tamilvanan.com

நூல் விவரம்

நூல் தலைப்பு	திறந்தவெளிச் சிறையில் ஒரு தேசம்!
ஆசிரியர்	ச.வே. பஞ்சாட்சரம்
மொழி	தமிழ்
பதிப்பு ஆண்டு	2017
பதிப்பு விவரம்	முதற் பதிப்பு
உரிமை	ஆசிரியருக்கு
தாளின் தன்மை	11.6 கி.கி.
நூலின் அளவு	டெம்மி சைஸ் (14 x 21 செ.மீ.)
அச்சு எழுத்து அளவு	10 புள்ளி
மொத்தப் பக்கங்கள்	xxvi + 182 = 208
நூலின் விலை	ரூ. 130
அட்டைப்பட ஓவியம்	மோகன் கிராஃபிக்ஸ்
லேசர் வடிவமைப்பு	பி.எஸ். முத்து கிராஃபிக்ஸ் சென்னை - 600 015.
அச்சிட்டோர்	ஸ்கிரிப்ட் ஆஃப் செட் சென்னை - 600 094.
நூல் கட்டுமானம்	தையல்

அமைதிவழிப் போராட்டக் காலம்

1. காணிக்கை - தீந்தமிழ்த் தியாகி முத்துக்குமாரனுக்கு!	1
2. தீந்தமிழீழம்	2
3. தமிழ் வாழ்த்து	3
4. மறவன் முழக்கம்	4
5. செய்யும் செயலோ?	5
6. தங்க ஓடை சலசலக்க!	6
7. காக்கைக் குலமே!	7
8. மடமை இல்லை	8
9. அது அன்று, இது!	9
10. சிறுக்கிக்கேன் இந்தச் செயல்?	10
11. குறிஞ்சித் தமிழழகன்	14
12. வன்னிவயல் வாழ்விலே!	15
13. என்ன உறவோ?	17
14. கறுப்பு வெள்ளைத்தலைகள் ஆட!	18

ஆயுதப் போராட்டக் காலம்

15. வெளிவரத்தவறிய மெய்ம்மை விளம்பரம்	20
16. வாருங்கள்! மாந்துங்கள்! வாழ்த்துங்கள்!	21
17. ஈழ இதயம் பிடித்த ஒரு புலி வீரனின் புகைப்படம்	24
18. ஆன்மீக பூமிக்கு அணியிவைகள் பராபரமே!	24
19. நா	27
20. வெற்றியின் சிகரம் ஏறியது அறமே!	31
21. நாடின்றி வீடில்லை	32
22. போர்க்கோலம் - தவக்கோலம்!	33
23. எங்கள் வீடு! எங்கள் மக்கள்...	34
24. இளைய வேங்கைகட்கு என்ன சன்னதம்!	35
25. வரலாறு படைக்கின்றோம்	37
26. பொருமுகின்ற பொங்கலிது	38
27. புத்தகுலப் பொன்னடிக்கு!	39

28. சந்ததி அளி(ழி)க்கும் தந்திரம்!	40
29. குடாவிலொரு நண்பனுக்கு விடாமல் விடுத்த மடல்	41
30. தென்னிலங்கைத் தோழனுக்கு	43
31. புலியாகப் போவது ஏன்?	46
32. சிங்களத்தின் சிதறுண்ட தீச்சுவாலை!	48
33. கற்பனைக்கெட்டாத அற்புதங்கள்	51
34. குணத்திலே குன்றுதான்!	54
35. மான நெஞ்சர் மண்ணிது	55
36. தற்குறித் தம்பிரான்	57
37. துண்டாட்டம் துடைத்த கொண்டாட்டம்	59
38. பிந்துலுவேவப் பெருங்கொலையால்	61
39. சிம்மாசனம் ஒன்று	62
40. புத்தாண்டின் புதுப்பாடம்	63
41. விழிப்போடிருக்க வைத்து வெற்றியைத் தா!	65
42. தேசப் பிதாக்கள்	69
43. சித்திரங்கள் விரிக்கும் செங்கதிர்	70
44. எல்லாமே எம் சேய்கள்	72
45. மாவீரப் புண்ணியர்காள்!	73
46. குறத்தி பிள்ளை பெற...?	75
47. மனிதவிதி நன்றாக்க!	77
48. இந்துவின் நூற்றாண்டு மைந்தனே!	78
49. தமிழனிடும் - தரணியிடும் பொங்கல்	79
50. அடித்தளம் இட்டவன் கிட்டு!	80
51. செய்ந்நன்றி ஏத்தும் பொங்கல்!	84
52. இது நேரம்! முடி சூடு!	85

ஆன்மீகவழிப் போராட்டக் காலம்

53. சத்தியத்தின் எழுச்சி!	86
54. குஞ்சுமீன் தமிழன்	87
55. இன்றே எழுவோம்! ஒன்றாய் எழுவோம்!	88
56. சாத்தானின் உண்ணாவிரதம்!	89
57. வலி சுமந்த மாதம்	91
58. கடவுள் கையில் ஆயுதங்கள்	93

59. நீறுமடா கொலைவெறியர் கொற்றம்!	96
60. தொலைநகல், மின்னஞ்சல், துண்டறிக்கை விடுதாது! 99	
61. அக்கினியாக ஆர்த்தெழுந்து	101
62. ஈழத்தின் ஆதிக்குடிகள் தமிழர்!	104
63. புனித மாவீரர்முன் புலத் தமிழர் புதிய சபதம்	105
64. கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்	109
65. ஆன்மீக வழியில் அன்னை மண் மீட்போம்!	112
66. அன்றுதொட்டு இன்று மட்டும்	116
67. முள்வேலி விழுங்கும் ஒரு முழுத் தேசம்	119
68. இனக்கொலை வினைப்பயன்	122
69. இறை தந்த வெற்றி கொண்டே	125
70. தணலையே கவ்வித் தவிக்கும் நண்டுகள்!	128
71. ஓட்டவா ஒப்பாரிக்கு ஓடுவமோ மீண்டும்?	132
72. அன்புப் பஞ்சம் அழிக்கும் பிஞ்சுகள்!	134
73. இனி ஓயேன் எனக் குமுறும் இனிய கனடா!	136
74. வெற்றி விழுதுகள் வேரூன்றும்	138
75. தமிழனின் உண்மைத் தைப்பொங்கல்	139
76. கல்லறைகளிலிருந்து கருவறைகளுக்கு!	141
77. நமணன் ஈர, வீர காவியம்	143
78. அகம் தொடும் வண்ணங்கள்	146
79. அருள்முக மூடிகள்	148
80. அதிகம் அழுபவன்!	149
81. சுத்தமாய்க் கலந்திடு!	150
82. குலத்தைக் கொளுத்திய கொள்ளிகள்	151
83. மூடப்பயணி	152
84. வர்ண ஜாலம்	152
85. கிழக்கும் மேற்கும்	153
86. பாமரர் நாடுகள்	154
87. படைத்தலும், அழித்தலும்	155
88. இது என்ன நியாயம்?	156
89. வீழும் விதைகளே...!	157
90. போதாது என்ற மனம்	158
91. இரட்டைக் கணக்கு	159

92.	ஏழை ஈழம் வாழ அருள்!	160
93.	சுவாமி விபுலானந்தர்	161
94.	ஆறுமுக நாவலர்	162
95.	புலத்தில் புலர்வு சொல்லும் பொறிகளே!	163
96.	குடுகுடுப்பைக்காரன்	164
97.	நிறங்கள்	165
98.	சூழ் குடிப்போமே!	166
99.	தாயகக் காட்சிகள்	167
100.	இன்பத் தமிழை மறப்பெனோ?	168
101.	பாரதி காட்டும் பாதையிலே...!	169
102.	ஊஞ்சல்	171
103.	யாரிடம் கேட்போம் அவ்வையே பிச்சை?	172
104.	அருமையாக உழுகிறோம்	173
105.	பொன்வண்டு	174
106.	முற்றம்	175
107.	புள்ளி மயிலே ஆடு	176
108.	வீடுகள் பலவிதம்	177
109.	ஒளியூட்டும் வினையாட்டு	178
110.	இணைய உலகம்	179
111.	யார் யார் மாமணிதர்	180
112.	என் ஆசை	181
113.	காத்து ஆள் கண்ணா!	182

மதிப்பீட்டுரை

“பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம்
விழுதெறிந்து நிற்கும் கவிதா விருட்சம்...”

“கவிதை வெறும் கண்ணிற் தெரியும் காட்சியல்ல,
உணர்வால் உறவாடக்கூடிய உயிர்...”

“பண்டிதரையா மரபுக்கு மாலையிட்டவர்.
எதுகையையும் மோனையையும் வதுவை செய்தவர்,
இலக்கணம் மீறா இயல்புடன்
இவர் பாடித் தந்தவை பல்லாயிரம்...”

“இவரின் கவிதொட்டே நான் பெருகிப் போனவன்...
நீர்தந்த நன்றிக்கு
வேரடியில் விழுந்து விழுது வணங்குகிறது...”

என்று, அனைவராலும் அறியப்பட்ட புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களாற் புகழ்ந்து பாடப்பட்ட கவிஞர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம் அவர்கள் கடந்த அறுபது ஆண்டுகள் தமிழ் இலக்கிய உலகத்தால் நன்கு அறியப்பட்ட ஒருவர் என்பதை அனைவரும் அறிவர். அப்படிப்பட்ட மதிப்பிற்குரிய கவிஞரின் கவிதைகளுக்கு மதிப்பீட்டுரை வழங்கும் வாய்ப்புக் கிட்டியமை குறித்து மகிழ்ச்சி.

காலத்தின் கண்ணாடியாகவும், கவிஞரின் எண்ணத்தின் எதிரொலியாகவும் அவரது படைப்புகள் விளங்குவதைப் படிக்கப் போகும் ஒவ்வொருவரும் உணரப் போகிறீர்கள். கவிஞருடன் கிட்ட நின்று பழக முடியாதவர்களும், எட்ட நின்று, “இவர் யார்?” என்று வினாத் தொடுப்பவர்களும் அவரைப் படிக்கவும், அவரைப் புரிந்து கொள்ளவும், அவரது ஆழ்மனத்து வேட்கைகளை அறிந்து கொள்ளவும் இந்நூல் துணை செய்யுமென்பதில் எள்ளத்தனை ஐயமில்லை.

தனது கவிதை, கட்டுரை, சிறுகதை, நாவல், நாடகம், குழந்தைப்பாடல், கவியரங்கக் கவிதைகள், உருவகக் கதைகள், இலக்கண நூல் என்பவற்றினூடாகத் தன்னை இனம்காட்டிக் கொண்ட கவிஞர் நூற்றுக்கு மேற்பட்ட நூல்களை ஆக்கியளித்துள்ளார். சமுதாயத்தில் இவரது படைப்புகளின் தரமுணரப்பட்டதன் காரணமாகப் பல இலக்கிய விருதுகளுக்குச் சொந்தக்காரராக மாறியுள்ளார். அத்துடன் இலங்கையில் சாகித்திய மண்டலப் பரிசையும் பெற்றுக்கொண்டார்.

தமிழீழ விடுதலைப் போராட்ட வரலாற்றில் அன்று நிலவிய தமிழீழ அரசின் அரசவைக் கவிஞன் என்று பலரும் உயர்த்திப் பாராட்டுமளவிற்குப் பல விடுதலைப் பாடல்களை ஆக்கி அளித்தவர். அவற்றுள் சிலவற்றை இந்நூலிற் காணும் வாய்ப்பை நாம் பெற்றுள்ளோம். ஒவ்வொருவர் பார்வையும், சுவையுணர்வும் வேறுபட்டிருந்தாலும், அவரவர் விரும்பிப் படிக்கும் பல்சுவைக் கவிதைகளை இந்நூல் தன்னகத்தே கொண்டுள்ளது. அந்த வகையிற்றான் என்னையும் இந்நூல் ஈர்த்துள்ளது.

பல்லாயிரம் விடுதலைக் கவிதைகளை ஆக்கித் தந்ததனூடாக இந்நூலை ஒரு காலத்தின் பதிவாக மாற்றித் தந்துள்ளார். ச.வே. யின் பாடல்களை விடுதலைப் பாடல்கள், சமூகப் பாடல்கள் என்ற இரு வகைக்குள் உள்ளடக்கலாம். இவரது விடுதலைப் பாடல்கள் அன்று சூழ்த்தமிழ் மண்ணில் பல கவியரங்குகளிலும், வானொலிகளிலும், 25-க்கும் மேற்பட்ட பத்திரிகை, சஞ்சிகைகளிலும் வெளிவந்திருக்கின்றன. அதுமாத்திரமின்றிச் ச.வே.ப. கவிதைகள் தொகுதி 1, தண்டலை, எழிலி என்று கவிதைத் தொகுதிகளாகவும் வெளிவந்திருக்கின்றன.

1960களிலிருந்து கவிஞர் எழுதி வெளிவந்த பல கவிதைகள் இந்நூலில் இடம்பெற்றுள்ளன. அவையாவும் சமூகச் சீர்கேடுகளைச் சாடுவனவாகவும், சமூகத்தின் புல்லுருவிகளைத் தோலுரிப்பனவாகவும், பிடிக்காத சம்பவங்களை நையாண்டி பண்ணித் திருத்த முற்படுவனவாகவும் அமைந்துள்ளன. இக்கவிதைகளுடாகக் கவிஞரின் ஆதங்கம், ஏக்கம், எதிர்பார்ப்பு, வேதனை என்பன வெளிப்பட்டு நிற்கின்றன. அவற்றுள் என்னைத் தொட்ட சில கவிதைகளை இங்கு எடுத்துக்காட்ட முனைகிறேன்.

மாந்தரின் எண்ணம், சிந்தனை என்பவற்றைச் சுற்றி நடக்கும் செயல்கள் எப்படி மாற்றிவிடுகின்றன என்பதைக் கவிஞரின் கவிதைகளுள் நுழைவோர் கண்டுகொள்வர்.

“அந்நியரை நோக்குதல்போல் ஆசைகளை நோக்குகிறாய்...” என்று போராளி ஒருவனைப் பார்த்துப் பாடி அவனை மேன்மைப்படுத்துதல் அவர் போராட்டத்தில் வைத்திருந்த பற்றுறுதியை வெளிப்படுத்தி நிற்கிறது. அத்துடன் அவர்களின் செயற்பாட்டை,

“....கொழுத்தவனே வாழுகின்ற குவலயத்தின் வரலாற்றை அழித்தெழுதும் போர்முறையை அகிலத்துக் கீந்தவன்நீ!”

என்று குறிப்பிடுகிறார்.

இவ்வாறு விடுதலை காணவேண்டுமெனில் ஆயுதம் ஏந்திப் போராட வேண்டுமென்று ஒரு காலத்திற் பாடிய கவிஞர் காலவோட்டத்தில் தனது பார்வையை மாற்றியவராக,

“அன்பால் இணைவோம், வன்முறை தவிர்ப்போம்...”

“கத்தி தீட்டிப் போரிட்ட காலகட்டம் போயிற்று!
புத்தி தீட்டிப் போர்செய்யும் புதியதொரு தேவையுள்ள
திருப்புமுனை தன்னில்நான் சிந்தைமூழ்கி
நிற்கின்றேன்...”

என்று பதிவு செய்கின்றார். இது அவருள் ஒளித்துக் கிடக்கும் மென்பக்கத்தை எமக்குக் காட்டி நிற்கிறது. மேலும், சந்தர்ப்பம் சூழ்நிலைகள்தான் மனிதனின் நடத்தைகளைத் தீர்மானிக்கின்றன என்பதையும் எமக்குப் புரியவைக்கிறது.

தமிழ்மண்ணின் ஏக்கமும், எதிர்பார்ப்பும் பொய்த்துப் போனபோது புழுங்கும் மனதுகளின் வெளிப்பாடாகக் கவிஞரின் பின்வரும் வரிகள் அமைகின்றன. சமாதானம், பேச்சுவார்த்தை எல்லாமே வெறும் கண்துடைப்பும், கழுத்தறுப்புந்தான் என்ற பொதுவான கருத்தையும் பதிவு செய்துள்ளார்.

“அரசுகள் புரியும் அக்கிரமங்களும்
அணிந்து கொள்வது சனநாயகம் என்னும்
அருள்முகமுடி...”

“காக்கவந்த போர்வையிலே கழுத்தறுக்கும்
கனவான்கள்...”

“ஊருல கரசாம் ஐ.நா.வும் உறக்கம் போன்று நடிக்கிறது”

என்ற வரிகள் தமிழ்மக்கள் வஞ்சிக்கப்பட்டு வருவதை எடுத்துக்
காட்டும் வரிகளாக அமைந்துள்ளன.

ஏமாற்றங்களின் வெளிப்பாடே நாம் எதையெதையோ,
எவரெவரையோ நாடவைக்கிறதென்பதை

“நாடொன்றை முதலில்நீ நாடிநில் தமிழா...”

என்பதனுடாக வெளிப்படுத்துகிறார்.

உலகரங்கில் தமிழர் நிலை கண்டு வேதனைப்படும்
கவியுள்ளம் என்றோ ஒருநாள் தமிழன் பலமுள்ளவனாக
மாறுவான் என்ற நம்பிக்கையின் வெளிப்பாடாகப் பின்வருமாறு
பாடுகிறது.

“விரட்டப்படும் குஞ்சு மீனாம் தமிழன்
விரட்டும் திமிங்கில மீனாய் எழுவான்...”

தனித்தனியே நின்று என்னதான் போராடினாலும் தமிழன்
தன் இலக்கை அடையப்போவதில்லை என்பதை ஒற்றுமையை
வலியுறுத்தும் தனது கவிதைகளால் வெளிப்படுத்தி நிற்கிறார்.
மேலும் வரலாறு நமக்குக் கற்றுத்தந்த பாடத்தை
நினைவிற்கொண்டு ஒற்றுமை பேணி, உடன் பிறந்தோரை
மதித்துச் செயற்படுவோம் என்று பாடியுள்ளார்.

“அன்றைய சேரசோழ, பாண்டியரே
இன்றும் தமிழர்கள் என்பது நாட்டி
உடன்பிறந் தோர்களே அடிபட்டுக்கொண்டு,
சிம்மாசனங்களின் கனவிற் திளைப்பதா...?”

“நீர்விரும்பும் ஒற்றுமையை, நீர்விரும்பும் பொதுநலத்தை பார்வியக்கக் கடைப்பிடிக்கும் பக்குவராய் நின்று...”

என்னும் அடிகள் ச.வே.யின் ஒற்றுமை நாடும் மனப்போக்கைப் படம்பிடித்துக் காட்டுகின்றன.

கவிஞரின் விடுதலைக் கவிதைகளில் ஈடுபட்ட என்னை அவரது நையாண்டிக் கவிதைகளும், சமூகக் கவிதைகளும் கவர்ந்ததில் வியப்பில்லை. சொல்லவந்த செய்தியைக் குத்தலாகக் கூறி உறைக்கச் செய்யும் பான்மை என்னை மிகவும் கவர்ந்துள்ளது. அரசு பயங்கரவாதத்தினால் தமிழ் மக்கள் அநியாயமாகக் கொன்று குவிக்கப்படும் செயலைப் பாடமுற்பட்ட கவிஞர், வானத்தில் வட்டமிடும் கழுகுகளைப் பார்த்துப் பாடுவதுபோல் பாடிய

“வாருங்கள் மாந்துங்கள் வாழ்த்துங்கள்!”

என்று தலைப்பிட்ட கவிதை விளங்குகிறது. இதேபோல் கவிஞரால் 1985-இல் வெளியிடப்பட்ட “வெளிவரத்தவறிய மெய்ம்மை விளம்பரம்” என்ற இவரது நையாண்டிக் கவிதை அன்றைய முன்னணி ஊடகங்கள் பலவற்றிலும் இடம்பிடித் திருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

“கல்வெட்டுப் பாடி... ஊரில் யார் செத்தாலும் அதிகம், அழுபவன்நானேதான் அடி...” என்ற பாடல் எல்லோருக்கும் கல்வெட்டு எழுதிக் களைத்த ஒருவர் மனநிலையை வெளிக்காட்டி நிற்கிறது.

இவை தவிர இவரது குழந்தைகளின் அன்புக்கான ஏக்கம், தாயகக் காட்சிகளை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள், விளையாட்டின் மகிமையை வெளிப்படுத்தும் பாடல்கள் என்றெல்லாம் பல்சுவைப் பாடல்களை இக்கவிதை நூலிலே காணமுடிகிறது.

தனது எழுபத்தெட்டு வயதிலும் தான் நேராகக் காண்பவற்றைச் சோராத மனத்துடன் பாடிவரும் கவிஞர் நீண்டநாள் எம்முடன் வாழ்ந்து, நிறைந்த பணிகளை முன்னெடுத்துச் செல்லவேண்டுமென்று மனதார வாழ்த்துகிறேன்.

தமிழுக்காய் உயிர்தந்தவரை தான் மதித்ததோடு, சகலரும் மதிக்கவேண்டும் என்ற எண்ணம் கவிஞரின் உள்ளத்தில் உறைந்து கிடப்பதை அவர் தமது பாடலுடாக வெளிப்படுத்தி நிற்கிறார். மாவீரர் தியாகத்திற் குளிர்காய்வோரையும், அவர் தியாகத்தைத் தம் வாழ்வின் முன்னேற்றத்திற்கு முதலீடாக்குவோரையும் பார்த்து உரிமையோடு இடித்துரைக்கும் வரிகள் காலத்தின் தேவையாக அமைகின்றன.

“புனிதக் கரங்களினால் பூத்தூவி எமக்குள்நாம்
மனிதத் தனங்கள் மறுபடியும் வளர்த்திடுவோம்...”

ஆம்! காலப்பதிவாகவும், கவித்துவத்தின் வெளிப்பாடாகவும் விளங்கும் சுவை. அவர்களின் இக்கவிதைத் தொகுதி அன்னாரைத் தமிழோடு வாழவைக்குமென நம்பலாம்.

சபா. அருள்குப்பிரமணியம்

அதிபர்,
தமிழ்ப்பூங்கா தமிழ்ப்பள்ளி,
மார்க்கம் வீதி,
கனடா.

மரபுக் கவிதையின் சிகரத்தின் மீது ஒரு விடுதலைக் கவிஞன்

“பகலெனில் மணியோசையெனவும்
இரவெனில் தவிலோசையெனவும்
இணுவில் கிராமமே இசைவடிவானது.
அங்கு ஏருழுமோசையிற் கூட ஒருலையமிருக்கும்.
நீரிறைக்கும் பொறிகூடச் சுருதி பிசகாது.
இராக்ருவிகள் அந்த ஊர்கடந்து போம்பொழுதில்
தாளத்துக்கிசைவாகத்தான் சங்கீதம் பாடும்.
“இணுவில் மஞ்சத்தடி” ஒரு ஞானபீடம்.
அஞ்ஞான ஒப்பனைகள் அழித்து
ஆசையணிகள் அகன்று போக
மெய்ஞ்ஞானம் சித்திக்கும் மேட்டுநிலம்.
இணுவில் உறங்காத திருவாசல்.
கருவாய் திறந்து பாவலன் பஞ்சாட்சரம்
கண்விழித்த மண்ணது.
பேரின்பவாழ்வின் பொறிகண்ட பொற்பீடம்.
ஐயாவின் இன்றைய தவக்கோலம் தான்
இணுவிலின், உண்மையான உயர்வடிவம்.
பண்டிதர் ச.வே. பஞ்சாட்சரம்
விழுதெறிந்து நிற்கும் கவிதாவிருட்சம்.
மரபின் வேரையும் புதிதின் தேவையையுமுணர்ந்த
இரண்டு பொழுதுகள் புணரும் சந்தியாகாலம்.
கடலும், நதிகளும் கலக்கும் திரிவேணிசங்கமம்.

கிளைகள் பூப்பதையும் காய்ப்பதையும் பார்த்து,
 பூரிப்படையும் மூலவேர்.
 ஜீவிதத்தின் சுமைகள் குறைத்த தேவி உபாசகர்,
 ஆணாக வந்துறையும் ஆண்டாள்.
 இறைவனை மானுடத்தின் ஒளியாக
 விடுதலையின் வடிவாக ஆராதிப்பவர்.
 கவிதை உணர்வின் மொழி.
 ஆன்மாவின் நாயியிலெழும்
 நாத சொரூபம்.
 வார்த்தைகளால் வடிவமைத்து
 கவிஞன் குடியிருக்கும் கர்ப்பக்கிரகம்.
 உடுக்கின் ஒலிபோலும் கவிதை உருவேற்றும்.
 நல்ல கவியெனில் அது நரம்பினில் நடமிடும்.
 உதாரணத்துக்கு ஒன்றுரைப்பேன்.
 மழைதூவும் பொழுதைக் கவியாக்கும்போதில்
 நல்ல கவிஞனுக்குச் சாரலடிக்கும்,
 தன்னைமறந்து தலைதுவட்டிக் கொள்வான்.
 வெய்யிலைக் கவிஞன் விருத்தமாக்கும் போது
 அந்தக் கவிஞனை அக்கினியே பற்றிக் கொள்கிறது.
 கவிதை அறிவின் களத்தில் காலெடுத்து
 உணர்வின் ஆடைதரித்து உலாப்போகிறது.
 உயிர்ப்பொருளாய் கவிதை சுவாசிக்கும்.
 படிமப்பொருளாய் எம் பக்கத்திலிருக்கும்.
 வாயெடுத்துப் படிக்கப் படிக்க
 கவிதை தன்வாசல்களைத் திறந்து கொள்ளும்.
 உயிருள்ள கவிதைக்குள்ளே
 எழுதியவன் திரவமாகக் கரைந்துறைவான்.
 கவிதை வெறும் கண்ணிற்தெரியும் காட்சியல்ல.
 உணர்வால் உறவாடக்கூடிய உயிர்.
 எழுதிய கவிஞன்
 எழுதிய பொழுதுகளில்
 இருந்த நிலையில் வாசகன் பொருந்தும் போதே
 எந்தக் கவிதையும் வசமாகிறது.
 இல்லையெனில் அது பிசகாகிறது.

பண்டிதரய்யா மரபுக்கு மாலையிட்டவர்.
 எதுகையையும் மோனையையும் வதுவை செய்தவர்.
 இலக்கணம் மீறா இயல்புடன்
 இவர் பாடித்தந்தவை பல்லாயிரம்.
 கந்தனுக்கும், கண்ணனுக்கும்
 இவர் சூடிக்கொடுத்தவை நூறாயிரம்.
 கவியரங்குகளில் இவரென் காதலர்.
 அரங்குகளில் இவருக்குச் செனிகொடுத்தே
 நான் உருகிப் போனவன்.
 உருகிப் போனாலும்
 இவரின் கவிதொட்டே நான் பெருகிப் போனவன்.
 அங்கதச் சுவையான இவரின் மந்திரக்கவிகளில்
 சந்தனம் மணக்கும்.
 சபை மெய்ம்மறந்து கிடக்கும்.
 அரங்குகளில் கேட்போர் கிறுகிறுக்க
 இந்தப்புயல் கிளம்பும்.
 கூத்துமுடிந்து புயல் குந்தும் போது
 குதூகலத்தால் கூரை பறக்கும்.
 உள்ளே உள்ளனவற்றுக்கு உயிருள்ள சாட்சியாய்
 அதிகமான அரங்குகளில் நானே அருகிருந்தேன்.
 மரபுக்கவிதையின் மகாரதரான
 இந்தத் துரோணருக்கு
 அர்ச்சுனர்கள் அதிகம்.
 ஏகலைவர்கள் ஏராளம்.
 ஆயினும் கட்டைவிரல்கேளாத கவிக்குரு.
 தாடிவளர்க்கும் இந்தத் “தங்கத்தாத்தா” வுடன்
 கூடியிருப்பது குதூகலம்.
 விடுதலை இவரின் குருதி
 விடுதலை இவரின் சுவாசம்
 விடுதலை இவரின் ஜீவிதம்
 அனந்தசயனைப் பூக்கொண்டும்
 அங்கயற் கண்ணியைப் பாக்கொண்டும்
 தொழுதரற்றும் தொண்டரிவர்.
 நிழல் விரித்துள்ள இந்த நெடிதாலவிருட்சம்

விதையாய்க் கிடந்த போதும்
 வேர்கொண்டு விசாலித்த போதும்
 கிளைவிரித்து நிழல் பரத்திய போதும்
 விழுதெறிந்து வியாபகமான போதும்
 ஈழவிடுதலையையே இந்த ஆலமரம் பாடியது.
 மண்மீது இவர்கொண்ட காதல்
 கட்டிய பெண்மீதிலும் பெரிது.
 போராடி வீழும் ஒவ்வொரு பூக்களையும்
 இவர் வாரியெடுத்து வார்த்தைகளில் துயிலவைப்பார்.
 தாயின் பரிவோடு தாலாட்டுப் பாட்டிசைப்பார்.
 மண்விட்டகலாத மலைபோல
 எங்களது கண்விட்டகலாத கவிஞரிவர்.
 ஆணையிறவின் கதவுகள் அகலத்திறந்த போது
 சந்தத் தமிழெடுத்துத் தாளாத மகிழ்வினிலே
 இந்தக் குயிலிருந்து எத்தனையோ பாடியது.
 சந்தோஷ இறக்கை கட்டியெழுந்தது இந்தச் சக்கரவாகம்.
 விருதுகளாலும், பதவிகளாலும் விலைபேசமுடியாத
 பொருதுகளப் புரவியிது.
 கவசமணிந்த கவிஞர்களுக்குக் கைகாட்டி,
 ஆணைக்குள் நிலவடக்கும் அபிராமிப்பட்டர்.
 அரங்கக் கவிதைகளின் அடிவேர் புரிந்து
 உரக்கப்படிக்கும் போதே அதன் உயரம் தெரியும்.
 வாய்விட்டு வார்த்தைகளை உச்சரிக்கும் போதே
 தாய்மொழியின் சங்கதிகள் தெரியும்.
 உள்ளேயுள்ளன வெறும் ஓய்மாரமானவையல்ல
 ஐயா வில்லிப்பூட்டிய வீரிய அம்புகள்!
 போரைப்பாடி ஜெயம் கொண்ட பலர்
 பேரையும், புகழையும் தேடிப் போய்விட்டனர்.
 ஆயினு மென்ன?
 வெந்து தணிந்ததா எம்காடு?
 அடிநீர் வற்றி வரண்டுபோனதா இரணைமடு?
 நேற்றுத்தான் நாற்றுப் போட்டோம்.
 நிமிர்ந்துளது பயிர்.
 பூத்துக்குலங்குகிறது எம் பூவனம்.

புதிதாய் உழுதுவிதைத்த வயல்களில்
கதிர்கக்கி நிற்கிறது பயிர்.

ஐயா அதே சிரிப்புடன்

வரம்பினில் உயர்ந்து நிற்கின்றார்.

காலம் எத்தனை பேரைக் கழித்தது.

காலம் எத்தனை பேரின் கைபிடித்தது.

உண்மை ஒளிரும்

உண்மை நிமிரும்

உண்மை காலத்தைக் கடந்து நடக்கும்.

பாரதியின் கவிதை படிக்கப்பட்டதல்ல

பாடப்பட்டது.

ஊரெங்கும் போர்ப்பாட்டாய் உலாவந்தது.

பண்டிதரய்யாவும்

பாடும் கவிதைகளுக்கே பால்வார்ப்பவர்.

இன்றும் இவை பாடப்படுகின்றன.

நானையும் எல்லாநாவுகளும் பாடும்.

நீர் தந்த நன்றிக்கு

வேரடியில் விழுந்து விழுது வணங்குகிறது.

அன்புடன்

புதுவை இரத்தினதுரை

புத்தூர் கிழக்கு,

புத்தூர்.

நடக்கமுடியாத நிகழ்வை நடப்பதாக - விலங்குகள், பறவைகள் பேசுவதாக - மனிதன் செட்டை கட்டிப் பறப்பதாகப் புணையப்படும் வீரசாகச (Romantic) கதைகளும் இலக்கியங்கள் எனப்படுகின்றன.

எனினும், இலக்கியங்களும், கலைகளும் மனிதனுக்கு நல்ல பொழுதுபோக்குச் சாதானங்களாகப் பயன்படுவதையே இலக்காகக் கொண்டவை எனச் சிலர் வாதிடுவர். ஆயினும் தனி மனித மனங்களிலும், சமூக மனப்பாங்குகள், மனச்சாட்சி களிலும் நன்மைப்படுத்தும் மாற்றங்களை ஏற்படுத்தவல்ல கருத்துச் செழுமையும், கலையம்சங்களும், கவர்ச்சியும் கொண்ட இலக்கியங்கள் மட்டுமே சிறந்தவையாகக் கற்றோராலும் போற்றப்படுகின்றன. பிற்சந்ததிகளுக்கும் முதுசொமாகும் விதத்தில் களஞ்சியப்படுத்தப்படுகின்றன.

மனிதன் பிழைவிடும் இயல்புடையவன் (to err is human).
அப்படியாக ஒரு தனி மனிதன் விடும் பிழை - செய்யும் தவறு
இன்னொரு தனிமனிதனதோ, சமூகத்தினதோ பாதுகாப்புக்கும்,
நலனுக்கும் கேடு விளைவிக்கக் கூடாது என்ற நோக்கில்
நன்றாக ஆராய்ந்து அமைக்கப்பட்டவையே அரசுகளின்

சட்டங்களும், சமூக வழமைச் சட்டங்களும். விரும்பியோ, விரும்பாமலோ அந்தச் வரம்புகளுள் கட்டுண்டு நின்று, தனிமனிதன் தன் சிந்தனைகளையும், உணர்ச்சிகளையும் பண்படுத்திக்கொள்ள உதவுவன இலக்கியங்களும் கலைகளும். இவ்வாறு ஒவ்வொரு மனிதனையும் சான்றோனாக்குவதன் மூலம், அத் தனிமனிதர்களாலான சமூகத்தையும் அவை சால்புடையதாக்கி விடுகின்றன.

இவ்வாறு வாசக மனங்களைத் தாமாகத் தெளியவும், செம்மை பெறவும் வைப்பது இலக்கியக் கலையின் உன்னதப் பணியென நம்பும் சராசரி இலக்கியப் படைப்பாளிகளுள் நானும் ஒருவன். இந்த நம்பிக்கைத் தளத்தில் தமிழினத் தலைமுறைகள் பேணிப் போற்றிவரும் பண்பாட்டு விழுமியங்களுக்கு முரண்படாத வகையில், விரைந்து மாறிவரும் மானுட வாழ்வுமுறைகளின் தளங்களில் புதிது, புதிதாக உதித்துவரும் வாழ்வுச் சிக்கல்களுக்குத் தீர்வுகளைத் தேடும், திசை காட்டும் முயற்சிகளாக எனது படைப்புகள் அமைகின்றன.

அன்புதான் கடவுள் என்பர் உண்மை ஆன்மீகப் பெரியார்கள். அறிவுதான் கடவுள் என்பர் விஞ்ஞானிகளும், மெய்ஞ்ஞானிகளும். இவர்கள் யாவராயும் நிற்பதோடு, அறமும்தான் கடவுள் என்றும் நிற்பவன்தான் எழுத்தாளன் என்பதும் எனது சித்தாந்தமாகும். இந்த அடிப்படையில் உள்ளும் புறமுமாகத் தமிழினம் சம்பந்தப்பட்டமட்டில் எங்கெல்லாம் அன்புக்கு, அறத்துக்கு, இறையுவுக்கும் ஒழுக்கத்துக்கு, அறிவுக்கு இடையூறு எழுகிறதோ அங்கெல்லாம் எனக்கு எட்டியமட்டும் எதிர்க்கணை தொடுக்க நான் தயங்குவதில்லை.

இந்த இலக்கியப் பணியில் நான் பெரிதும் வெற்றி பெற எளிய சொல்நடை, உணர்ச்சி, புதிய உவமைகள், கற்பனைகள், பொருத்தமான சந்தங்கள் என்பன துணை புரிகின்றன.

கடந்த, ஏறக்குறைய 60 ஆண்டுகளாக நான் கையாண்டு வரும் பல்துறைப்பட்ட கருப்பொருள்களுள் ஈழத்தமிழின விடுதலையை - மீட்சியை மையமாகக் கொண்ட கவிதைகளையே பெரும்பாலும் உள்ளீடாகக் கொண்டதே

‘ச.வே. பஞ்சாட்சரம் கவிதைகள் தொகுதி 2’ என உருவாக்கப்பட்ட ‘திறந்தவெளிச் சிறையில் ஒரு தேசம்!’ என்னும் இந்தக் கவிதை நூல்!

இந்தத் தொகுதியில் ஏடுகளில், இதழ்களில், சில தொகுதிகளில் வெளிவந்த கவிதைகள், வானொலி, தொலைக்காட்சிகள், கவியரங்குகளில் ஒலித்த கவிதைகள், புதுக்கவிதைகள் என்பன இடம்பெறுகின்றன.

எனக்கு அறிவு தலையெடுத்த காலந்தொட்டு இன்றுவரை என்னுடன் நானாக நின்று, என்னைச் சன்னதமாகச் செயற்பட வைத்து வருவது ஓர் இறுமாப்பு! உலக மொழியியல் வல்லுநர்கள் ஒருமனதாகக் கூறும் உண்மைதான் - புவிச்சரிதவியலாளர்கள் (geologists), புதை பொருளாராய்ச்சி யாளர்கள், சிலப்பதிகாரம் போன்ற பழந்தமிழ் இலக்கியங்கள் நிறுவியுள்ள உண்மைதான், இன்று முழு உலகமுமே ஒப்புக்கொள்ளும் உண்மைதான், மானுடத்தின் மூத்தகுடித் தாய் வீடு தமிழினம் என்பது. அந்தத் தமிழினத்தின் ஒரு வாரிசே நானும் என்பதுதான் எனது அந்த இறுமாப்பு ஆகும். இன்றுவரை தீவிர தமிழ்ப்பணியாளர்களை உறுதிபட உழைக்க வைத்து வருவதும் அந்த இறுமாப்புத்தான்.

ஒரு நாட்டின் ஒடுக்கப்படும் சிறுபான்மை இனத்தவனாகப் பிறந்து, துன்பங்கள், துரோகங்களினால் சூழ்ந்து கலக்கப்படும் நிலையிலும் துவண்டுபோகாத, தளர்ந்துபோகாத, சோர்ந்து போகாத ஓர்மத்தை எனக்குத் தந்து நிற்பது அந்த இறுமாப்புத்தான். அந்த இறுமாப்பு உதிர்த்த உச்சக்கனிகள்தாம் இந்தத் தொகுதிக் கவிதைகள். இதே இறுமாப்போடுதான் ஈழத்தின் இளந்தலைமுறை இரைபோய், இரைபோய்த் தேச விடுதலைக்காகப் போராடி வருகிறது. புவிச்சரிதவியல், புதைபொருள் ஆய்வுகள், பழந்தமிழ் இலக்கியச் சான்றுகளின்படி முழு இலங்கைத் தீவினதும் ஆதிக்குடித் தமிழினம், அயல்நாட்டரசொன்றினால் நாட்டுக்கு ஆபத்தானவர்களாகக் காணப்பட்டு 2500 ஆண்டுகளுக்குமுன், கப்பல்களிலேற்றி நாடு கடத்தப்பட்டு இலங்கைத் தீவின் கரைகளில் வந்தொதுங்கிய ஓர் அடாவடிக் கும்பலால் 2500 ஆண்டுகளாகத் தன் தாயகத்தின் பெரும்பகுதி விழுங்கப்பட விட்டு, உறங்கிக் கிடந்துவந்து விட்டது. இன்று தீவின் வடக்குக்

கிழக்குப் பகுதியையாவது தனது பாரம்பரியத் தாயகம் என்று உரிமைகோரித் தன் இருப்பைத் தக்கவைக்கப் போராட வேண்டிய நிலைக்குத் தள்ளப்பட்டுள்ளது.

இலங்கையை ஒன்றன்பின் ஒன்றாக ஆக்கிரமித்து ஆண்ட ஐரோப்பிய நாடுகளில் ஒன்று தமிழ் அரசுகளையும், சிங்கள அரசுகளையும் தனது ஒரு குடை ஆட்சியின் கீழ்க் கொண்டு வந்து ஆண்டு, போகும்போது தமிழரசர்களாண்ட வடக்குக் கிழக்கையும் சிங்கள இனத்தின் கையில் ஒப்படைத்துச் சென்றது. அதன்பின் அடுத்தடுத்து ஆட்சியிலமர்ந்த சிங்கள அரசுகள் அனைத்தும் தமிழர்களின் மிஞ்சியிருந்த வடக்குக் கிழக்குத் தாயகத்தின் நகரங்களான வவுனியா, கந்தளாய், பதவியா, அம்பாறை முதலியவற்றைத் திட்டமிட்ட சிங்களக் குடியேற்றங்கள் மூலம் மண்கொள்ளை புரிந்து வந்துள்ளன. இந்தச் சிங்கள அரசுகள் 10 இலட்சத்துக்கு மேற்பட்ட மலையகத் தமிழறவுகளைக் குடியுரிமை ரத்து செய்து நாடு கடத்தித் தமிழர் சனத்தொகையை வெகுவாகக் குறைத்தன. குடும்பக்கட்டுப்பாட்டுத் திட்டம் என்ற போர்வையிலான கருத்தடைச் சிகிச்சை மூலம் தமிழ் இனப் பெருக்கத்தை மோசமாகக் குறைத்து வந்தன. அத்துடன் நீர்கொழும்பு, சிலாபம், புத்தளம் வாழ் பல லட்சம் தமிழர்களைத் தந்திரமாகச் சிங்களவராக மாற்றவைத்தன. அதன் மூலம் 1910 ஆண்டுக் குடிசனக் கணக்கெடுப்பின்போது இலங்கையின் மொத்தச் சனத்தொகையில் 20% ஆக இருந்த பூர்விகத் தமிழர்களை இன்றைய கணக்கெடுப்பில் மலையகத் தமிழறவுகளையும் சேர்த்து 10% வீதமாகச் சுருங்க வைத்துள்ளன.

இதனால் விழிப்புற்ற சுதந்திரம் பெற்ற இலங்கைவாழ் தமிழர்களின் பிரதிநிதிகள் 30 ஆண்டுகளாக அறவழியில் நடத்தி வந்த உரிமைப் போராட்டமும் இனவெறிச் சிங்கள அரசுகளால் ஆயுதமுனையில் அடக்கி ஒடுக்கப்பட்டது. அதனால் தொடரும் இனஅழிப்பு முயற்சிகளைத் தடுத்து நிறுத்தித் தமிழினத்தின் இருப்பைத் தக்கவைப்பதற்காக ஆயுதம் ஏந்திப் போராடும் கட்டாயத்துக்கு இங்கு தமிழினம் தள்ளப்பட்டது.

30 ஆண்டுகளாக வெற்றிகளைக் குவித்துக் கொண்டு விரைந்து எழுச்சி பெற்றுவந்த ஈழ விடுதலை ஆயுதப் போராட்டம் உலக வல்லரசுகள் உட்பட 29 நாடுகளின்

உதவிகள், ஊக்குவிப்புகளோடு, சிங்கள ஆயுதப்படைகளால், அடிப்படை மனித உரிமைகளையும், மனிதநேயத்தையும் உழக்கி மிதித்து அசுரத்தனமாக நசுக்கப்பட்டது. அந்த இறுதி ஒரு மாதத்தில் மட்டும் நிராயுதபாணிகளான ஒன்றரை இலட்சம் தமிழ்ப் பொதுமக்கள் தடைசெய்யப்பட்ட நச்சவாயுக் குண்டுகள், எரியக் குண்டுகள், கொத்துக்குண்டுகளும், எறிகணைகள், விமானக்குண்டுகளும் வீசிக் கொன்றொழிக்கப் பட்டார்கள். அந்த முள்ளிவாய்க்கால் முனையோடு தமிழரின் ஆயுத விடுதலைப் போர் முறியடிக்கப்பட்டதைத் தொடர்ந்து, தட்டிக்கேட்க யாருமின்றிச் சிங்களப் படைகளின் தமிழின அழிப்பு, கடத்திக் கொலை, கற்பழிப்பு, மண்கொள்ளை எனப் பலவடிவங்களில் மும்முரமாகத் தொடர்ந்து கொண்டிருக்கிறது. இதுவரை மொத்தத்தில் 4 இலட்சத்து 20 ஆயிரம் தமிழர்கள் சிங்களப் படைகளால் இனக்கொலை புரியப்பட்டார்கள். 90,000 பெண்கள் விதவைகளாக்கப்பட்டனர். 35,000 தமிழர்கள் அங்கவீனர்களாக்கப்பட்டனர். 24000 இளந்தமிழர்கள் காணாமலாக்கப்பட்டும், காணாமற்போயும் உள்ளனர்.

அழிக்கப்பட வேண்டிய தலைவிதி தமிழனுக்கு இல்லை யென்றால் சிங்களப் படையென்ன, உலகின் 800 கோடி மக்களும் ஒன்றுதிரண்டு தாக்கியிருந்தாலும் எங்களைத் தோற்கடித்திருக்க முடியாது; இன அழிப்புச் செய்திருக்க முடியாது. அதேவேளை அழிக்கப்படுகின்ற நமது அந்தத் தலைவிதியை நம்மைத் தவிர வேறு யாரும் உருவாக்கியிருக்க முடியாது. தலைமுறை, தலைமுறையான தன்பாவத் தேட்டங்கள் மூலமே நம்மினம் அந்தத் தலைவிதியைப் படைத்துக் கொண்டிருக்கிறது என்பதே கசப்பான உண்மை. இனியேனும் இதை ஏற்றுக்கொண்டு, திருந்திக் கடவுள் ஏற்கும் மனம், மொழி, மெய்த்தூய்மை, பேணும் வாழ்வை ஒட்டு மொத்த ஈழத்தமிழினமும் மேற்கொள்ள வேண்டும். ஒவ்வொரு தமிழனும் தன் தன் பழவினைகளை வேரறுத்தருளும்படி உக்கிரமாகக் கடவுளை மன்றாட வேண்டும்.

ஈழத்தமிழர்கள் சிங்களவருக்கோ, வேறெந்த இனத்தவர்க்கோ துரோகஞ்செய்து தேடிய பாவங்களல்ல இவை. நிச்சயமாக இத்தமிழர்கள் தமக்குள் தாமே துரோகங்கள் செய்து தம்மினக் கழுத்துக்கான தூக்குக் கயிற்றைத் தாமேதாம் உருவாக்கினார்கள்.

பாகப்பிரிவினை மோசடிகள், பதவிக்கான தில்லுமுல்லுகள், வரம்புச் சண்டை, வழிவாய்க்கால், வேலிச் சண்டைகள், குடும்ப முகாமைத்துவம், மேலாண்மைக்கான போட்டி, பூசல்கள், காலவாருதல்கள், கழுத்தறுப்புகள், தம்முள் பொறாமை, புறங்கூறல்கள், ஒரு காணிக்குப் 10 பொய்யறுதிகள் படைத்து வழக்காடல், (கடவுளின் இல்லங்களான கோவில்கள் பற்றி மட்டும் ஆயிரக்கணக்கான வழக்குகள் நீதி மன்றங்களில் விசாரிக்கப்பட்டன.) காட்டிக்கொடுப்புகள் என்பவற்றின் மூலம் தேடிக்குவித்த நமது பாவங்களாம் தேட்டங்களே இன்று நம்மை மோசமாகத் தண்டித்துக் கொண்டிருக்கின்றன.

அல்லாமலும் இன்றும் மதவெறியர்களால் உடைக்கப்பட்டு, சாதி வெறியர்களால் நொறுக்கப்பட்டு, குறிச்சி, குடும்ப, சுயநல வெறியர்களால் பொடியாக்கப்பட்டு அகதிகளாகவும் காற்றில் பறந்தலையும் நம்மினத்தைப் புனிதப்படுத்தி, சுதந்திரத்தை நன்மையுற அனுபவிக்கும் தகுதியுடையதாக்கி, விடுதலை இலக்கை எய்தவைக்கக் கடவுள் திருவுள்ளத்தால் மட்டுமே முடியும்.

இப்பொழுது கடவுளருளால் இவ்வாறு ஆன்மீக விழிப்புப் பெற்றுள்ள ஈழத்தமிழர்கள் ஏராளமானவர்கள் இறை வழிபாட்டில் ஈடுபடுவதையும், அறவழியில் உக்கிரமாகப் போராட்டங்கள் நடத்துவதையும் நிதர்சனமாகக் காண முடிகிறது. சிங்கள அரசு புரிந்தது தமிழினப்படுகொலைதான் என விளங்கி, அதன் சுயரூபத்தைப் புரிந்துகொண்டு, தாமும் அப்படுகொலை இனஅழிப்புக்கு உடந்தையாக ஏமாந்து செயற்பட்ட பாவத்துக்குப் பிராயச்சித்தமாக இன்று ஐ.நா. சபை, பல மனித உரிமை அமைப்புகள், பல நாடுகள் சிங்கள அரசின் குரல்வளையை நெரிக்கத் தொடங்கியுள்ளன.

எனவே, இந்த ஆன்ம விழிப்பானது முழு ஈழத்தமிழர்கள், இன்று தம்மீதான ஒடுக்குமுறைகள் தீவிரப்படும் தமிழக, உலகத் தமிழர்களுக்கும் விரைந்து ஏற்பட எனது இந்தத் தொகுதிக்கவிதைகளும் உதவ வேண்டும் என்பது எனது வேண்டவா ஆகும்.

ஆழமான தமிழ்ப்பற்றோடு, கனடாவின் புதிய தமிழ்த் தலைமுறைகளைத் தமிழ் அறிய, தமிழ் பேச, எழுதவைக்கின்ற முதன்மையான, உண்மையான தமிழ்ப் பணியில் ஈடுபட்டு,

சிறுவர் பாடல்நூல்களையும், இறுவட்டுகளையும் எழுதித் தயாரித்து வெளியிடுவதோடு, 30 ஆண்டுகளாகத் “தமிழ்ப்பூங்கா” எனும் கல்விக் கழகம் மூலம் ஏராளமான தமிழ்ப் பிள்ளைகளுக்குத் தமிழ் உச்சரிப்பு, தமிழ்ப் பண்பாட்டுப் பயிற்சியும், தமிழார்வமும் அனுபவபூர்வமாக ஊட்டிவரும் தமிழ்நெஞ்சர் கவிஞர் சபா. அருள் சுப்பிரமணியம் எம்.ஏ., அவர்கள் இந்தக் கவிதை நூலுக்கு முன்னுரை வழங்கியுள்ளார். அவருக்கும், தனது நூற்றுக்கணக்கான தமிழ்நூல்களின் வெளியீட்டு வரிசையில் எனது மூன்றாவது நூலாக இந்த “திருந்தவெளிச் சிறையில் ஒரு தேசம்” எனும் கவிதை நூலையும் அழகுற அச்சிட்டு வெளியிடும் - உலகத்தமிழ்க் கரங்களுக்கு எடுத்துச்செல்லும் சென்னை மணிமேகலைப் பிரசுரத்தாருக்கும், இந்நூலுக்கு அழகிய அட்டைப்படத்தை வரைந்துள்ள ஓவியர் திரு. மோகன்ராஜ் அவர்களுக்கும், இந்நூல் வெளியிடும் ஏற்பாட்டில் தீவிரமாக உழைத்த தம்பி இணுவை ஆர்.எம். கிருபாகரன் அவர்களுக்கும், 2001ஆம் ஆண்டிலேயே எனக்கு இரசனைச் சிலிர்ப்புக் கவிதை வழங்கிய - இன்று “எங்கே நீ? எங்கே நீ?” என்று நான் தேடி அங்கலாய்க்கும் விடுதலைக் கவிப்புயல் தம்பி புதுவை இரத்தினதுரை அவர்களுக்கும் அறிமுகக் கவிதை நயந்தளித்த “நம் நாடு” கவிஞர் தேச பாரதி தீவகம் வே. இராசலிங்கம் அவர்களுக்கும் என் நன்றி உரியதாகட்டும்.

வணக்கம்.

அன்புடன்

ச. வே. பஞ்சாட்சரம்

ஸ்காபரோ,

கனடா

23.8.2017

இந்நூலாசிரியரின் இதர நூல்கள்

- 1) இந்தத் தீபாவளி தேவைதானா?
(சிறுகதைகள்) ரூ. 50/-
- 2) வண்டி முன்னாக மாடு பின்னாக
(உருவகக் கதைகள்) ரூ. 54/-

விற்பனையாகும் இதர நூல்கள்

சிறுகதைத் தொகுப்புகள்

அவர்கள் வெறும் மனிதர்கள் - சுமங்கலி	57.00
ஒரு குமரி குழந்தையாகிறாள் - கமலா கந்தசாமி	27.00
விவரம் தெரியாத வெள்ளாடு - வில்லவன்	24.00
ஒரு தொடர்கதை முற்றுப்பெறுகிறது - சரோஜா பாண்டியன்	35.00
மனம்நெளிப் பாம்புகள் - பூதுகள்	33.00
இன்னமும் கங்கை - பிருதிவிராஜ்	23.00
வயலைத் தாண்டாத பயிர்கள் - அரசு மணிமேகலை	45.00
சிற்பிக்குள்ளே சின்னத் தீ - மகிழ்நன்	23.00
நெருப்பில் நீராடி - ஜி.எஸ். பாலகிருஷ்ணன்	32.00
தெருவில் அலையும் தெய்வங்கள் - விமல் குழந்தைவேல்	22.00
பெறாவிட்டாலும் பிள்ளைகள்தாம் - எஸ்.வீ. ரமணி	18.00
எங்கே என் தேவதை - அருண் குமார்	30.00
கொடுத்து வச்சவ - அருண் குமார்	28.00
ஏன் அழைத்தாள் - எம்.கே. நாதன்	30.00
என்னருகில் நீ இருந்தால் - D.V. ராமன்	32.00
மெல்லப் புரியும் உண்மை - ஆ.அழகேசன்	35.00
சாம்பல் நிறத்தில் ஒரு பூனைக்குட்டி - ஜெயந்தி	15.00
இடி, மின்னல் மழை... - பாத்தி முத்து சித்திக்	30.00
நிலவில் ஒரு பெண் தேவதை - வளவரசு	20.00
அரைகுறை அடிமைகள் - ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம்	38.00
ஏக்கம் - ராஜேஸ்வரி பாலசுப்ரமணியம்	32.00
அந்த நொடிப்பொழுது - வை. ராமநாதன்	26.00
ஏன் இந்த அசட்டு ஆசை - துடுப்பதி ரகுநாதன்	30.00
அவனுக்கு புத்தி வந்துவிடும் - துடுப்பதி ரகுநாதன்	28.00
பனிப்பாறைகளும் சுடுகின்றன - கல்லாறு சதீஷ்	65.00
அப்பாவின் அந்த ஒரு சொல்	26.00
அப்பாவின் கல்லறை எது? - ஜே. ஆரிஸ்	28.00
எழுதப் படாத தீர்ப்பு - ஜெயந்தி ரமேஷ்	30.00
பாதை மாறாத பாதங்கள் - கண்ணகுமார விஸ்வரூபன்	33.00
சிநேகிதன் - விழி.பா. இதயவேந்தன்	36.00
காரிருளில் ஒரு மின்னல் - பி.கே. மூர்த்தி	38.00
யார் குற்றவாளி? - பி.கே. மூர்த்தி	38.00
மாங்கல்யம் தந்துநானே.... - ஜெகதா	35.00

அமைதிவழிப் போராட்டக் காலம்

காணிக்கை

தீந்தமிழ்த் தியாகி முத்துக்குமாரனுக்கு!

தூித்துக் குடிமுத்தே! தென்பாண்டித் துறைமுத்தே!
ஆத்தார்முத் துக்குமாரா! அருளுற்றுத் தமிழ்மகனே!
காத்துத் தமிழினத்தைக் காசினியில் நிமிர வைக்கத்
தீய்த்துன் திருமேனி துடிதுடித்து வெந்தவனே!
கோத்துக்கை கன்உழைத்துக் குவலயத்துலர் தமிழனுமே
காத்தாளப் படுகின்ற காலத்தைப் படைத்திடுவோம்!

உன்ஈர நெஞ்சுக்கும், உன்வீரச் செயலுக்கும்
பொண்ணாடை போர்த்திப் பூத்தாவித் தொழுகின்றோம்!
நெஞ்சுபொழி கண்ணீரால் நெகிழ்வணக்கம் செய்கின்றோம்!
வஞ்சக மானுடத்தின் வன்னெஞ்சங் கன்நடுக்கி,
உன்னைப் போன்றே ஓங்குகெரியில் உயிர்மாய்த்த
இந்தமிழர் இருபதின்மர் ஈகம் தமையும்தான்
என்றென்றும் ஈழத்தார், எந்நாட்டுத் தமிழருமே
'குன்றுகளே! கோபுரங்காள்!' எனக் குழறித் தொழுகின்றோம்!

1959

தீந்தமிழ்மும்

கூஞ்சி குடிப்பினும் வாழ்வில் - ஊத்தைக்
கந்தை உடுத்தி உழைப்பினும் நானோம்!
வஞ்சகஞ் செய்திடு வோர்க்கோ - அஞ்சி
வாழ்வினை வீணிற் கழித்திட மாட்டோம்!

தம்மினம் உயர்ந்திடல் வேண்டின் - மேன்மை
தழைத்துப் பரந்து துலங்கிட வேண்டின்
எம்மொடு பொருதுவதேனோ - நீதி
என்றுமே வென்றிடுங் கதைமறந் தாரோ?

மாங்கனி சுவைத்துண் போனை - புளிய
மரம்மிசைக் காயுணுஞ் சிறுமதிக்குரங்கு
ஆங்கழைத் திடுவது போன்ற - கொச்சை
அறிவினர் செயலஞ்சித் தமிழ்மறப் போமோ?

ஆள்முறை, வாழ்முறை தம்மை - தாமும்
அறிந்து வளர்ந்திட உதவிய நம்மை
தாழ்வுறச் செய்திட எண்ணும் - கெட்ட
தன்னலக் காரரைத் தவிர்த்தென்றும் வாழ்வோம்

உரமுடை உள்ளங்கள் தோள்கள் - ஊக்கம்
ஒற்றுமை பண்புகள் யாவும் உண்டு!
பரந்த விளைநிலம் உண்டு - இன்பப்
பைந்தமிழ் வளமுற வளரீழ நாட்டில்!

பனைதரும் பண்டங்கள் உண்போம் - சுவைப்
பல்வகைக் கிழங்குகள், கனிகளை உண்போம்!
தினையினில் தீன்சமைத் துண்போம் - ஈழத்
தீந்தமிழ் நாடு மலர்ந்திட நோற்போம்!

(பரமேஸ்வராக் கல்லூரிச் சஞ்சிகை)

1962

தமிழ் வாழ்த்து

கின்னித் தினவே! கற்கண்டே! தென்னவரின்
 அன்னைத் தமிழே! அருங்கலைகள் ஈன்றவளே!
 முன்பிறந்து மண்ணில் முதலுறைந்த இன்னமுதே!
 அன்புறைந்த நெஞ்சில் ஆடிநின் றள்ளுமுன்னை
 மன்னர் வளர்த்தார்! வாழ்வினும் இன்பமெலாம்
 உன்னை வளர்க்க உரமிட்டார் உத்தமர்கள்!
 தலைமுறையின்தோறும் தன்மானங் காப்பதிலே
 பலமுறையும் போரில் பலகோடி தம்மருமை
 உயிரளித்த வீரர் முன்னாளில் உன்புதல்வர்!
 பயிர்வளர்த் துப்பாரில் பஞ்சம் பசிபோக்க
 ஒன்றே தோட்டம் என்றாலும் நீர்தங்க
 நன்றே பாத்தி பலவாதல் நன்காய்ந்து
 முடிகொண்ட மன்னர் மூன்றிற் பலவான
 கொடிகொண் டன்றாண்ட கொள்கை அரிதம்மா!
 மேட்டு நிலங்கள் மெலிந்துள்ள நம்தமிழர்!
 ஓட்ட மெடுப்ப துழைப்பென்ற தண்ணீரோ!
 ஒன்றேனும் முற்றும் உரித்தான நாடில்லை!
 என்றாலும் தாயே நின்றாய் வளம்பெருகி!
 ஈழத் திருநாடும், இனம்சிறந்த தென்னாடும்
 ஆழித் திரைகடந்த அத்தமிழர் பல்நாடும்
 உன்னிக் கிளர்ந்தே ஒன்றுபட்டு நின்றழைத்து,
 முன்னைப் பதம்நீ முந்துபடி வைப்பதெனில்,
 உழைப்பிற் சிறந்த உன்மக்கள் அங்கெல்லாம்
 பழிப்புக் கிடமாய்ப் பஞ்சைகளாய் வாழாமல்
 உரிமைக் கீர்த்தி உறவேண்டும்! ஆட்சிகளில்
 பெருமைக் குரிய நல்லநிலை பெறவேண்டும்!
 அந்த நிலையணுகி, அண்மைநாள் சிலகாலம்
 வந்துள்ள தாழ்வு வகையெல்லாம் போயகல
 என்றுங் கண்ணிளழிர்குன்றாக் கோலமுடன்
 நின்றிங் குலகில் நிறை!

(பரிசு பெற்ற 'எழிலி' காவியம்)

1964

மறவன் முழுக்கம்

போரின் முரசொலி கேட்கி'தம்மா - பகை
போக்கிட, ஈழப் படைதிரளக்
கோரும் முழுவொலி கேட்கி'தம்மா - கொடு
ஆணை படைதனிற் கூடிடுவேன்!

மண்ணின் சுமையென வாழ்ந்திறந்து - பாடை
மண்ணிப் பிறர்சுமை யாவதிலும்,
நண்ணிச் செருக்களம் செத்துடலில் - நின்று
நண்பர் விளாசச் சுமந்திடல் மேல்!

கூக்குரல் வீட்டவர் செய்ய என்றோ - ஓங்கிக்
கொட்டிடச் சாப்பறை மாள்வதிலும்,
தாக்குண் டஞ்சப்பகை போர்முரசம் - தரும்
சந்தத உந்தலிற் சாவது மேல்!

மென்மொழி யார்நெஞ்சிற் குத்தியழ - மூத்துச்
சாவதிலும், நாடு மீண்டபின்நீ
என்னருஞ் சேயும் உயிர்கொடுத்தான் - மீட்க
ஈழம்என் றார்த்திடச் சாவதுமேல்!

(புதுச்செய்தி)

1964

செய்யும் செயலோ?

செழுநிலவைப் பிழிந்தஒளிச் சாற்றை உன்மேல்
 சிந்திடுவோம்! சிரிக்கின்ற பொன்போல் வெள்ளிக்
 கொழுமலரைக் காலடியிற் பெய்வோம்! மின்னல்
 கொண்டணிவோம் தென்கடலின் முத்தம்! துள்ளி
 விழுமருவிச் சந்தவெறிக் கவிதை செய்து,
 வேயங்குழலை, யாழையுடன் இசைப்போம் என்று
 தொழுதிடினும் சிறிதேனும் தமிழைத் தாழ்த்திச்
 சொல்லுவனோ தன்மானக் கவிஞன் ஒன்று?

மொட்டுடுத்த பல்வரிசை, கருமை பொங்கி
 மொய்த்துடுத்த பைங்கூந்தல், வாணில் மின்னல்
 வெட்டுடுத்த மாண்விழிகள், கமலம் கூம்ப
 விட்டுடுத்த கொங்கையிணை, ஒளியில் நெய்த
 பட்டுடுத்த தங்கவுடற் குமரி யேந்தும்
 பஞ்சுடுத்த மெத்தையிலே சாய்ப்போம் என்று
 மெட்டுடுக்க வந்திடினும் உலகம் நாண
 விறற்றினத்தை வாழுவ னோநேர்மைச் செம்மல்?

கந்தைக்கும் வழியில்லை! பாழுஞ் சோளக்
 கஞ்சிக்கும் வகையில்லை! வாழ்விற்பட்டி
 மந்தைக்கும் நிகரில்லை என்னும் துன்பம்
 மண்புக்கு மண்ணாக மகிழுஞ் செம்மை
 வந்துற்று வலுவெய்த இடராய் நிற்கும்
 வஞ்சிப்புக் கெடஒன்றிப் போராடாமல்
 மந்திக்குச் சமமாகி விலங்கே யாக்கி
 வாய்பொத்துந் தடியாட்சி மனிதன் ஏற்கான்!

(கலைச்செல்வி)

1966

தங்க ஓடை சலசலக்க...

அளவிறந்த திறனிருக்க,
வளமுறைந்த நிலமிருக்கக்
களவறிந்த அரசினுக்குச் சேவையேன் - வயற்
களம்மறந்து கால்பிடிக்கும் தேவையேன்?

மரம் விழுத்தி, உரம் நிறுத்திக்
கரம் வருத்தி வயலிருத்திச்
சிரம்நிமிர்ந்த தமிழனத்தைக் காணுவோம் - யுகத்
தரஞ்சிறந்த நிலைபடைத்துப் பேணுவோம்!

சோறுவேண்டும் என்பவர்க்கு
வேறுமொன்று வேண்டு மஃது
வீறுதங்கு மானம் என்று சொல்லுவோம் - மழைச்
சேறுழக்கிச் சோறுழைக்கச் செல்லுவோம்!

முள்ளை யொத்த வேதனைக்குள்
தெள்ளிசைச் செந் தமிழழுத்திக்
கொள்ளிவைத்துக் கூழ்குடித்த லேற்றமா? - துப்பித்
தள்ளிவிட்டு நெல்லடித்துத் தூற்றவா!

திண்ணை தூங்கி வாழ்ந்துவிட்டுப்
பெண்ணை வாங்கும் வேளையங்கு
பண்ணை வாங்கும் பாழ்வழக்கம் எண்ணிடோம் - வன்னி
மண்ணையேந்தி வாங்கியங்கு நண்ணுவோம்!

தங்க ஓடை சலசலக்கத்
தெங்குவாடை சிலுசிலுக்க
மங்கையோடு மகிழ்குலாவுமின்பநாள் - தன்னை
அங்கு காண, வென்று நிற்போம் துன்ப நாள்!

(சுதந்திரன்)

1966

காக்கைக் குலமே!

பறந்துவந் தொருங்கு மண்ணிற்
 படிவதேன் காக்கை மாரே?
 சிறந்துவாழ் எமைய டக்கிச்
 சிதைத்தாளுந் திட்டம் செய்யக்
 குறைமதி யுடையோர் கூடிக்
 குழறுதல் போன்று, மற்றைப்
 பறவைகள் அடக்கும் திட்டம்
 படைத்திடும் ஆசை யாலோ?

கரைவதேன்? அமைதி யின்றிக்
 கைகளை அசைத்து மேலே
 விரைவதேன்? மீண்டும் மண்ணில்
 வீழ்வதேன்? குழம்ப லும்ஏன்?
 உரைபடாக் குழப்பங் கொண்டே
 ஒழுங்கினிற் கருத்தில் லாது
 நிரைபடா திலங்கை ஆள்வோர்
 நிலைபயில் நோக்கத் தாலோ?

அன்புநெஞ் சின்றிப் புத்தன்
 அடியவர் பிக்குக் கோலம்
 ஒன்றையே பேணித் தெய்வ
 ஒளிபெற முயன்றாற் போல
 இன்னிசைக் குயிலைப் போன்றே
 இருப்பதால் கருமை போற்றி
 இன்குர லில்லா நீவிர்
 இசைவலி விழைகின் றீரோ?

(சங்கப் பலகை)

1966

மடமை இல்லை

பூனை உணவுகொள
யானை கொலுதலெனக்
கூனல் மொழிசெழிக்கஎமது - கலை
ஞானம் அளந்த புகழ்
வானம் அளந்தபழந்
தேனின் இனியமொழி தரவே - பலி
ஊனம் அடையவில்லை அறிவு!

குட்டக் குனிபவரைப்
பட்டினி இட்டிடவும்
திட்டம் படைத்தவர்களோடு - இன்னும்
ஒட்டிக் கிடந்து பெயர்
கெட்டிங் கழிந்திடர்கள்
பட்டே ஒழிந்திடவும் சுரணை - இன்னும்
கெட்டுக் குழம்பவில்லை அறிவீர்!

வையத் தருள்நெறியை
உய்யப் புகன்ற புத்தன்
ஐயன் திருநெறியில் நின்றே - அறம்
நைய மிதிப்பவரை
தெய்வம் பழிப்பவரைச்
செய்யார் எமக்குத்தீமை என்று - பணி
செய்யும் மடமையினி இல்லை!

(கலைஞன்)

1967

அது அன்று, இது!

வெள்ளிமண் வெந்திடும் பாழ்வெளி! - அங்கு
விண்மழை, மென்தென்றல் இல்லையே!
தெள்ளநீர் தாவுவ தெங்ஙனம்? - ஓகோ!
தீ வெயில் ஈன்றிடுங் கானல்நீர்!

சில்லெனும் தண்பனிப் பால்வெளி! - ஆற்றல்
தீற்றிடுஞ் செங்கதிர் இல்லையே!
பல்லுயிர் துள்ளுவ! எங்ஙனம்? - அந்தோ
பாவம் விறைப்பில் நடுக்கமே!

கங்குல் நடுச்சுடு காடிதோ - அச்சோ
கண்களும் அஞ்சுவ நோக்கவே!
அங்குள தோர்உரு! எங்ஙனம்? - அம்மா!
ஆடெரிக் குந்திய தோர்பிணம்!

பேய்த்திமிர் துள்ளிடும் ஆட்சிபார் - இங்கு
பிய்படும் நம்தமிழ்ப் பேதையர்
பூத்தனர் சாந்தம்! அதெங்ஙனம்? - இல்லை!
புல்லர் ஒடுக்கஉள் வெம்பு'றார்!

(புதினம்)

1967

சிறுக்கிக்கேள் இந்தச் செயல்?

புறவைகளில் அன்னம்போல், பன்மலரில் தாமரைபோல்
துறைநகரப் பட்டினத்துள் தொல்பூம் புகார்நகரே!
காவிரிக்குங் காவிரியாள் கடல்முகத்துக் கழிகளெலாம்
பூவிரிக்குங் காவிரிப்பூம் பட்டினத்தில் அன்றொருநாள்!
ஏரோடு வித்தின்பம் எழில்குவிக்கும் இந்திரற்கு
நீராடு விப்பந்நாள்! நிலம்நெளிய விழுவார்கள்!

புகழ்குவித்த போர்மறவர் அங்காடிப் பூதம்முன்
இகழ்வின்தல் இன்றாக மன்னவனுக் கென்றுதலை
கொய்தெடுத்து வைக்குமுயிர்க் கொடைகண்டீர்! நாடோங்கச்
செய்தசெயல் மறங்கண்டு தெருவெல்லாம் ஆர்ப்பொலிகள்!
பசிபிணிகள் நீங்கிடுக! பகையொழிந்து சோணாட்டில்
வசிவளன்கள் மல்கென்று மறக்குலத்து மங்கையர்கள்
மலர்மடைகள் தந்தேத்தி வணங்குகின்ற பொதுநோக்கில்
நிலம்புரக்கும் தாய்மையுளம் நிரம்பிநின்ற நெஞ்சனரும்!

எண்பேரா யம்ஐந்து பெருங்குழுவின எண்ணம்போல்
கண்போலத் தமிழ்நாடு காக்கின்றார், தனியுரிமை
முடியாட்சிக் காலத்தும் முன்னோடும் பெருமையுடன்
குடியாட்சிப் பண்புகளும் குலவிநின்ற மூவேந்தர்!

சுத்தழகு பாட்டினிமை குலவும் புகார் மறுகில்
மூத்ததமிழ் இன்கலைகள் முறுவலிப்பில் இன்பமழை!

நுழைபுலத்தார் கூர்க்கின்ற நுண்ணறிவால் பேரறிவுப்
பிழையகலப் பேசிடவே நிற்கின்றார்! கொடிகொண்டார்!

அரிசியெனும் தமிழினிதாம் அருங்குதலை யவனரிடம்
அறெசெயெனும் தமிழான அச்சிரிப்பின் ஒலிகேள்!

ஓயாத நீர்ப்பொண்ணி உறங்காப் புகார் நகரம்
பாயாடு பல்கப்பற் படைகண் டுளங்குளிரும்
சாயாத கொங்கைமலர்த் தடங்கண்ணார் குழுமலிந்த
வேயாத மாடநிரை வீதியெலாம் இன்பஅலை!

சேலோடும் நீருடனே தேனோடும் பழனத்தால்
பாலோடுந் தேனெங்கும் பரந்தோட வைக்குங்கை
ஏராளர் மன்னவனுக் கிணையாய்ப்பட் டினப்பாக்கத்
தேரோடும் வீதிகளில் திருமலிந்து வாழ்கின்றார்!

கடல்தோய்ந்த கைப்பாலே காவிரிநீர்த் தேனாடி
உடல்தோய்ந்த இனிமையுடன் ஒடுங்கிடையார் காளையரின்
இதழ்தோய்ந்து மெய்குளிரும் காட்சியிதோ எக்கரிலே!
சிதறுமணல் கால்சிந்தத் திரிந்திளையோர் உறவாடும்
கைதைநறுங் கானலிலே கைதழுவுங் காதலர்கள்
பொய்தழுவாப் புகழாட்சி புனைந்தகவின் ஓவியங்கள்!

புலிபொறித்த பண்டங்கள் பொதியிமயம் துள்ளுமறி
கிலிபிடித்துப் பாய்சரக்கின் கிடங்கெல்லாம் மலைதெரியும்!
வடவர்கள் திறையளிக்க மாவளத்தான் ஆழிமுகத்
திடல்முன்னே எடுத்ததிருச் சித்திரமண் டபம்அருகில்!

பன்னாட்டுப் பண்டங்கள், பண்பாடு, நல்மணங்கள்,
பன்னாட்டுக் கப்பல்கள் வாணிபத்தார் பயில்நகரம்
தென்னவரின் செங்கோலின் பண்புரைக்கும் சின்னங்கள்!
பொன்மலையைச் சிறுகறையான் புற்றாக்க வந்தவரால்
ஓரினத்தை ஓயாத உட்பகையால் பொருதழித்த
சீரழிவு தீர்ந்தின்று திகழ்கின்றார் மூவேந்தர்!
பிற்காலச் சந்ததிக்குப் பெருமெடுத்துக் காட்டமைக்கும்
பொற்காலம்! இன்பமுடன் பொலிவெங்கும் தமிழ்நாட்டில்!

குழையாத கொங்கையெனும் கொடுமலையார் கவின்களினால்
விழையாத “நோய்” ஊடல் விளைக்கப் பெருந்தேவி,
வளையாத செங்கோலை வளைத்திறந்த பாண்டியனும்,
வளையாத செங்கோலும் வளைந்திடவே தானிறந்த

நெறிகடந்த கோவலனும், நிறைபொதுவென் றாடவார்க்கும்
அறிவுறுத்தும் ஆயிரங்கண் இந்திரர்கள் ஆகிடவும்...!
மனம்பொய்யில் கற்புடைய மாமணியாள், கார்முகிலின்
இனம்பெய்யச் செயுங்கோயில் எழில்வன்மைக் கண்ணகியாள்
கறைமிஞ்சும் பண்புடையார் கணக்கில்லா திருந்திடினும்
நிறைகொஞ்சும் ஒருவாருண் நீறென் றறைந்திடவும்...!

வில்சுமந்த கொடிவேந்தன் வீரம் தனக்கஞ்சிக்
கல்சுமந்தார் கண்ணகிக்கு, தமிழ்பழித்த ஆரியர்கள்!
கல்சுமந்த ஆரியரின் கதைதமிழை இகழ்வோர்க்கு
நல்குமெழிற் பாடமினி! நடக்கவிந்த நல்நிகழ்வும்
காலான கானல்வரி கூடாரத் தங்கிருந்து
மேலே மிதந்தெழுந்து வருகிறதே காற்றினிலே!

பொன்னொதுக்கிப் பூப்பரந்து பொங்கிவரும் பொன்னியெலாம்
தென்னிலத்தின் பூமரக்கா தீட்டிவிட்ட பட்டோலை!
மஞ்சளஞ்சி செங்கரும்பு மைந்தரின்ப மெல்லடிகள்
கொஞ்சிவருங் காவிரித்தாய் கூட்டிவிட்ட பல்வளத்தை
மன்றமைந்தின் முன்பரப்பும் வண்ணமடைப் பலிகளிலே,
குன்றமைந்த கூலமணிக் குலமருவூர்ப் பாக்கத்தில்,
பொன்னடிக்கும் ஆர்ப்பினிலே போய்ப்புதைய மற்றொலிகள்
மின்னெறிக்கும் மணிமுத்தில் வெயில்மாளுந் தண்ணொளியில்,
தொழில்வளங்கள் மிஞ்சுதலில் சொர்க்கமடா இதுவென்னும்
எழில்வளங்கள் மிஞ்சிமிடை இடம்நெருங்கு கடைகளிலே,
சந்தனமும் காரகிலும் தண்மணங்கள் பொங்கிடினும்
செந்தமிழ்நாட் டுண்டிமணம் திகழ்தெருவில் - கண்டிடலாம்.

உலகத்துத் துறைமுகங்கள் ஒன்றல்லப் பலவற்றில்
நிலைபெற்ற நெறிமுறைகள் நின்றநின்ற கண்டகன்றும்
ஊரெல்லாம் ஊரே! இவ் வுலகெல்லாம் ஒன்றென்னும்
பேரெல்லை நெஞ்சத்தார் பெரும்பண்பு கண்டதிலோ
சரக்கேற்றி வருகின்ற சவ்வனத்துக் கப்பலெலாம்
நிரைக்கிங்கே நின்றாடும் நிலையாய்ப் புகார்த்துறையில்?

குடமலையில் தோன்றிமெலக் குதித்துக் குழைந்தோடித் தடவயலில், பொன்மயிலார் சதுராடும் நீர்த்துறையில், மடைகளிலே, மள்ளர் மதகுகளில், கணிகிழங்கு அடகருந்து தூயவரின் அறப்பள்ளிச் சோலைகளில், கன்னிநறுந் தமிழெண்ணுங் கவின்தேறல் மாந்தியவள் பொன்னியெனுந் திருக்குமரி புகாரில் பலநாட்டார் கத்துமொழி தாங்காமல் கடலில் இருசெனியும் பொத்திவந்து குதிப்பாளோ? அன்றேல் பொருத்தங்கள் பத்துமினி திருப்பதனால் பான்மையுளங் கூட்டிவிட மெத்தமனங் கூத்தாட மெய்யொசிந்த பொன்னிமெல

ஆழியினங் காதலவன் அணைப்பீயுஞ் சுகந்தன்னைக் கூளைநறுங் கனவினிலே குடமலையில் கண்டெழுந்தும் ஓவியப்பூஞ் செழும்பட்டுப் போர்த்துடலில் ஓடிவந்தும் தாவிஅலைக் கைகளிலே தனைமறந்தாள்! தனைமறந்த கிறக்கத்தால் மண்மூடிக் கெடுப்பாளோ பட்டினத்தை? சிறுக்கிக்கேன் இந்தச் செயல்?

(இலங்கை 'தாயகஒலி')

1971

குறிஞ்சித் தமிழுகள்

வெட்டைவெளிச் செம்மலைகள்!

வீண்கற் கருமலைகள்! - அப்பாலோ
பட்டுச் செழுஞ்சாரற்

பாங்கார் பசும்மலைகள்! - ஒப்பாகக்
கொட்டும் பணிக்குள்ளே

கொலுவிருக்கும் நீலமலை! - மப்பாக்கும்
பட்டி முகிற் கூட்டம்

படிந்துறங்கும் வெண்மலைகள்! - அப்பப்பா!
எட்டுக் குடியான் எழில்!

வெள்ளருவிச் சந்தவொலி!

வீடுகளின் செங்ஊரை! - வீதிகளில்
முள்ளின் மரம்பெய்யும்

முருக்கம்பூச் செவ்விதழ்கள்! - ஊதி உளங்
கிள்ளும்மென் வளியின்

கிளுகிளுப்பு! பாறைகளில் - மோதிவிழும்
கொள்ளைச் சிவப்புக்

குலவும் பழப்பாக்கு! - சாதியிலான்
வள்ளியவன் வாழும் மலை.

விளையாடி ஓடிவந்து

வீழருவி நீருள்ளும் - குலாவி
இளையார் குளிர்வெல்லும்

இன்பவெறிக் கூத்து! - பலாவின்
களையாலே சொல்லாடிச்

சுற்றும் இணைகள்! - துலாபோல்
களையாடுங் காற்றில்

கலகலக்கும் பள்ளம்! - கலாபம்
அனைவான் அடுக்கம்! ஆகா!

(இன்பவானில்)

1971

வன்னிவயல் வாழ்விலே!

மரந்தறித்துக் காடெரித்து
 விதைத்த நெல்வயல் - உச்சி
 மரத்துக் கிளையில் பரணில்குந்திக்
 காப்பர் காடயல்! - எண்ணி
 இரங்கி, ஏங்கி இரவில் இங்கே
 நான் பதைக்கிறேன்! - முகத்தில்
 இருக்கும் பருக்கள் கிள்ளிக் கிள்ளித்
 தூக்கஞ் சிதைக்கிறேன்!

கொப்புத் தாவும் மந்தி கூரை
 பிய்த்துப் பரண்விழின், மூடக்
 கோபத்தாலே அவரைக் கடிக்க
 மந்தி நினைத்தெழின் - அம்மா!
 அப்போ தவர்அவ் வுயரம் நின்று
 நிலத்தில் வீழ்ந்திடின், - இரைக்காய்
 அங்கே கரடி புலிகள் குழின்
 காக்க எவருளர்?

மதங்கொள் யானை மரம்அசைக்கில்
 பரணும் நொருங்குமே! - அவரும்
 மண்ணில் காய்போல் வந்து வீழின்
 யானை நெருங்குமே! - பகலில்
 பதுங்கிக் கிடக்கும் இந்தப் பயங்கள்
 இரவின் தனிமையில் - நெஞ்சு
 பதைத்துப் பதற உலுக்கி டுகி'தே
 ஈசா காத்தருள்!

குடு வாங்கும் புலிகள் சுட்ட
 திசைக்கே பாயுமாம் - அவருஞ்
 சுட்டாற் புலியை அவரின் கதியும்
 என்ன வாகுமோ? - இன்றும்

வீடு விட்டுக் கிளம்பும் போதும்
 'கவனம்' என்று நான் - கெஞ்சி
 வேண்டி நின்றேன்! மறக்கில் எல்லாம்
 என்ன செய்குவேன்?

புயலும், மழையும் வந்தாற் பரணில்
 இருக்க முடியுமா? - இறங்கிப்
 புகுந்து தங்கக் காட்டில் வீடும்
 இருக்க முடியுமா? - செய்யும்
 செயலறி யாமல் வீடு நோக்கி
 இருட்டில் கிளம்பிடி - காட்டில்
 திரியும் கரடி! புலிகள், யானை
 தீங்கு செய்யுமே!

ஏழை என்றன் அன்பிற் காக
 எத்தனை யிழந்தார்? - காக்கும்
 இனமிழந்தார்! தொழிலி ழந்தார்!
 சீதனம் இழந்தார்! - தானும்
 ஏழை யாகி என்னால் இந்தக்
 காடு வந்தாரே - பாவம்!
 இரவும், பகலும் விழித்து மைத்தே
 மாடாய் நொந்தாரே!

இந்த நொடியில் இருந்தோ யாமல்
 அவரின் கால்களை - கையால்
 இறுகக் கட்டிக் கொண்டு நானி
 றக்கும் வரையிலே - முத்தம்
 தந்து, தந்து கிடக்க நெஞ்சம்
 ஏங்கித் துடிக்கிறேன்! - அவரைத்
 தாங்கி நாளுங் காக்க அம்பாள்
 காலைப் பிடிக்கிறேன்!

(இன்பவானில்)

என்ன உறவோ?

அவளென்றன் அன்னையு மல்லள்!
ஆருக்கும் அன்னையு மல்லள்!
ஆனாலும் அவளருள் உள்ளம்
ஆளாமல் ஆள்கிற தென்னை!

அவளென்றன் தங்கையு மில்லை!
ஆருக்கும் தங்கையு மில்லை!
ஆனாலும் அவன்படி இன்னல்,
ஆறாமல் அறைமென் நெஞ்சம்!

அவளென்றன் மனைவியு மல்லள்!
ஆருக்கும் மனைவியு மல்லள்!
ஆனாலும் அவளது தாய்மை
அடியானாய் ஆக்கிடு தென்னை!

அவளென்றன் உறவினள் அல்லள்!
ஆனாலும் ஆடவர் அண்மின்
அரவைப்போல் சீறிடு கின்றேன்!
ஆமாம்! இதை எவ்வுற வென்பேன்?

(இன்பவானில்)

1971

14

கறுப்பு வெள்ளைத்தலைகள் ஆட!

கீறுத்தக் கரையின் வெள்ளை வேட்டிக்
 கமகமக்கும் நீலமேனிக் காரரே - மேனிக்
 கருமை மின்னும் தங்கச் சங்கிலிக்காரரே - ரசிகர்
 கறுப்பு, வெள்ளைத் தலைகள் கோடி
 களிப்பிலாடத் தவில்முழங்கும்வீரரே - இரவில்
 கருணை இன்றி எனைப்பி நிந்தீர் தூரமே!

ஓப்பில் ரசிகன் மேதை யாகி,
 ஓயாதார்கள் பட்டஞ்சூட்டும் விண்ணனே - அகில
 உலகும் மயங்கும் தனிலில் மன்னர்மன்னனே - இரவில்
 இப்பொழுது தெந்தக் கோவில் மேடையில்
 இன்பமாரி பொழிந்துகொண்டி ருப்பீரோ! - ஏங்க
 என்னையிங்கு மறந்துவிட்டிருப்பீரோ?

ஆதி, ரூபகம், மிஸ்ர சாப்பு,
 அள்ளுஞ் சந்தக் கண்ட சாப்புத் தாளங்கள் - விரல்கள்
 அசைவில் தாங்கள்சிந்தும் தங்கப் பாளங்கள் - குழலின்
 நாதப் புனலின் வரம்பு தந்து,
 நறுமை, சீவன் ஒளியும்தந்து, துய்ப்பீரே! - தனிலின்
 நாதச் சரளம் கனிகள் தாங்க வைப்பீரே!

சாமி நிற்க வடக்கு வீதியில்,
 தனில் சமாவில் தலைக்கடாவாய் நிற்பீரே! - கைகள்
 தட்டும் ரசிகர்வெள்ளம் நடுவில் நிற்பீரே! - நிற்குஞ்
 சாமி முன்னே 'சதுஸ்ர' நடையில்
 தனித்தொடங்கித் தவிற்குமுனை ஊக்குவீர் - இன்பச்
 'சங்கீர்ண' நடை வரைக்கும் முழங்கி ஆர்க்குவீர்!

கலையில் 'சின்ன இந்தியா' என்று
 கலைஞர் வணங்கும் இணுவில் என்றன் ஊரடி - என்றே
 கட்டியென்னை அணைக்கும்போதும் கூறுவீர் - தூக்க
 நிலையிற் கூடத் "தில்லான தம்மை
 நீக்கி, இன்று சினிமாப்பாட்டே விரும்பு'றார்! - ரசிகர்
 நிலையிழிந்தார்!" என்று சொல்லி வருந்துவீர்!

எண்ணஞ் செயல்கள் மட்டுமன்றி
 இதயம் உயிரும் கலைக்குத் தந்த கலைஞரே - என்றன்
 எல்லாங் கொள்ளை கொண்டினிக்கும் தலைவரே! - "மயக்கும்
 கண்ணீ! நெஞ்சை உனக்குத் தந்தால்
 கலைமறந்துணைச் சுற்றநேரும்!" என்றீரே! - கோடி
 காதைக் கலையைக் காத்தெ னைத்தான் கொன்றீரே!

(இலங்கை 'வானொலி மஞ்சரி', 'இன்பவானில்')

ஆயுதப் போராட்டக் காலம்

1985

வெளிவரத்தவறிய மெய்ம்மை விளம்பரம்

இன்றே சேர்வீர் இலங்கைப் படையில்!
 ஒன்றோ இரண்டோ? ஓசிகள் ஆயிரம்!
 தமிழர் கூரைத் தகடுகள் திருட,
 சமையற் பாத்திரம், சட்டிகள் அள்ள
 மின்கம்பி, ஆளிகள், விசிறிகள் திருட,
 பொன்றகை, வானொலி பூட்டுடைத் தள்ள
 இன்றே சேர்வீர் இலங்கைப் படையில்!
 ஒன்றோ இரண்டோ ஓசிகள் ஆயிரம்!

கொள்ளைப் பொருள்நீர் கொண்டுர் செல்ல
 வள்ளங் கப்பல் வழங்கிடும் அரசே!
 “குரும்பை! வடை!” யெனக் கூவும் பயிற்சி
 இருந்தாற் போதும்! இதுவே தகைமை!
 இறைச்சி, மீன், கசிப்பும் இலவசம் தினம், தினம்!
 மொத்தச் சம்பளம் முறையாய்க் கணக்கிடின்
 பத்தா யிரம்வரும்! பறந்துவா படைக்கு!
 சவச்சடங் குணக்குத் தமிழனே செய்வான்!
 சவச்செல வுன்தாய் தந்தைக்கே ஈவோம்!

இன்றே சேர்வீர் இலங்கைப் படையில்!
 ஒன்றோ இரண்டோ ஓசிகள் ஆயிரம்!

காலைக் கையை இழக்கினும் கடவுள்
வாலையும் சேர்த்து வழங்குவர் அடுத்துநீ
எடுக்கும் பிறப்பில்! எத்தனை லாபங்கள்?
கொடுப்போம் நட்ட ஈடுஞ் செத்தால்!
வழுக்கை விழுந்தால் மதகுரு வாகும்
வழுக்கப் படிநீ பிக்குவும் ஆகலாம்!

இன்றே சேர்வீர் இலங்கைப் படையில்!
ஒன்றோ இரண்டோ ஓசிகள் ஆயிரம்!

(‘களத்தில்’ - லண்டன்
‘வெளிச்சம்’ - ஈழம்)

1990

வாருங்கள்! மாந்துங்கள்! வாழ்த்துங்கள்!

உலகத்துக் காடுகளில்
ஊன்தேடுங் கழுகுகளே!
ஓடோடி வாருங்கள்!
உயரத்தால் வாருங்கள்!
கலகத்தின் மயமான
கனல் சூழும் இலங்கைக்குள்
கங்கையெனச் செங்குருதி!
காடெனவே பிணமலைகள்!

எங்கெங்குங் கிழக்கினிலே,
இங்கங்காய் வடக்கினிலே
இதமான பதங்களிலே
எத்தனையோ பிணக்குவியல்!
சிங்கங்கள் பரம்பரையின்
தீரமிகுஞ் செய்கைகளால்
தெருவெல்லாம் பெண், முதியர்,
சிறுசேய்கள் பிணம், அதிகம்!

சுட்டபிணம் வேண்டுவதா?
 சுடாதபிணம் வேண்டுவதா?
 துண்டுகளாய் வேண்டுவதா?
 தூள், தூளாய் வேண்டுவதா?
 கொட்டுகுடல் வேண்டுவதா?
 கூழ்நிணமாய் வேண்டுவதா?
 குறைப்பிணங்கள் வேண்டுவதா?
 குலையாமல் வேண்டுவதா?

ஆயிரமாய் வாருங்கள்!
 ஆனமட்டும் உண்ணுங்கள்!
 அமருங்கள் பெருந்தொகையாய்!
 ‘ஐந்துசீலம்’ ஓதுங்கள்!
 வாயினிக்க விருந்தமைத்த
 வள்ளல்களாம் அமெரிக்கா,
 மாண்பிரிட்டன், பாரதத்தை,
 இசுரேலை வாழ்த்துங்கள்!

(‘காலம் எழுதிய வரிகள்’ தொகுதி, ஈழமுரசு)

1990

ஈழ இதயம் பிடித்த ஒரு புலி வீரனின் புகைப்படம்

எற்படமாய் ஈழ இதயம் உனைப்பிடித்த
சொற்படந்தான் இதுபாராய் சோராப் புலிவீரா!
ஒருதாய்கொள் பல சேய்க்குள் ஒருசேய்நீ அல்லை! எண்ணி
உருகுபல தாய்பெற்ற ஒரு சேய்க்குள் ஒரு சேய் நீ!
குழப்பும்உன் மண்மீட்கும் குறிக்கோளை என்பதனால்
ஒளித்துன்தாய், குடும்பத்தில் ஓட்டாமல் திரியும்நீ,
மண்மீட்கும் உன்பற்றை வைரிக்கச் செய்வதனால்
தண்ணெனவே ஊர்த்தந்தை, தாயரிடம் ஓட்டுகிறாய்!

உந்துவில்,ஈர் உருளியிலே உன்கால்கள் தேடிழும்,
சொந்தக்கால் இல்லையெனில் துதிக்கப்போய்த் துடிக்கிறது!
சில்லுடைந்த வண்டியெல்லாம் தெருவோரத் தவமுனிவர்!
சில்லுடைந்தும் நீவானில் திரிந்தடிக்கும் ஏவுகணை!
தப்பாத வெற்றிபெறும் தாக்காற்றல் சைனைற்றுக்
குப்பிக்குங் கொடுத்தஇன்றைக் குமணவள்ளல் மார்நீங்கள்!

அந்நியனை நோக்குதல்போல் ஆசைகளை நோக்குகிறாய்!
தன்னொருவன் ஆட்சிக்காய்ச் சனித்ததிந்த நாடென்ற
மன்னர்தம் மமதைகொல்லும் வரலாற்றுத் தொடர்கதைகள்
பின்னிணைப்பு நீ! செயலாற் பேசாமற் பேசுபவன்!
கொழுத்தவனே வாழுகின்ற குவலயத்தின் வரலாற்றை
அழித்தெழுதும் போர்முறையை அகிலத்துக் கீந்தவன்நீ!
உன்விஸ்வ ரூபத்தில் ஓங்கதர்மச் சாம்பல்மலை
தன்னிலெழுந் தழகுமணம் தரும், கொள்கை மலர்வனம் நீர்!
சமுத்திரப்பே ரலைக்குதிப்பும் தாவாதுன் முழங்கால்மேல்!
இமயஉச்சி யும்உன்றன் இடுப்புக்குங் கீழேதான்!
தன்னையே கெடுக்கின்ற “நான்” கொண்டோர் மலிகாலம்!
உன்னையே கொடுக்கின்ற ‘நான்’ மட்டும் உடையவன் நீ!

இனிமையெல்லாங் குத்தகையாய் எடுத்துநிற்குங் காய்தான் நீ!
 கனிகளில்தான் இனிமைஎன்ற கதைபொய்க்க வைத்தவன் நீ!
 வக்கணையும் வாழ்த்துகளும் வழக்கிவிழும் வழக்குமரம்!
 மக்களுக்காய்! மக்களினால்! மக்களுக்கென் றானவன்நீ!

(‘வெளிச்சம் கவிதைகள்’ தொகுதி)

1993

ஆன்மீக பூமிக்கு அணிபிவைகள் பராபரமே!

ஆள்விழுங்கி விருட்சம்பல்
 லாயிரங்கல் தொலைவினிலே
 அங்கெங்கோ உள்ளதென்
 றறிந்திருந்தோம் பராபரமே!
 ஆள்விழுங்கி மரமெங்கள்
 அருகிருப்ப தின்றறிந்தோம்!
 அதிர்ந்தோம்! துடிக்கின்றோம்!
 ஐயையோ பராபரமே!

பூரண கும்பங்கள்
 பொலியவைத்து வரவேற்றுப்
 பூரண துன்பங்கள்
 புண்குமந்தோம் பராபரமே!
 சேரியராய் உலகெங்கும்
 சிறுமையுறத் தன்மைந்தர்
 திமிர்வேறு! ஆரியராம்!
 சிரிப்பே பராபரமே!

காக்கவந்த போர்வையிலே
 கழுத்தறுத்த கனவான்கள்!
 கழுத்தறுத்த கைவெந்துங்
 கண்திறவாப் பராபரமே!

கூக்குரல்கள் எழும்படியாய்க்
‘கூப்பிடுவான்’ நோய்! அதற்குள்
கொளுத்தஎம்மை ஏந்துகிறான்
கொள்ளிகளே பராபரமே!

கொடுக்கக் குறையாமல்
கூடுசெல்வம் கல்வி! அதைக்
கொடுத்தவனேல் உலகிற்கு,
குறள்மதியேன் பராபரமே?
எடுத்துச்சர் மானியர்தன்
ஏடெல்லாம் சென்றுவிட,
இவன்சா மானியன், ஏழை
இந்நாள் பராபரமே!

சுத்திதரப் பத்துமுறை
சுடர்த்திருமால் இறங்கிவந்தும்,
தோல்விகண்ட தேசத்தின்
துரோகம்கோடி பராபரமே!
செத்துக்கொண் டிருக்கும்எம்
தேசத்தைப் பார்த்திரங்கும்
தேவனில்தாம் தீரர்எனும்
திமிர்பார் பராபரமே!

“யாவுங்கற் பனை” நூல்கள்
ஆகிவிட வேதங்கள்,
அம்முனிவன் குலக்கதைகள்
அளக்கின்றான் பராபரமே!

சாவுண்ணா றாயிரவர்
தவமுனிவர் சாதனைகள்
தமையழிக்கப் பார்க்கின்ற
சாமியிவன் பராபரமே!

“உன்னைப்போல் பிறரையும்நீ
நேசி” என்ற உத்தமன்சொல்,
“உன்னைப்போல் பிறரையும்நீ
யோசி!” என்றே ஓர்ந்தானோ?

ஒன்றுபட வையென்னல்
ஒன்றுமின்றிப் பட்டழிய
ஒழியென்கும் உரையென்றோ
உணர்ந்தான் பராபரமே?

நாய்க்குட்டி மூஞ்சிகளை
நரித்தனமாய் உரோஞ்சிவிட்டு,
நாட்டுநலன் காண் ருசியால்
நம்பேச்சு வார்த்தையிலும்
வாய்க்காதா மணமக்கள்
படுக்கையறைத் தரகுமென்று
வாய்நீர் வடிக்கின்ற
மன்னவன்தான் பராபரமே!

முப்புரத்தில் முதற்புரந்தான்
மூளாமல் தப்பியதோ?
முதலையிக்குப் பாற்கடலின்
முகுந்தனோடி ஒளித்தானோ?
அப்பம்அன்று பங்குவைத்த
அக்குரங்கு செத்திலதோ?
அலிபாபா நாற்பதுகள்
அப்படையோ? பராபரமே!

கடல்கோள்கள் விழுங்கிடலாம்!
கொள்ளைநோய்க் கனலெழலாம்!
கைமுந்தி அணுக்குண்டால்
கடும்பகைவன் தீய்த்திடலாம்!
இடிவிழலாம்! நிலநடுக்கம்,
எரிமலைகள் அழித்திடலாம்!
இவைவருமுன் இவன்நெஞ்சில்
ஏற்றறிவைப் பராபரமே!

(‘வெளிச்சம்’)

1993

19

நா

தேன்சூடு பலவற்றில் சேர்த்துத் திரட்டிவந்த
தேன்வதையைப் பலதடவை தெளித்துற்ற தேறல்களே
தானிந்தக் கவிஞர்குழு! தற்செயலாய்ப் பூச்சியொன்றும்
ஏனெப் படியிங்கே இடம்பெற்ற தெனச்சபையோர்
தலையைக் குழப்பி, அதோ தடுமாறும் வேளையிலே,
இலைபோட் டமர்ந்தே இடுசோற்றை என்கின்றேன்!
“நமோவென் றரங்கையிவன் ‘நா’வோ தொடக்குவது?”
சமாதானம் இழந்திந்தச் சபைஇலங்கை ஆனதுவோ?
நாவை எனக்கிங்கேன் நல்கிட்டார் தம்பி ஜெயா?
நாவின் முதல்நவ்வின் நல்லையையும் பாடென்றோ?

சிங்கார வேலவனின் சிருங்காரம் பாடாமல்,
சங்கார வேலவனின் சன்னதத்தைப் பாடி, “ஸ்ரீ
லங்காப் படைஅசுரர் அட்ரீ ழியம்எல்லை
அங்காலும் வளர்கிறது! அப்படியே சூழ்ந்திட்டான்!
பொறுத்தது போதும்! இனிப் பொங்கியெழு!” என்றாழி
வறுத்தவடி வேல்தன்னை மனங்குமுறிப் பாடிடவோ,
‘முற்றுகையை முறியடிக்க, முப்படைக ணைவிரட்ட
வெற்றிவேல் எழுக’வென்று வெறிகொண்டு பாடிடவோ
தம்பியர்கள் தந்துள்ளார் தக்கபடி ‘நா’ எனக்கு?
கம்பன்கழ கம்முற்றாய்க் கருதல் இதுதானோ?

(வேறு)

அதுசரி! “நா”வே! ஆளைப் பார்த்தால்
விதவிதக் கற்பனை விரிந்தெழு கிறவே!
“பகைவன் குண்டுகள் பலதமி மூர்களைப்
புகையெழுத் தீய்க்க, புலம்பெயர்ந்தாரவார்
கட்கத் தணைத்த கனமு டையுடன்
வெட்கித் தென்றன் மெய்யுரு தாங்கினர்!
என்பதை நினை!” என எழுந்துநீ சொல்வது
என்மனச் செனியில் இடையகினை கேட்டது!

(வேறு)

ஆமாம்! கவிஞன்சொல் அக்கினிப் பிழம்பேதான்!
சாமா னியமன்று! தமிழ்ப்பாவும் மந்திரமே!
வாக்குப் பலிக்கும் வாய்மைக் கவிஞர்நாம்!
தாக்கிச் சொல்லால் தகிப்போம் பகைப்படையை!
தூக்கிய வேங்கை துப்பாக்கி கள்உமிழும்
தீக்குண்டுகளாகச் சென்றெறிக்கும் நம்பாக்கள்!

நாவென நமக்கொன் றிருத்தல்கூா பகமில்லை
நாவுக்குச் சுவைபற்றி நாம்பார்ப் பதுமில்லை!
நாலைந்து மடங்காய் நஞ்சேறி விலைவாசி,
தோலையுமே தின்றெம் தொந்தி நிரப்புகிறோம்!
நாவைநாம் மறந்தாலும் நாசுவைக்க ஏங்குவதே!
நாவொன்றே நமக்கிருத்தல் போதா தெனத்தானோ
தம்பியர்கள் தந்துள்ளார் மேலுமொரு நா எனக்கு?
நம்பேனா நாவேறு நடத்தும்அட்ட காசங்கள்!
ஒருநாவால் நான்பட்ட உபத்திரவம் கொஞ்சமன்று!
கருதாமல் பின்முன்னை, கவியரங்கு பலவேறி
நான்நாவால் பொழிந்திட்ட நாடுமகிழ் பாக்களினால்,
மான்போல வந்திங்கே மாரீசம் புரிந்தஇந்தி
ராணுவத்தால் பிடிபட்டு ராப்பகலாய் இடருற்றேன்!
வீணவலம் அவையெண்ணி வெந்துமனம் ஓயாமுன்
மேலுமொரு நாவெனக்கு வேண்டுவதோ? தந்தாரே!
காலம் இதைஎண்ணில் கலக்கமினும் வலுக்காதோ?

“நாவெதற்கேல், இப்பொழுது நரிப்பகைவன் படைவிரட்டத்
தேவையின்று கரங்கள் எனச் செப்பிடவே!” என வேங்கை
அறைகூவும் வேளை அசல்கவிஞர் நாவெல்லாம்
விறைத்தெங்கோ புற்றுள் வீழ்ந்துள்ள வேளையிது!

(வேறு)

நாதா! நம்மைக் கா! கா! என்றே
நான்இறை ஏத்தியவை
ஏதோ இவர்கள் காதிற் பட்டே
இந்தக் கவியரங்கில்

“நா’தா!” எனக்கேட் பதுவாய் எனக்கு
நாவைத் தந்தனரோ?
வேதா எம்நான் முருங்கை மரத்தில்
மீண்டும் ஏறுவதோ?

(வேறு)

நாவெனக்கு நல்க நல்லபிற நோக்கமுண்டோ?
‘நா’வில் தொடங்கும்சொல் நாடுதனை நினைவூட்டி,
‘தேவையிங் கெமக்குத் திகழிறைமைத் தனிநாடு!
பாவிலிதை நாடறியப் பாடெ’ன்றே தந்தாரோ?
நாடொன்று நமக்கிருந்து, நல்முத்து நெல்விளைந்து,
மாடுகட்டிப் போரடித்தால் மாளா தெனக்கண்டு
ஆனைகட்டிப் போரடித்த அத்தமிழர் சாதியின்று
பூனைதட்டி ஊற்றிவிட்ட புளிச்சலுக்காய் அழும்நிலையில்!
எங்குமுள்ளான் இறைவன்! ஆம்! எல்லோர்க்கும் மேலோனாய்!
எங்குமுள்ளான் தமிழன்! ஆம்! எல்லோர்க்கும் கீழோனாய்!
செத்திடுதல் மேலென்று செலவேண்டும் களமன்றோ?
இத்தருணம் தப்பவிட்டால் என்றும்எமக்கு ஓட்டம்தான்!

(வேறு)

நடுநிசி இருளிடை கொடியவர் குகைபுகு!
புலியடி முனியடி சிலநொடி அதிரடி!
படையணி கதைசரி! குருதியின் சகதியில்
மிதி! மிதி! எடு எடு சுடுகலன் சுமை, சுமை!
விடு விடு பயமினி! முடிமுடி பகைவலி!
பொடிபொடி படவடி அதிரடி இதுபுரி!
கலைகலை கயவரை! படைதமிழ் அரசினை!
விலைநம துயிர்கொடு விரை!’ எனக் குமுறவோ,

(வேறு)

நாவெனக்குத் தந்தார்கள் நம்பியர்கள், தம்பியர்கள்?
நாவெனக்கு வைத்தவனை நான்பாட வேண்டுமினி!
கோவில்எழு நூறையின்று குலைந்தநம் மீழத்தில்
தேவையிலை என்றன்றோ சிவன்பூட்டி வைத்துள்ளான்?
பாவமய மாம்செயல்கள்! பாசாங்கு வழிபாடு!
பாவமய மாம்நெஞ்சு! பாசாங்குப் பூசைகள்!

தேவையில்லை என்றே திருக்கோவில் கள்பூட்டித்
தேவன்உள்ளே தூங்குகிறான்! சிந்தித்தால் புரியும்து!

“தீதுகளும் நன்றும் பிறர்தந்து சேர்வதில்லை!”
ஓதுவன நம்பண்டை ஒன்சங்கத் தமிழ்நூல்கள்!
தீதுகளே நமக்கின்று சேர்வதற்குக் காரணம்எம்
பாதகங்கள் அல்லாமல் பழிபிறரின் மேலில்லை!
அறுநூறு நாளயுத்த அவலங்கள் பட்டபின்னும்
நெறிகெட்ட சிந்தனைகள், நிட்டிரம், வஞ்சனைகள்
புரிவதைநாம் நிறுத்தோம், புனித இறைபுல்லிக்
கருணைசெயும் தூய்மை பெறக்கருதோம்! பழிதொடரும்
இரும்புமனப் பொய்யர்நாம்! ஏத்திலிஐறை ஏற்பானோ?
அரும்புபல அறங்காக்க அக்கினியாம் போரினிலே
கரிந்தழியும் தியாகம் கணமெண்ணிப் பார்க்கோமோ?
பரிந்தோடிப் பக்க பலம்நல்க மாட்டோமோ?
திருந்தா எமைக்கொலவே தேவன்செய் தண்டனைகள்,
தெரிந்தது புனிதா! எம் பொல்லாங்கை மன்னிப்பாய்!
முப்புரம் எரித்தோய்! மொய்ப்பினிலே நாம்செய்த
தப்பிதங்கள் பாவம் தமைப்பொறுத்துப் பகைவரினை
இக்கணமே நீற்றி, எம்நாட்டை எமக்காக்கி
துக்கம் துடைப்பாய் எனவேண்டி நின்றிடுவோம்!

என்நாவைத் திறம்நாவாய் எப்படிநான் கையாள?
இந்நாளில் என்நாவின் ஏற்றஞ்சால் பணியென்ன?
கூறுகிறேன், செவியைக் கூராக்கிக் கேளுங்கள்!
நாறுமிச்சை நச்சுமன நம்வயதுத் தலைமுறையார்
இக்கணமே மனம்திருந்தி இறைமகிழ் நல்லோராய்,
தக்கவராய் இறைதாள் சரண்புக்கு வழிபடவே
தூண்டிநிதம் பாடுவதும் தூயபணி நாவுக்கு!
வேண்டிநிற்கும் விடுதலையின் வித்திதனா லேவீழும்!
கெடுதல்களை எண்ணும் கீழ்மையும் நாம்துறக்க
விடுதலை பலஇங்கு வெளிச்சமிடும் ஒருதலையாய்!
மதமாற்றம், பெண்ணடிமை, வல்சாதி, வார்க்கங்கள்
புதைகுழிக்குப் போகும்! பூக்கும்ஒளித் தமிழீழம்!

(இலங்கைக் கம்பன் கழகக் கவியரங்கம், நல்லூர்.)

1998

வெற்றியின் சிகரம் ஏறியது அறமே!

கிலாட் படைமுடக்கி, கடற்படையைக் கட்டிவைத்து
மேலால் பறந்தழிக்கும் விமானங்கள் படைநொறுக்கி,
வெற்றியின் சிகரம் ஏறியது அறமே!
சுற்றிடத் தலையும் துவண்டது மறமே!

பழுத்தவளாய் யுத்தத்தைப் பழித்தவளே முடிசூடிக்
கொழுத்தவளாய்க் கொக்கரித்துக் கொலைப்போரை
ஊக்கியதால்
(வெற்றியின்)

தாம்பழித்த தர்மம்தான் சாடிற்றென் றுணராமல்
'சாம் செவிணா', 'ஸ்ரிங்கரா' என்றெதிரி தலைகுழம்ப
(வெற்றியின்)

சாப்பாடு தடுத்தெம்மைச் சாகடித்து நிற்பவரே
சாப்பாடு தடைபட்டுச் சம்பலுண்டுஞ்சாம்படியாய்
(வெற்றியின்)

ஆட்டிறைச்சி விமானங்கள் ஆளிறைச்சிதந்தெரிய,
போட்டகுண்டு விமானங்கள் பொடி, துண்டு மழைபொழிய
(வெற்றியின்)

அந்நியனின் கொடுக்கை நம்பி அவிழ்த்தெரித்துக்
கொய்யகத்தை
இன்னலுற்றுத் தடுமாறும் இலங்காமா தாநடுங்க
(வெற்றியின்)

சொற்றிறம்பாக் கற்பரசி தூயவிழி பட்டதனால்
பற்றியிரு விமானங்கள் பாழ்த்தனவோ எனச்சிரிக்க
(வெற்றியின்)

புற்றுநோய் இனவெறியைப் பூரணமாய்ப் பற்றியது!
முற்றுமுழு தாயிங்கே முகிழ்க்கும்இனித் தனியரசு!
(வெற்றியின்)
(‘வானம் எம் வசம்’ தொகுதி)

1995

நாடின்றி வீடில்லை

மிறுறவர் கைகளை நம்புதல் மடமை!
வாழ்வினைக் காத்திடல் அவரவர் கடமை!
கட்டிய வீட்டினைக் காப்பதும் கடமை!
கமம், புலம் காப்பதும் கவனி! உன் கடமை!
விட்டுநீ ஓடுதல் வெட்கம்! உன் மாணம்
விலைபோக விட்டுநீ மிஞ்சுதல் ஈனம்!
வரவர எதிரியை மறங்கொண்டு வீழ்த்து!
வலிமையை முதலில்நீ மனதினில் ஏற்று!
திருடவும், தேய்க்கவும் சிங்கள எலிகள்
திரண்டிங்கு வந்திடில் ஒதுங்குமோ புலிகள்?
நல்லவன் வல்லவன் ஆகிடும்போது,
நானிலம் அவனது காலினில் வீழும்!
நல்லவர் வல்லவர் ஆகுவம்! இளைக்கோம்!
நாட்டினை மீட்டிட நாமெழுந்த துழைப்போம்!
நாடொன்று முதலில்நீ நாடிநில் தமிழா!
நாடின்றி நமக்கென்று வீடில்லை எங்கும்!
ஓடின்று போர்க்களம்! ஓட்டிடு பகையை!
உன்னெழில் வீடுனை உள்ளிழுத் தேத்தும்!

(யாழ் : ‘ஈழநாடு’)

1995

போர்க்கோலம் - தவக்கோலம்!

அறம்வெல்லல் வரலாற்றின் உண்மை! - அதை
ஆழ்ந்தெண்ணு நெஞ்சத்தின் அடியுறும் திண்மை!

பல்லாயி ரம்ஆண்டு காலம் - தமிழன்
படை கொண்டு பண்போடே அரசாண்ட ஈழம்,
தெல்லோடித்திரி கின்ற நாசம் - பட்டுத்
தேய்வதோ சற்றேனும் இல்லாமல் வீரம்?

குயில் வாழ்ந்த கூட்டுக்குள் கோட்டான் - குந்திக்
கொடுமைகள் புரிந்திடில் எவன்சீற மாட்டான்?
மயில்வாழ்ந்த பூஞ்சோலை நரிகள் - கையில்
மண்ணாகப் பொறுப்பதோ வா, ஏந்தி எரிகள்!

துவக்கேந்து புலியோடு புலியாய் - பகைவன்
துவண்டோடத் தமிழ்மானம் நிமிர்ந்தோங்கும்
மலையாய்!

தவக்கோலம் எதுவென்று புரிவாய் - வேங்கை
தளராத போர்க்கோலம் தான் சேர வருவாய்!

(யாழ் : 'ஈழநாடு')

1995

எங்கள் வீடு! எங்கள் மக்கள்...

மேய்ச்சலில் மாட்டை அவிழ்த்து விட்டதும்
பாய்ச்சலில் வீட்டுப் படலையே நுழையும்!
மருத்துவ மனையுறை வருத்தக் காரனும்
விருப்புறல் விரைந்து வீடே கிடலே!
மாணவன் விடுகை மணியொலி கேட்டதும்
பேணிதும் ஒழுங்கும் பிய்த்தில்லம் விரைவான்!
காணும் திரைப்படக் காட்சி முடிந்ததும்
வாணமாய் வாழ்மனை நோக்கியே விரைவோம்!
'வரங்கேட் டாலய வாசலில் வந்தோன்
விரைகிறான் வேண்டல் முடியுமுன் வீடே!

படகில் வலைஞர், பணிமனை ஊழியர்,
கடலைக் காரிகள், கழனியில் உழவர்,
பட்டி மேய்ப்பர், பாதை அமைப்போர்,
கட்டடத் தொழிலர் கனவிலுங் காணல்,
சாந்தநல் லாற்றெனத் தத்தம் வீடே,
ஓய்ந்து மெய், உளம்சக்தி ஊற்றெழும் வீடே!
யார்க்கும் நிம்மதி பிறக்கும் அவரவர்
ஊர்க்குள் மனையை உற்றிடும் பொழுதே!

படுகொலைப் படைஎம் படலை திறந்தது!
குடிகலைந் தொளித்துக் குடலற ஓடி,
நீங்கினோம் வீடு! நீங்கினோம் நிம்மதி!
மனைபிரிந் தோம்நிம் மதிபிரிந் தோமே!
அனல்படு நெஞ்சம் ஆறிட வில்லை!
ஆலய மண்டபம், அகதி முகாம்கள்,
நாலுநண் பர்மனை, நண்ணியும் துயரே!

எம்மனை யில்குடி யேறிடும் பொழுதே
நிம்மதி மீண்டும்! நித்திரை நிறைவு!

அங்குபார் அந்தோ ஆருயிர் வீட்டினை!
எங்கள் வீடு எங்கள் வாழ்க்கை
எல்லாம் சாம்பல்! எமன்திசை அனுப்பிய
பொல்லார் போனார்! பொசுங்கவே அத்திசை!

(முரசொலி)

1995

இளைய வேங்கைகட்கு என்ன சன்னதம்!

என்னசன்னதம்! என்ன சன்னதம்!
இளைய வேங்கைகட்கு கென்ன சன்னதம்!
அன்னை பூமியில் அரக்கர் வன்செயல்
அழிவு மிஞ்சுதல் கண்ட சன்னதம்!

அன்னை, சோதரி, அண்ணி, சித்தியின்
அரிய கற்பினாக் கழிவு செய்வதால்
இந்நி லத்தமிழ் இனத னித்துவம்
இல்லை யாக்குதல் கண்ட சன்னதம்!

‘இந்நிலம்தனிச் சிங்க ளர்நிலம்!
எம்மினத்தினாக் கடிமை நீ’ரெனக்
கொன்னையர் கொலைத் துவக்குடன்வரக்
கொதித்த நெஞ்சுகள் கொண்ட சன்னதம்!

கோடி, கோடியாய்ப் பணம் அளித்துமே
கொண்ட ஆயுதப் படைகள் சூழ்ந்திட
ஓடி, ஓடியே மோதி வெம்பகை
உயிர்குடித்தெரி ஆடுஞ் சன்னதம்!

புத்தரின்மதப் போர்வையில் அதி
 உத்தமப் பெயர்ப் புலையன் ஆள்வெறி
 எத்தர் நாடுகள் படைபலத்துடன்
 ஏந்து கொல்படை கண்ட சன்னதம்!

அன்னை மண்ணினை மீட்டிடும்வரை
 அடங்கிடை திந்த வேங்கை சன்னதம்!
 முன்னர் மும்முடி வேந்தர் நாளினும்
 மூண்டி டாததோர் வலிய சன்னதம்!

என்னுடல்தமிழ் மண்ணி னுக்கெரு!
 என்னுயிர்தமிழ் விடிவி னுக்கெரு!
 என்னும் அத்தியாகப் புலிப்படை
 இமய சாதனை நாட்டும் சன்னதம்!

(யாழ் : ஈழநாடு)

1996

வரலாறு படைக்கின்றோம்

மரீசரம் கொண்டமன மாவீர மாநிதியே!
நீஅன்றும் தாய்வயிற்றுள் நிகழ்வித்த உதைகளினால்
பூவிழிகள் இரண்டினிலே பொங்கும்இன்பக் கனவுகளே!
சாவின்பின் நெஞ்சுகளில் தரும்உன்கால் உதைகளெனில்
ஆ!கோடி கண்களிலே ஆறுகளைப் பெருக்கினவே!
உன்றன்அடிச் சுவடுகளின் ஒளிக்கதிர்கள் என்றாலோ
அன்றைமுனி புங்கவரின் அடிச்சுவட்டை மறைத்தனவே!
என்றும்நீ வாழ்ந்திடுவாய்! இன்னல்படக் கூடாதே
என்றன்றோ ஈன்றவளே திருத்தஉணை அடித்தழுவாள்?
சென்றிடுவாய் இடையிலென்றால் தீண்டியிராள்

உணைஅன்று!

ஒன்றொன்றாய் எண்ணியிவை உயிர்கரைந்து வேகின்றான்!
இருக்கும்பிள்ளை யைநினைத்தே இறந்திடவும் முடியாமல்,
மரித்தபிள்ளை யைமறந்து வாழ்ந்திடவும் முடியாமல்
உருக்குஉலையாய் மாறியுள்ளம் உருத்தெழுந்து கனல்கிறது!
எரிக்கஅன்று மதுரையினை எழுந்தகனல் மூள்கிறது!
புரட்சிஅனல் நெஞ்செல்லாம் புகைகிறது! எதிரிஅந்த
நெருப்பினொடு விளையாடி நீறாதல் நிச்சயமே!
மண்நிறைக்குப் பொன்னிறுத்தோர் வரலா றெழுகிறது!
உண்ண,ஒரு முழுஇரவும் உறங்கிடலாய் வின்றி,விழுப்
புண்ணடைந்து, புண்ணடைந்து போர்க்களம் பலகலக்கிப்
பண்ணியஉன் சாதனைகள் பழுதாக விடமாட்டோம்!
கடப்பினிலே வைத்தெதிரி கால்முறிக்கத் தவறிட்டோம்!
அடுப்படியில் வைத்தேனும் அடித்தோட்டத் திரண்டுள்ளோம்!
வெடிக்கும்ஒரு புரட்சிமிக விரைவில், உங்கள்

தற்கொடைகள்

எடுக்குமடா இறுதிவெற்றி ஈழம்என்ற பெயரினிலே!

(வெளிச்சம்)

1996

பொருமுகின்ற பொங்கலிது

உருக்கே எரியுட்டி,
 ‘உலைவைத்துச்’ சந்நிதிகள்
 தேருக்கே தீவைத்துச்
 செய்திகளால் ‘மெழுகு’குலத்
 தாரிட்ட பிணக் ‘கோலம்’
 தமிலிட்ட பொங்கலிடை
 பூரிக்கப் பொங்கலிது!
 பொருமுகின்ற பொங்கலிது!

அகதிகளாய் முகாம்களிலே
 அரைவயிற்றுப் பட்டினிகள்!
 நகந்தேய்க்கும் சொறிசிரங்கு!
 நானாறு நோயிங்கு!
 வகையுண்டு! தைபிறந்தால்
 வழிபிறக்கும் எனநம்பிப்
 பகலவனே பொங்குகிறோம்
 பலவீடு தண்டிவந்து!

(ஈழநாடு)

1996

புத்தகுலப் பொன்னடிக்கு!

அரசன்தான் ஆளுகிறாய்!

அதைநாம் மறுக்கவில்லை!

அரசைத்தான் பிணந்தின்னும்

அரசென்றோம்! ஆத்திரமேன்?

“அப்‘பாவித் தமிழ்க்குழுக்கள்’

அழித்துவா” என்கின்றாய்!

அப்பாவித் கூட்டந்தான்

அழிவதென்றோம்! ஆத்திரமேன்?

பிரித்தானும் தந்திரத்தில்

பேரார்வம் காட்டுகிறாய்!

பிரித்தானத் தமிழீழம்

பேச்செடுத்தால் கொலைகள்ஏன்?

குண்டென்றும், துண்டென்றும்

கொட்டுகிறாய் வான்நின்று!

துண்டென்றால் - தமிழீழத்

துண்டென்றால் சீற்றம் ஏன்?

(முரசொலி)

1997

சந்ததி அளி(ழி)க்கும் தந்திரம்!

ருடிகள் துணையாய்க் குடிபேண் அரசீ!!
 “முப்பதி னாயிரம் அப்பாவி கொன்றேனும்
 யாழ்குடா தன்னை அடித்துப் பிடியென்ற
 ஆள்நீ அன்றோ? அடிக்கும் சாட்டில்
 அழிக்க இன்னுமோர் ஐம்பதி னாயிரம்
 இளைத்த தமிழரை இயலாமல் போனதும்
 ஏமாற்றம் உனக்கும்! என்றாலும் உன்றத்த
 மாமா விளங்காரா மருமகள் ஏக்கம்?
 எப்படி யோகிதற்குள் இரை கொண்டு
 சப்பித் துப்பினீர் ஆயிரம் தமிழரை!
 அம்மணி! நானாறு அப்பாவிப் பிணங்கள்
 செம்மணி வயிற்றினுள்! சித்திர வதைகொன்ற
 மிகுதி அறுநூறைச் சகதி எதற்குள்
 புதைத்தீர்? ஏதும் கதைக்கா மோனமேன்?

அஞ்சேல்! குருடர் அகிலம் இதுஉன்
 செஞ்செட்டை யைவெண் சிறகெனத் தொழுவது!
 ஓரா யிரம்போக ஒன்பதோ டிருபது
 சேரா யிரத்தையும் சிதைக்கிறாய் விதமாய்!
 தடுத்து மருந்தைச் சாவுபல் லாயிரம்!
 தடுத்து நிவாரணம் சாவுநோய்த் தாயிரம்!
 இப்படி எத்தனை செப்பிடு வித்தையால்
 வென்றனை தமிழரைக் கொன்றிடுங் குறியில்?
 சடலங்கள் கிளறல் தாமதப் படுத்தி,
 படலப் புகையால் பரந்தவான் மறைத்தாய்!
 உனக்கு மறைப்போ ஓர் சின்ன வேலை!
 தனித்துனக் குரிய சந்ததிச் சொத்து!
 கண்ணை மூடிக் கபடப் பூனை
 உண்ணும் பாலில் ஓ! நஞ்சும் புகலாம்!
 உள்நும், புறமும் உனக்கடி விழலாம்!
 வெள்ளை கூட வெளிறிச் சிவக்கலாம்!

1997

29

குடாவிலொரு நண்பனுக்கு விடாமல் விடுத்த மடல்

யாழ்நகரில் வாழ்கின்ற வாழ்கின்ற? இன்னுமுயிர்
 வாழ்கின்ற நண்பனுக்கு வணக்கங்கள்! நீ வரைந்த
 மடல் மாதம் இரண்டின்பின் வாய்கிழித்து வாசிக்கப்
 படுங்கிரியை நிறைவேறிப் பக்குவமாய்க் கிடைத்ததடா!
 “இங்கெல்லாம் இயல்புநிலை! இங்கெல்லாம் இன்பநிலை!
 தங்கு தடையின்றிச் சாமான்கள் தாராளம்!
 கோவில்விழாப் பூசைகளும் குதூகலம்! குடும்பமாய்
 வா”வெனநீ எழுதியதால் மரணத் தடுத்துய்ந்தாய்!
 இப்படித்தான் வாவென்றெல்லாரும் எழுதுகிறீர்!
 செப்பியதைச் செப்பிடிலே சீவிக்க முடியும் உம்மால்!
 விடுவிக்கப் பட்டீராம் விடுதலைப் புலிகளது
 கொடுமைக்குள் இருந்து! அக் கொடுமை முடிந்த பின்னும்
 குடாநாட்டுள் மேலும்பல பொருள்களினைக் கொண்டுவர
 விடாமல் தடுப்பதுவாய் விமர்சகர்கள் விளம்புவதேன்?
 படைக்கட்டுப் பாடுள்ள பகுதிக்குடா நம்பியவர்,
 நடக்கின்ற விடுதலைப்போர் நலன்மறந்து சென்றவர்கள்,
 பத்தாயி ரம்புலிகள், பல்லாயி ரம்மக்கள்
 எத்தனையோ இடர்துன்பம் ஏழ்மைக்குள் உத்தரித்து,
 விட்டுயிரை விளைவித்த விடுதலைப்போர் வெற்றிக்கே
 ஊறளிக்கும் என்றுணரா துல்லாசம் விரும்பியவர்,
 சோறு, சொத்துச் சுகம்நாடித் துட்டர்வலை வீழ்ந்தாலும்,
 அந்தரங்க அடிமனமோ “ஐயோநான் துரோகி”யென
 நொந்தரற்ற, சோதனைசெய் நூறுமுகாம் தினங்கடந்து
 செத்துப் பிழைத்துநிதந் தின்பதுவுஞ் செமிக்காமல்
 கத்திமேல் நடப்பதுவாய்க் காலத்தைக் கழிக்கின்ற
 கதைகளினை உவத்தலிலாக் காய்தலிலா ஆய்வாளர்
 “இதுஉண்மை யாழ்குடா” என்றுபடங் காட்டுகிறார்!

‘இனத்தோல்வி என்னழிவே! இனவீழ்ச்சி என்னீழவே!’
 எனும்உண்மைத் தத்துவத்தை இன்றேனும் உணர்ந்தவர்கள்
 அதர்மத்துக் கினியும்நான் அடிப்பூசை ஆற்றேன்! எவ்

விதமாயும் விடுபடுவேன் எனக்குமுறிக் கொழும்புக்கும் வெளிநாடு பலவுக்கும் விரைந்தோடல் ஒருபக்கம்! “வளவாழ்வே இங்கேதான்! வாருங்கள்!” எனும் தூது மடல்கண்டு யாழ்ப்பொறிபோய் மாட்டுண்டு விழிக்கின்ற தடுமாறும் மனச்சான்றுச் சபலங்கள் ஒரு பக்கம் குடாவுக்குள் சிக்கியவர் கூண்டுடைக்கத் துடிக்கின்றார் குடாவுக்கு வெளியில்சிலர் குடாபுகவே துடிக்கின்றார்! கல்யாணக் கோட்டைக்குள் காதலுடன் புகுந்தவர்கள் சொல்லாமற் கொள்ளாமல் துடிக்கின்றார் வெளியேற! கோட்டையிதன் வாசலிலே கூர்ந்தேக்கம் நிற்பவரோ ஓட்டமாய் உள்நுழைய ஒற்றைக்கால் தவம் தன்னில்! ஐந்தாறின் மேலான காணாமற் போனவரின் அன்னையருக் கென்றாலோ அழுதாறப் பிணமுமில்லை! அதர்மத்தை ஆதரித்த அநியாயப் பழிப்பயனோ? ‘விதியென்றாற் சாவரட்டும்! வெறியாட்சிக் கடிபணியோம்! நூறுவித நோய், காய்ச்சல் நுளம்புக்கடிக் கிரையானால் ஆறமனம் உடல்கிடைக்கும்! அழுதிடலாம்! தர்மப்போர் வெற்றிக்குச் சிறுதீங்கும் விளைக்கோம்நாம்!’ எனும்தர்மப் பற்றாளர் பலரிங்கும் இறக்கின்றோம்! என்றாலும் உயிர்போகும் இறுதிநொடி ஒன்றுவரை இறுமாப்பாய் துயர்அச்சம் அணுகாமல் துடிப்போடே வாழ்ந்திறப்போம்!

(‘வெளிச்சம்’,
‘எரிமலை’ - பிரான்ஸ்)

1999

தென்னிலங்கைத் தோழனுக்கு

உணவுக்கும், நீருக்கும், உடலின் இன்ப
உறவுக்கும் மட்டுந்தான் அலைந்து மூத்துப்
பிணமாகும் ஐந்தறிவுப் பிராணியே போல்
பிறவியதன் பயனுணரா, உணர்ந்தும் நாடாப்
பிணியரென இத்தீவின் மானு டர்நாம்
பேசுமொழி மதங்களினாற் பிரிந்து நின்று,
அணிசுவடி அடிபட்டே அவலச் சாவால்
அழிகின்றோம்! தென்னிலங்கை நண்பா கேளாய்.

சமன்என்றாய் அந்நியர்தம் ஆட்சி யின்கீழ்!
தழுவிட்டாய்! சுதந்திரம்இத் தீவில் பூக்கத்
திமிர்கொண்டாய்! சிங்களவன் ராஜா! மற்றைச்
சிறுபான்மை கொத்தடிமை என்றாய்! தீவே
எமதென்றாய்! 'வந்தேறு குடிகள் நீங்கள்!
இருக்க விடோம்!' என நெஞ்சுள் கறுவிக் கொண்டாய்!
எமையழித்தே நீவாழப் பூண்ட போர்கள்
எமையன்றி உங்களையும் அழித்தல் கண்டாய்!

தமிழ்மண்ணைத் தமிழ்மண்ணி லிருந்து வெட்டித்
தனிப்பித்த கொடுமைபுரி கடல்தான், மீண்டும்
தமிழ்த்துண்டில், ஓரசால் விரட்டப் பட்ட
தடியர்நீர் படகேறி வந்து குந்தி,
எமனாகி எமைக்கொல்ல வழியா யாயிற்று,
இந்த உண்மை இயம்பும் உங்கள் நூல்கள் கூட!
குமுறாமற் குமுறியிந்தக் குற்றம் எண்ணிக்
குலைகடலெம் கடற்புலிக்கின் றுதவல் கண்டாய்!

புதைபொருள்கள் சொல்வதென்ன? உங்கள் புத்தப்
புத்தகங்கள் சொல்வதென்ன? வரலாற் றுண்மைக்
கதைகள் பல சொல்வதென்ன? கள்ளத் தோணிக்
கயவர்நீர் வருமுன்னித் தீவெங் குந்தான்

அதிசிறந்த நாகரிகத் தமிழன் வாழ்ந்தான்!
 ஆண்டிருந்தான், என்பதுதான்! இன்றென் றாலோ
 முதலிருந்த செவிதன்னை அழிக்கப் பின்பே
 முளைத்தகொம்பு முயல்கிறது! முடியு மாமோ?

கள்ளர்கரை பிறங்கவிட்டபிழையா லும், அக்
 கசடருள்ளம் ஆய்ந்தறியாப் பிழையா லும், தீ
 வெள்ளெருக்கை வளவுபுக விட்ட தாலும்,
 வீட்டுள்ளும் தனித்தனித்தன் னலத்தி னாலும்,
 புள்ளியாரும் புகழ்பதவிப் பித்தி னாலும்,
 போற்றஇனத் தனித்துவங்கள் மறந்த தாலும்,
 பிள்ளையிரண் டுடன்போதும் கொள்கை யாலும்,
 பேரிமயம் சிறுகறையான் புற்றாய்த் தாழ்ந்தோம்!

என்றாலும் உலகத்து நாடெல் லாமே
 எழுந்துவிடு தலைகேட்போர் சிறுபான் மைதான்!
 வென்றார்கள் சிறுபான்மை பெரும்பான் மையை!
 வீரத்தால் விடுதலையை நிறுவிட் டார்கள்!
 பன்றிகளின் குட்டிபல வற்றை யானைப்
 பலம்மிக்க கன்றொன்று வெல்லுங் காண்பாய்!
 இன்றிப் பிற நாட்டுதவி, ஈழம் மீட்போம்!
 எங்குமிலா வரலாறு படைப்போம் திண்ணம்!

படை, அரசு, பணமின்றித் தனித்த தர்மம்
 படைத்திடுமோ வெற்றியென்று பகடி விட்டீர்!
 கடையரின்று கதிகலங்கி ஓடுகின்றீர்!
 காசு, படை, அதிகார பலத்தாற் கர்வம்
 உடையவெறி முப்படையும் அரசும் நாளை
 ஒன்றாகி ஒலமிடும் ஒப்பா ரிக்குள்
 இடிமுழங்கித் தர்மத்தின் வெற்றிப் பாடல்
 ஏழ்கடலும், ஏழுலகும் ஒலித்தல் திண்ணம்!

பல்லாயி ரஞ்சேய்தம் பெற்றோர் தம்மைப்
 படுகொலைநீர் பண்ணியதால் அநாதை யானார்!
 இல்லையிது தடுக்கஇன்று சபைகள் ஏதும்!
 இதயமற்ற உலகமைப்பும், யாழ்பல் கலையின்

புல்லியரா சான்சங்கப் புழுக்கள் தாமும்
புலிகளினால் சேய்களினவை காப்பெய் தற்கும்
சொல்லுகிறார் வக்கணைகள் கண்ணில் லாராய்!
துண்டிக்க இவர்நாவைத் துடிக்குங் கைகள்!

சிங்களத்தின் இளைஞர்களைப் படைக்குச் சேர்க்கச்
செயற்கைவழி வேலையின்மை அங்குண் டாக்கி,
எங்கள்அழி வுக்காக ஊண்ம ருந்தும்
இங்குவரா மல்தடுத்துப் போர்முடுக்கி,
வெங்களத்தில் உம்படைப்பல் லாயி ரம்பேர்
வீழவைத்தீர்! ஜேவிப்பி, சேகு வேராச்
சிங்களத்து லட்சலட்சம் இளைஞர் தம்மைத்
தீயிலிட்டீர், உமக்கினத்தில் பற்றோர் கேடா?

கரும்புலியாய்க் களமனுப்பக் கோரி இங்கு
கனலுகிறான் எப்புலியும்! கெஞ்சிக் கேட்டும்
விரும்பவில்லைத் தெற்கிளைஞர் படையறிற் சேர!
விட்டெறிந்து துவக்கும்பலர் ஓடுகின்றார்!
புரிந்துகொள்வோர், தர்மத்தைஇதுசெய் கின்றார்,
புரியாதீர்! உங்கள்கால் சேர்ந்தோ ரெல்லாம்
விருந்தாக நேராமுன் நரி,நாய், பேய்க்கு,
விடைபெறுக எம்மண்ணை விட்டின் றைக்கே!

(புலிகள் ஒளிவீச்சு, 'கவிதைக் கலசம்')

1999

புலியாகப் போவது ஏன்?

தீசுடுந்தான்! எனக்குந் தெரியும்! அதற்காகத்
தீ,எனதாம் - என்னுயிர்க்கும் மேலான வற்றையெல்லாம்
தீய்ப்பதனைச் சிலையாகப் பார்த்திருக்கத் தெரியவில்லை!
சீயென் றெழும்பாத திண்ணையாய்க் கிடவாமல்
தீயில் குதிக்கின்றேன்! தீயென்று தெரிந்தேதான்!

அன்னை,அப்பன், அவள்(ன்)இனியர்! அக்காள்மார், தங்கைமார்
என்னண்ணன் தம்பி, நண்பர் இனியர்தான்! இனியர்பலர்!
என்னவாரில் மேலான என்மானம் - அது தெய்வம்!
சின்னவயது அதனால்தான் தெரிகிறதோ இது எனக்கு?

சாவரலாம்! தப்பாது வருஞ்சாவை வென்றதற்குச்
சாவுமணி அடித்திடுவேன் தர்மத்துக் குயிர் கொடுத்து!
வேவு முதற்கொண்டு, வெங்களமா டல்வரைக்கும்
யாவும்என் அறப்பூசை! விளங்கியதால் போகின்றேன்!

அழிவுசெய்யப் போகவில்லை! அழிப்பவன்தன் கைமுறிக்கும்
தெளிந்த அறம் நாடிட்டேன்! செல்வதுநான் அவ்வழியே!
மறங்கொல் அறஞ்செய்யும் மறவர் படை சேர்ந்தேன்!
வெறிகொண்ட வேங்கையல்லர், வெறிகொல்லும் வேங்கை
நாம்!

வழிபிடித்து மண்பறிக்க வந்தவனை எமலோகம்
வழியனுப்பி வைக்காமல் மறைந்திருந்து பதுங்குகுழி,
வழிபிறக்கும் எனச்சோம்பி மனப்பால் குடித்தேசா
விளிம்புக்கே வந்துநின்று விழிபிதுங்கித் தவிக்கின்றேன்!

பிடித்ததுமாய், பிடித்தகுடாக் காக்கவுமாய் மண்கொள்ளை
நடத்துகிறான்! நடக்கட்டும் எனவிட்டுப் பார்த்திருந்தால்
பதுங்கு குழிகூடப் பறிபோகும்! வன்னியிலும்
ஓதுங்க முடியாது! ஓ! குடிலும் இருக்காது!

அடிமையாய்ச் செத்தெங்கோ அரைகுறையாய் எரிவதிலும்,
அடிபட்டுச் சாதல்மேல்! ஆல்மரமாய் எழுதல் மேல்!

புதைகுழியும் உழுமந்தப் புண்ணியவா ளர்காலே
கதியென்று போய்ச்சேரும் கண்ணில்லா நிலைவருமுன்,
பிறப்பினிலும் மானிடனாய்ப் பிறந்ததுபோல் தேடிவரும்
இறப்பிலும் மானிடனாய் இறப்பதையே விரும்புகிறேன்!
பூனைகளின் கால்களிலே போய்வீழும் எலிகளிலே
நானும்ஒரு ஜெந்தாகும் நாள்வருமுன் விழித்திட்டேன்!

அஞ்சியஞ்சிச் சாவதுதான் அதிகதுயர் தரும்! போரில்
வெஞ்சினத்தில் மிதந்துநிற்கும் வேளையிலே விழும்மரணம்
அலைக்காதென் னாருயிரைப் போக்கிவிடும்! அதுசாவின்
விலையாய்ஓர் அடியேனும் அணுகுவிக்கும் சுதந்திரத்தை!
அதனாலே போகின்றேன்! ஆம்! நீங்கள், நான் குண்டில்
சிதையாமல் இருப்போமேல் தேசம் விடிந்தபின்னும்
சந்திப்போம்! தமிழ்மண்ணின் தலைவிதியை நிர்ணயிக்கும்
இந்தப்போர் வெற்றி எம்வெற்றி - பிறநேரில்...

(‘வெளிச்சம்’)

2000

32

சிங்களத்தின் சிதறுண்ட தீச்சுவாலை!

தீச்சுவாலை நடவடிக்கை திட்டமிட்டும் திங்கள் ஐந்தாய்,
வீச்சிழுந்து வீழ்ந்ததென்ன விந்தை? இது விந்தையன்று!
மறம்நிற்கும் பக்கத்தில் மனம்செருக்கி நின்றவர்கள்
மறம்தோற்கத் தாழுந்தான் மண்கவ்வித் தோற்றார்கள்!
அறம்நிற்குங் கன்னையிலே அஞ்சாமல் நிற்கும்நாம்
அறம்வெல்லும் வெற்றியிலே அடைந்துள்ளோம் ஆனந்தம்!

பிட்டுக்கு மண்சுமந்து பிரம்பாலே அடிபட்ட
நட்டமிடும் சிவன்கதைபோல் நயம்மிக்க ஓர்கதையை
மூச்சடங்கி, நிலம்வீழ்ந்து, மொய்ப்பில் கிடக்கின்ற
தீச்சுவாலை நடவடிக்கை தீட்டி யுள்ளதன்று!
பெம்மான் பெருந்துறையான் பெருமேனிப் பட்டஅடி
இம்மா நிலத்தில்வாழ் எல்லா உயிர்மீதும்
சும்மாவன் றந்தோ, சுள்ளென்று வீழ்ந்ததுவாம்!
அம்மா அரசினது அக்கினிச் சுவாலையிலே
அப்பாண் டியமன்னன் அதிகாரி அடிக்கவில்லை!
அப்பாண் டியணைமிஞ்சும் அச்சோழன் - ஆமாம் நம்
கரிகாலச் சோழன் கண்போல் படையணிகள்
எரியடக்கும் மழைபோன்ற எறிகணையாற் போட்ட அடி
பட்டிடச் சுள்ளென்றே, பதைத்தவர் சந்திரிக்கா
மட்டுமல்லா! வானத்தால் வந்துநின்று பலாலியிலே,
எட்டியெட்டி யன்னல் இடுக்குகளால் பார்த்தபடி
எட்டத் திருந்தே இட்டிட்டுக் கட்டளைகள்
தள்ளாடி நின்றவராம் தளபதிகள் மண்டைகளில்
சுள்ளென் றுறைத்துச் சோக்காக வீழ்ந்தஅடி!

யுத்த வெறிபிடித்தே உறங்கா விசர்பிடித்த
ரத்வத்தை மார்பின் ரத்தத் துளிதெறிக்க
விழுந்ததில் வெற்றியடி! வெளிநாடு விட்டுவந்து,
விழுந்துவிழுந் தேயிற்சி வீறாப்பாய்த் தந்துவிட்டு,

ஒழுங்குள், புதுஒழுங்குள் உலகாள் கனாகாணும்
அந்நாட்டுப் 'புதர்' அரசன் அகல்முது கும்பிய்த்த
பொண்ணான அடி! பச்சைப் புனியம் அலம்பலடி!

தானூர்கள் பிச்சை தண்டிவந்த காசினிலே
நானூற்றைம் பதுகோடி நன்கொடையாய் ஈந்து,
யுத்தக்கப் பலொன்றும் உபகாரம் செய்துவிட்டு,
அத்தைமகள் வெற்றிக்காய் அயலிருந்து ஆவென்று
பார்த்திருந்த பாவிதன் பலவடுகொள் முதுகினிலே
ஆர்ப்பாட்ட மாய்விழுந்த 'அச்சா' அடியுந்தான்!

அந்நாள், அடி நாளிருந்தே அன்னைத் திருநாடாய்த்
தென்னா பிரிக்கா திகழ்கிறது கறுப்பர்க்கு!
பின்னாள் படகிற்போய்ப் விடித்தாண்ட வெள்ளை, அப்
பெரும்பான்மைப் பூர்விகரைப் பிழிந்தாளத் தனதாம்
கருநெஞ்ச வெள்ளைத்தோல் காரச்சிறு பான்மைக்குக்
காப்பாள் ராயிருந்த கபோதி, ஜன நாயகத்தின்
மேய்ப்பன், இத் தீவினிலே வெங்கொலையால் நம் ரத்த
வெடுக்கெழுப்புஞ் சிங்களன் பயங்கர வெறியரசைத்
தடைச்சட்டத் தாலடக்காச் சனநாயகமேய்ப்பன்,
தற்காப்பில் முனைபுலியைத் தடைச்சட்டத் தாற்கட்டி,
நற்பேர் ஒடுக்குமுறை நாயகிபால் பெற்றுநிற்போன்,
சூரியனே மறையாச் சுடராட்சித் தொல்புகழார்
பாரரசன் வெண்முதுகில் பச்சைரத்தம் தெறித்த அடி!

தம்முள்ளே என்றென்றும் சண்டையிடும் இருநாடு
அம்மாவக் குதவுகின்ற அப்பணியில் ஒன்றுபட்டு
அவர்ஆ யுதம்வழங்க, இவர்கப்பல் ஏற்றிவந்து
'இவ'வின் துறைமுகத்தில் இறக்கி 'இவ' வெற்றிக்காய்ப்
பலவா நேத்திநின்றும் பலனாகத் தம்முதுகில்
விலைபோட்டு வாங்கிட்ட வெங்குறிச்சூ டானஅடி!

நானைவிடி ஈழத்தில் நம்மகதி என்னவென்றோர்
வேளைசுட எண்ணாமல் "வீழ்வன்புலி" என்றெண்ணி
ஆப்பிழுத்த குரங்குகளாய் அம்மா வலைவீழ்ந்த
'சூப்பி'களின் அடிநெஞ்சில் துயரேற்றி வீழ்ந்த அடி!

இந்நாட்டில், வெளிநாட்டில் இறைநேர் தர்மத்தை
மின்னாமல் முழங்காமல் மிதிக்கும் கொடியவரைத்
தண்டித்துக் குனித்துத் தடுமாற்றி, அச்சுறுத்தி,
குண்டடித்துத் தலைமேல், கொல்லாமற் கொன்றாடி!

கிணுவம் தடியடியில் கெட்டறிவு கிடக்கின்ற
அழிவுப் படைநாகம் அடக்கத்தில் கிடக்கிறது!
வல்லரசு விசிறிகள் வருட உயிர்ப்பெய்தி
மெல்லப் படமெடுத்து மீண்டுமெமைத் தாக்கிடலாம்!
அடிமேல் அடியடித்து அப்பாம்பை எரியூட்டிப்
பொடிவிக்கும் வரைவீரப் போரேற்றுத் தமிழர்நம்
அன்னைத் தமிழீழம் அவதானம், அக்கறையாய்
இன்னுந் தடிகொண்டு எதிரிக்காய்க் காத்து நிற்போம்!

(தமிழீழ வானொலி)

2001

கற்பனைக்கெட்டாத அற்புதங்கள்

கீற்பனைக்கும் எட்டாத - கனவிலுமே தோன்றியிரா
அற்புதங்கள் எத்தனையோ அன்னைமண் ணீழத்தில்
இப்பொழுது பல்லாண்டாய் எழுந்தெழுந்து நாமெல்லாம்
“அப்பப்பா!” எனவியந்தே ஆர்ப்பரிக்க வைக்கிறவே!

கள்ளுண்ணி, சோம்பேறி, காமுகன், அகங்காரி,
கள்வன், நோ யானனுடன் கடுங்கோபி, ஏழை, பொய்க்
குள்ளன், வீண் குதர்க்கஞ்செய் கொளுவல்கா ரன்இவர்க்கு
ஒள்ளறிவுச் சான்றோர்கள் உபகரிக்கார் கல்வி என
நன்னூலாம் இலக்கணநூல் நவின்றபடி பள்ளிகளில்
இந்நாளும் நடக்கின்றார் எம்வாத்தி மார்பலரும்!

எல்லாமே எம்பிள்ளை! ஏற்றகல்வி, ஒழுக்கநெறி
புல்லாவார், பொழுதெல்லாம் புரிந்திடுவேன் பணியென்றும்,
இந்தஒரு பிறவியிலோ, எந்தவொரு பிறவியிலோ
சிந்தனையைத் தூண்டுகல்வி சேராமல் சேயெதற்கும்
மேம்பாடே இல்லையென்றும், விரும்பிஎல்லாப் பிள்ளையையும்
ஓம்பிஅர வணைத்தன்பாய், உதை, அடியும் தரஏற்று,
நித்திரையும் விட்டவராய், நிதம்கல்விப் பணியாற்றும்
உத்தமர்கள் எம்மிடையே உள்ளார் மிகக்குறைவாய்!
கற்பனைக்கும் எட்டாத, கனவுங்காண முடியாத
அற்புதஆ சான்களிவர் ஆயிரமாய் எழுக எம்முள்!

சீதனமில் லாமையினால் திருமணமும் இல்லாமல்,
வேதனையில் வெந்துமனம் வீடுகளுள் கிடந்தபெண்மை,
“வீடு, பணம், நகையென்ன? வென்றீழ் விடுதலைப்போர்
நாடொன்றே நாம்தருவோம் நாயகர்காள்!” என்றெழுந்து,
கற்பனைக்கும் எட்டாத, கனவிலுமே எண்ணாத
அற்புதங்கள் புரிகின்றார்! ஆணினமே! என்ன சொல்ல?

வாய்வயிற்றைக் கட்டித்தாம் வளர்த்தபிள்ளை இயக்கத்தில்
 போய்ச்சேர்ந்தான் எனக்கேட்டுப் புலம்புகின்ற பெற்றோருள்
 “எங்கனையுங் காக்கத்தான் ஏகியுள்ளான் எம்புதல்வன்!
 மங்களமாய் மண்மீட்டு வரநீ அருள்க”வென
 வழிபாடு செய்துகொண்டு, வழமைபோல் உழைத்துண்ணும்
 தளராத நெஞ்சாளத் தமிழீழத் தாய், தந்தை
 கற்பனைக்கும் எட்டாத கனவிலுமே காணரிய
 அற்புதங்கள்! அவர்பேரால் அன்னைமண் மீளட்டும்!

(வேறு)

தர்மம்துணை நின்றால் ஒரு யானை - தனை
 தாக்கி வீழ்த்தி வெல்லுமொரு பூனை!
 தர்மம்துணை எங்களுக்கு!
 சண்டித்தனம் சிங்களர்க்கு!
 சண்டிராணி வெல்லப்போவதில்லை - நாங்கள்
 கண்ட உண்மை! மீட்போம் ஈழ எல்லை!

நாங்கள்சிலர் பாடுவது நாடு - சொந்த
 நலம்வளர்க்க முனைவோம்அத னூடு!
 வேங்கைசிந்துங் குருதி மீது
 வீணாருளிர் காய்தல் தீது!
 நெஞ்சத் தூய்மையோடு தொண்டுநாடு - இன்றேல்
 கெஞ்சுகின்றோம் வீட்டை நோக்கி ஓடு!

பத்துநூறு கோடி ரூபா தந்து - அம்மா
 வாங்கும் ஆயுதங்கள் சேரும் வந்து!
 ரத்த வத்த வுக்குப் பாதி!
 எங்களுக்கும் தருவர் பாதி!
 இன்னுங்கொஞ்சக் காலஞ்சண்டை நீளும் - ஈற்றில்
 அன்னை யீழம் முழுமை யாக மீளும்!

ஈழப்போரை இகழ்ந்து சென்ற தோடு - கொழும்பில்
 இருந்தெதிர்ப்பாய் நடத்து கின்றார் ஏடு!
 கோழைக்கும்பல் அவர்கள் ஏட்டில்,
 குந்தியுண்போர் எங்கள் வீட்டில்

கொடுக்கிறாரே கதை, கவிதை ஊட்டம் - இந்தக்
குடிகெடுக்குங் குணம் மனதை வாட்டும்!

உலகின் கண்ணில் வெண்புறாநீ அன்று! - நோனா
உலகின் கண்ணில் ரத்தக் கழுகே இன்று!
புலிகள் மீதே பழியைப் போட்டாய்!
புரிந்த கூத்து வெளிக்க வேர்த்தாய்!
ஓடிஒளிக்க இனிஇடமே இல்லை! - நோர்வே
நாடு பார்த்துக் கடிக்கிறாயோ பல்லை!

(வேறு)

முக்கிமுக்கி ஐந்நாறு முழுநாட்கள் எடுத்த, ஜெய
சிக்குறுவின் வெற்றியினை சிதறடித்துச் சிலநாளில்
அற்புதம்செய் புலிவீரம் ஆம்! இந்த உலகத்தில்
கற்பனைக்கும் எட்டாத கண்காணா அற்புதந்தான்!

(வேறு)

கூடுதலாம் மக்கள், படை கொள்பெரும்பான் மைக்கெதிராய்
வாடுசிறு பான்மைமோதி மண்மீட்டு வென்று, வென்று
தனியரசு நாட்டிவரும் சரித்திரங்கள் இன்றுலகில்
இனிதே தொடர்கையிலே ஈழமதா வெல்லாது?
கற்பனைக்கு மெட்டாத - கனவிலுமே காணாத
அற்புதமே இல்லையீழும் அடைதல்நாம்! வென்றிடுவோம்!

மண்மீட்புப் போரினிலே மானமுந்தக் களஞ்சென்று
கண்கைகால் இழந்தவரை காலமெல்லாங் காக்கவென்று
கைப்பிடிக்க முன்வருமக் கன்னியர்கள், காணையர்கள்
இப்புவியில் கற்பனைக்கும் எட்டாத அற்புதங்கள்!

(வானோசை விழா - முள்ளியவளை)

2001

குணத்திலே குன்றுதான்!

ஏடுகள் எடுத்துப் பேணி வைத்து,
 “தேட வேண்டாம்” சிறுகுறிப் பொட்டி,
 ஓடினான் மைந்தன்! வீடயல் அறிந்தன!
 முற்றம் சேர்ந்தனர் சுற்றம், அயலவர்!
 அழுபவ ளாகி அவர்களுள் ஒருத்தி
 வழமை தொடர, மகன்பிரி அன்னைக்குத்
 தேறுதல் வார்த்தை செப்புவாய்ப் பாட்டினைக்
 கூறத் தொடங்கினள்! “குணத்திலே குன்றுவன்!
 இப்படிச் செய்வனென் றெண்ணவே இல்லைநான்!”
 ஒப்புக்குச் சொல்லி ஓயமுன், புலியைச்
 சுமந்துர்க்கீந்தவன் அமைதியாய்ச் சொன்னான்:
 “குணத்தில் குன்று! ஆம்! அதனா லேதான்
 இணக்கமுற் றுள்ளம் ஏகினான்!” கேட்டு
 மனமதிர்ந் தனுதாபி மருண்டு விழித்தான்!
 குனிந்த தலையுடன் கூறாமல் நழுவினான்!
 அன்னையர் கைபல சென்னிமேற் குவிய,
 “ஆண்டவா” என்றனர் நீண்டவான் நோக்கி!

(ஈழநாதம்)

2001

மான நெஞ்சர் மண்ணிது

ஹீரோருத்தல் அவன்பிடிக்க என்றும், அஞ்சி
 ஓடுகின்ற நாமொளிக்க என்றும் தானோ?
 யார்கொடுத்தார் என்வீட்டைப் பறிக்கும்அந்த
 அதிகாரம்? அவனேதான் எடுத்துக்கொண்டான்!
 யார் கொடுத்து நான் பெறுவேன் எதிரேற் கின்ற
 அவ்வுரிமை? ஆம்! நானே எடுத்தேன் என்றான்!
 போர்தொடுத்தார் மேற்புலியாய்ப் பாய்ந்தான், தெவ்வைப்
 பொடியாக்கி வான்புகுந்தான் வீடவ் வீடு!

“வாழத்தான் பிறந்தவன் நான்! ‘என்கை யாலே
 மடியத்தான் நீ’யென்று வரத்தோன் கிட்டின்,
 ஈழத்தான் ஏற்பானேல் இறையென் றந்த
 இராட்சதனை ஏற்றிறையைப் பழித்தா னன்றோ?
 மாளவைத்து மமதையனை வெல்வே”’’ எனென்று
 வலியமறப் புலியாகி வைரி கோட்டை
 தூளடித்து வான்புகுந்து, புத்தான் மீகத்
 தூயநெறி பார்க்கீந்தான் வீடும் பாராய்!

என்னப்பன், அப்பனுக்கும் அப்பன், அப்பன்,
 என்னம்மை, அம்மைக்கும் அம்மை, அம்மை
 முன்னவரெம் பழங்குடிகள் தலைமுறைகள்
 முன்னென்றும் ஊர்விட்டோ, வீடும் விட்டோ
 உன்னாணை ஓடவில்லை! இன்றைக் காரோ
 ஊர்புகுந்தான், கொன்றிடுவான் என்றே ஓட
 என்னால் சீ! முடியாது! ஊரார் போனால்
 எனக்கென்ன என்று நின்று மாண்டார் இல் பார்!

“பணிவந்தென் கால்! கிடைக்கும் பலபோ கங்கள்!”
 பகையினிந்தப் பசப்பல்வலை வீழான் ஓர்ஆள்!
 உணவெண்ணெய், மருந்துத்தடை வருவா யின்மை,
 மழைவெய்யில், பணிவாட்ட ஓடுங்கிக் காய்ந்து,

பிணியுண்டும் பிடித்தபிடி தளரான்! சில்பேர்
 பிழைநானும் விடலாகா தெனவே சொல்வான்!
 பிணமாகித் தாய்மண்ணில் கலந்தான் வீட்டின்
 பிட்டியதோ! இவன் போல்வார் ஊரே இவ்வூர்!

இறையுவக்கும் அறந்தவறி மறஞ்செய் யாட்சி
 இனவாதப் பேயரசால் இடம்பெயர்ந்து
 வறுமைஇடர் உழல்மான நெஞ்சர் காந்தும்
 வயிற்றுத்தீ தினமடங்க அண்ணந் தானம்
 உறுதெய்வ அர்ப்பணமாய்ப் புரிந்து சொத்தும்
 ஒன்றொன்றாய் விற்றின்றும் உயிர்கள் காக்கும்
 நிறைஅருளின் மறுவடிவம், எளிமை வாழ்வின்
 நிலைக்களமாய் நிமிர்வள்ளல் குடிசை பாராய்!

அறம்உறங்கும் ஆயினும்செத் தொழிந்தி டாது!
 அக்கிரமம் நிலைத்தென்றும் ஆண்டிடாது!
 கறந்தும்பால் கன்றுபசித் திறந்தி டாது!
 காலமெல்லாம் இரவுக்கோர் பகலும் உண்டு!
 இறந்திறந்தும் மனிதஇனம் வாழ்தல் போல
 இழந்திழந்தும் விடுதலைப்போர் வளர்தல்கண்டோம்!
 திறம்பலிலா அறமான நெஞ்சர் தம் இச்
 சிற்றார்கள் திகழீழம் நிமிர்தல் திண்ணம்!

(வானோசை 10 ஆம் ஆண்டு மலர்)

2001

தற்குறித் தம்பிரான்

அடமகனே, இங்கே வா!
அக்கிரமம் பண்ணாதே!
குடிகெடுக்கும் வேலைசெய்யக்
கொடுக்கிழுத்துக் கட்டாதே!

இயக்கத்துக் கோடுவதாய்
எடுத்தாயாம் முடிவு! அந்த
மயக்கத்தை விட்டுவிடு!
வாயில்மண் போடாதே!

நீபோனால் அழுதுணவு,
நித்திரையும் மறந்துன் தாய்
பாயோடு பாயாவாள்!
படம்போட்டும் பார்க்கவிடாள்!

அடுப்படியே வாழ்வாகி,
அந்திகளில் மதகுஅமர்ந்தார்
நடப்புகளைச் சுவைக்கும்என்
நல்சைகம் நாசமுறும்!

கொஞ்சநாள் போகவந்து,
“குடிக்காதே! தூசணமாம்
நஞ்சைவிடு! அடக்கமுடன்
நட!”என் றெனையிடிப்பாய்!

பரமுகடை மா,சீனி
பதுக்கிக் கொடுத்தடையும்
வரும்படிக்கும் மண்வீழும்!
வயிறெரிய வைக்காதே!

உன்பிள்ளைச் சந்ததியின்
 உன்னதம்நீ விரும்புதல்போல்
 என்பிள்ளைச் சந்ததிஉன்
 இன்பம்நான் விரும்புகிறேன்!

தமக்கென்றோர் நாடுண்டா
 சந்திதெரு நாய்களுக்கும்?
 எமக்கென்றோர் நாடின்றேல்
 இரந்துண்போம், பிறர் மண்ணில்!

நாட்டுக் குழைத்தென்ன?
 நல்லபுகழ் வந்தென்ன?
 ஈட்டக்கா செதையும்செய்!
 இராசையர் மானிகைபார்!

“தின்னு! குடி! ஆடெ”ன்று
 சீமை செப்பும் பழமொழிபோல்
 இன்றுபுரி திருமணம்நீ!
 எல்லாமே நான் தருவேன்!

உன்னுயிர்க்கே தும்நேர்ந்தால்
 உயிர்தரியேன்! விமானமடா!
 என்னைவிடு! பதுங்குகுழி
 இறங்கிட்டேன்! நீயும்வா!

(‘வெளிச்சம்’)

2001

துண்டாட்டம் துடைத்த கொண்டாட்டம்

ஆனையிலே ஏறியதோர் புருகம் இந்த
 ஆனையிற வுத்தடையை அழித்த செய்தி!
 மீனாக்கோ உப்புக்கோ, அல்ல எங்கள்
 வீடிரண்டின் இடைக்கிடந்து விஷப்பாம் பாகத்
 தானசைந்து படமெடுத்துச் சதுரா டிட்ட
 சதிப்பகைவன் தந்ததுயர் தமிழீழத்தன்
 மானத்தைச் சுதந்திரத்தைச் சிதைத்து வந்த
 வரலாற்றைத் தகர்த்தெறிந்த புருகம் இன்று!

கொண்டாடிக் குதூகலித்துத் தமிழன் இங்கு
 குலமொன்றென் னுணர்வெய்தா வண்ணம் ஊரைத்
 துண்டாடி, வேற்றுமைகள் தூண்டி, நெஞ்சத்
 துணிவுகொன்று, காலமெல்லாம் சிங்க ளர்க்குத்
 தொண்டடிமை புரிந்துவரும் இனமாய் மாற்றும்
 சூழ்ச்சிக்கு நிலைக்களமாய் இயங்கி வந்த
 சண்டாளப் பழியகன்று தரணி போற்றும்
 சமர்கண்டே நிமிர்ஆனை யிறவே வாழி!

பட்டிக்குள் பசுக்களினை அடைத்து வைத்துப்
 படலையினைக் கட்டியதாய், குடாவுள் மட்டும்
 கொட்டிநிதி பல்வளமும் தந்து நன்றாய்க்
 குதித்துமகிழ் எனவிட்டு, வன்னி மண்ணை
 எட்டியும்பா ராதவண்ணங் காடாய் விட்டு,
 இயற்றுகுடி யேற்றத்தில் தன்னி னத்தைத்
 திட்டமிட்டுக் குடியேற்றி மண்கொள் ளைசெய்
 சிங்களத்தின் சதிதகர்த்த திருநாள் இன்று!

ஒடுக்குமுறை, சுரண்டல்கள், இனஅழிப்பும்
 உச்சநிலை எய்தி, வெகுள் தமிழர் இங்கு
 எடுத்தனர்துப் பாக்கிகரம்! எதிர்த்த டித்தார்!
 எதிரிவன்னிதிருமலையைக் குடியேற் றத்தால்

இடைப்புகுந்து தமிழீழம் மூன்று துண்டாய்
 இறுக்கிட்டான், இங்காணை யிறவில் நின்று
 தடுத்திட்டான் தமிழினத்தை வேறு வேறாய்!
 தலைநின்று கால்வரையும் தடவிப்பார்த்தான்!

தான் பிடித்த யாழ்ப்பாணம் தனிமைப் பட்டுத்
 தன்மயமாய் ஆவதற்குத்தடையாய் வேங்கை
 நான் வருவேன் என்கின்றான்! மூன்று மோதல்
 நடத்திப்பல் லாயிரம்பேர் விலையும் ஆனார்!
 “வான்கடல், மண் படையை இன்னும் வலிமை
 செய்தேன்!
 வரட்டும்” என்றான் வல்லரசுக்கன்! அவனே யன்றித்
 தான் வியக்க வையகமும், புலிகள் சூறைத்
 தண்ணெரியாய்த் தாக்கிஆணை யிறவை மீட்டார்!

தொண்டையினில் முள்ளகன்ற திருநாள் இன்று!
 துண்டிரண்டும் ஒன்றான திருநாள் இன்று
 துண்டாடி எமைச்சிதைக்கத் துணை நின்றிட்ட
 தாரத்து, மையத்து நாட்டார் இன்று
 “துண்டாட விடோம் தீவை!” என்றார், ஆமாம்!
 துண்டாடப் படல்தடுக்க வேண்டு மானால்
 குண்டருக்குப் பதிலாய்ச்செங் கோன்மை வல்ல
 குணப்பிரபா கைகளிலே கொடுங்கன் நாட்டை!

(ஆணையிறவு - தொகுதி)

2001

பிந்துலுவேவப் பெருங்கொலையால்...!

நீன் புலியாய் மாறாத நல்லபிள்ளைத் தனத்தாலே
தான்நீ எனைப் பிடித்தாய்! சண்டாளப் பரம்பரையே!
ஆபத்பாந் தவனான அக்குப்பி பூண்டிருந்தால்
நீபொத்திப் பிடிக்காமுன் நிம்மதியாய்ச் செத்திருப்பேன்!

“ஏன்கைது செய்கின்றாய்?” என மலைக்க எனைப் பிடித்தாய்!
தீன்வலையிற் போட்டுப்புள் சிறைபிடிக்கும் வேடுவனே!
சிறையடைத்தல் முதற்கட்டம்! சித்திரவதை கள்முலம்
ஒறுஒறுவென் றொறுத்திடுதல் அடுத்த ஒரு கட்டம்!

இறுதிவருங் கட்டமெனில் ஏவிவிட்டுக் காதையரை
வெறிகொண்டு துண்டுதுண்டாய் வெட்டியெமைக் கொல்வித்தல்!
“கொல்லாதே! ஐயோ, ஆ! கும்பிட்டேன் வெட்டாதே!”
அல்லோல கல்லோலம் அவலக் குரல் அதிர்வால்!

அந்தக் கணந்தொறும்நாம் அஞ்சியஞ்சித் துடித்தோமே!
பிந்துலுவே வ ரத்தப் பிணக்காட்டில் மரணித்தோம்!
அந்தவெலிக் கடைதொட்டு, அடுத்துக் களுத்துறையில்!
பிந்துலுவே வனிலின்று! பின்னுமெந்தச் சிறையினிலோ,

நீ தொடர்ந்து தமிழினத்தை நெருப்பிலிடப் போகின்றாய்?
சாவொறுப்பைத் தலைவிதியாய்த் தருமுன்னீ, தமிழினைஞர்
புலியாகுதல்முலம் புயலாகித் தற்காப்பார்!
புலியாகப் பிந்துபவர் போக்கறும்உன் கைகளிலே

புலியாவார் வதைபட்டுப் பலநூறாய் எமைப்போல!
நிலைமை யிதைவிளங்கி நீசரினை நிறாக்கும்
ஆவேசந் தீர்போரில் அடிபட்டுச் செத்திருந்தால்
ஆவாவென் நிவ்வாறும் ஆனியாய் அலைவேனோ?

‘களத்தில்’ (இலண்டன்), ‘ஈழநாதம்’

2001

சிம்மாசனம் ஒன்று

சீம்மா சனமொன்று தேரேறி வருகிறது!
 சும்மா ஒருகை தொட்டிடுவோம் வாருங்கள்!
 ‘எம்மால் முடிந்திடுமா?’ என்றெட்ட நின்றவர்நாம்!
 நம்மால் முடியுமென்றோர் நாட்டியுள்ளார் சாதனையை!
 (சிம்மாசன)

செங்குருதி சிந்திச் சிற்பிகளாய்த் தாம் மாறி,
 எங்கள் இளையோர் இயற்றிட்ட அரியணைதான்!
 திங்கள், கதிரவனைச் சில்லாக்கிச் செய்தார் தேர்!
 எங்கள் இளையோர் ஏற்றினார் மூச்சடக்கி!
 (சிம்மாசன)

வருந்தேர் தடுக்க வழிவழியே குறுக்காக
 இருந்தோர், கிடந்தோர், இழுந்தார் முகவரிகள்!
 நொருங்காதோ என நெஞ்சன் நூறு நேர்த்தி வைத்தும்
 பொருந்தி வடம்பிடிக்கும் புல்லுருவி நெஞ்செரிய,
 (சிம்மாசன)

வேடிக்கை பார்த்தோரும் வீறுற்றிணைகின்றார்!
 தாடிக்கை கூடத் தம்பி, வடம், பிடிக்கிறது!
 தோடிக்கு மன்னருமே துறந்தரங்கை வருகின்றார்!
 கூடிக்கை கொடுப்போர்கள் கூடுகிறார்! கூட்டடும்!
 (சிம்மாசன)

குடிப்பதற்குக் கஞ்சி, குந்தச்சிம் மாசனமா?
 பிடித்துக்கோல் நடப்போன் பெருந்தாணைத் தளபதியா?''
 தொடுத்தவர்கள் கேள்வி சுருக்கிட்டுத் தொங்கட்டும்!
 படுத்திக் கிடந்தஅறம் பாய்ந்தெழும்பி நிற்கிறது!
 (சிம்மாசன)

(‘வெளிச்சம் பவள இதழ்’)

2001

புத்தாண்டின் புதுப்பாடம்

“புதுப்பாடம் புகட்டவா புத்தாண்டே!” எனுந் தலைப்பில் மதுச்சாறு துளும்புகவி வழங்கிடும்இக் கவியரங்கு! கோணியைக்குங் கொடுமைகளை நிறுத்த வழி கூறவென வானொலிக்குள் புகுந்துவரும் வளமான பாநுகர்ந்து, புத்தாண்டுப் பண்டிகையின் பூரிப்பில் குந்தியுள்ள அத்தனைநே யர்கட்கும் அன்பாசி வணக்கங்கள்! ஓராண்டு மானிகையின் உள்நுழையும் எம்மவரை ‘வாரீரோ!’ என வாழ்த்தி வரவேற்கும் காலமகள், புத்தம்புதுப் பாடம்பல புகட்டவுளாள்! அவற்றொன்று யுத்தமய மானஇந்த உலகத்தில் தர்மமென்றால் சரியொன்றும் நியாயங்கள் சாற்றுகின்ற நெறியன்று! அரகக்குள் பலமான அரசொன்று சொல்வதுதான் அசலான தர்மம்! அதை ‘ஆமாம்சா மி!’ போட்டு விசையாகத் தழுவிடுதல் வேண்டும்மெலிந் தோரெல்லாம்! அடிப்பவனே பலசாலி! அதனால் அவன்செயலே எடுத்துக்கொள் தர்மமென! இவ்விடத்தில் அடிவாங்கிப் பதைத்தெதிர்க்கும் மெலிந்தவன்தான் பானி, பயங் கரவாதி! விதித்திடுவர் தடைஅவற்கு விதியெழுதும் பிரமாக்கள்!

மண்கொள்ளை யால்வலுத்து, வல்லரசாய் வளர்ந்தோர்கள் மண்கொள்ளை இன்றுபுரி வலியோர்பக் கம்நின்று, விடுதலைப்போ ராளிகளை “விட்டுக்கொடு!” என்று தலை முடிபிடித்து வெருட்டல்தான் முதன்மைப் பெருந்தர்மம்!

ஓகோ!இப் பேருலகம் ஊரளவாய்ச் சிறுத்ததென்று, ஏகாதி பத்தியம்செய் இச்சையேறி நிற்பவர்கள் ஒருகுடைக்கீழ் உலகைப்புது ஒழுங்கினிலே கொண்டுவரும் பெருந்தொண்டுப் போர்வையிலே பிடித்துவிட உலகாட்சி, முற்பட்டு நிற்கின்ற முயற்சியிலே! உலகத்துப் பற்பலவாம் இனங்களது பண்பாடு, தனித்துவங்கள்

அழிந்தொழிய, முதற்படியாய் அங்கங்கு சிற்றினங்கள்
 ஒழிந்திடவும் பேரினங்கட் குதவி, ஒத் தாசைசெய்தல்
 இக்காலத் தர்மம்என்றும் இவ்வாண்டு சொல்கிறது!
 தக்கஆட்சி பெரும்பான்மை தனக்கேசன நாயகத்தில்!
 அப்படியேல் புதுஒழுங்கில் அகிலத்தை ஆள்கின்ற
 அப்பதவி சீனர்க்கே ஆகும்! மிகத் தொகைஅவரே!
 எனயாரும் கேளாதீர்! இறந்தமுடி யாட்சியுடன்
 சனநாயக மும்இன்று சவக்குழிக்குள் புது ஒழுங்கில்!

வல்லவன்தான் அரசன்முழு மாநிலத்துக் கென்பதுதான்
 நல்லபுதுத் தர்மமென நனிலுமிந்தப் புத்தாண்டு!

(தமிழீழ வானொலி)

2002

விழிப்போடிருக்க வைத்து வெற்றியைத் தா!

புத்தாடை, புத்துண்டி,
 புத்துணர்வு மயமாகப்
 புத்தாண்டுப் புலர்காலைப்
 பொலிந்தேபூத் திருப்பவர்காள்!
 பழப்பாகை, பழரசத்தை
 பாயசத்தைப் பாரசமாய்
 ஒழுக்கி உங்கள் செவிநாவில்,
 உவகைதர வந்துள்ளேன்!

கீழ்வான் சிவந்து, கீச்சொலிகள் அலைகிளம்பி,
 ஆழ்கடலிற் கோடி அலைகள் அடித்தெழும்பி,
 புத்தம் புதுப்பொலிவே பொய்கைகளில், சோலைகளில்!
 எத்திசையும் பூக்கள் எனப்பொங்கிப் பரிமளித்துப்
 புலரும் விடியற் பொழுதுகளில் ஒன்றாகப்
 பலவாக வந்தகன்ற பகல்களிலே ஒன்றாக,
 இன்னுஞ் சொன்னால் என்றும்போல் ஒருநாளாய்
 இன்றும் புலர்கின்ற இந்நாளே! உனக்கேனோ
 இத்தனை கௌரவிப்பும், ஏத்துகையும், போற்றுகையும்?

புத்தாண்டுப் புலர்வின் முதல்நாள்தீ என்பதனால்!
 முதற்கோணில் முற்றுங் கோணிவிடும் என்பதனால்!
 முதல்நாளை மகிழ்வான் - முழுநிறைவாய்க் கழித்தாலே
 மீதிநாட் களும்ஆண்டில் விளங்குமின்பம் என்பதனால்!
 சீதளங்கள் பொங்கத் தித்திப்பே நெஞ்சுள்ள
 ஊருலக மக்கள் ஒஇன்றைப் புதுநாளைப்
 பேருவகை தீற்றிப் பெருநாளாய் உயர்த்துகிறார்!
 இந்நோக்கத் தோடே, இடர்தீர்ந்த வாழ்வுறவே
 உன்னி வரவேற்றேன் உனை, ஆண்டின் முதல்நாளே!

மெய்யிற் பொடியும், விரித்த கருங்குழலும்
 கையிற் றணிச்சிலம்புங் கண்ணீரும் கொண்டு,
 மதுரைநகர் வீதியிலே மறக்கோலம் பூண்டுநின்றான்
 அதிசயத்தாய் கண்ணகியான்! அதுபோல நானிங்கே,
 கையிற் தடியும் கண்ணில் கனல்நெருப்பும்
 மெய்யிற் காயம், வியர்வையுமாய் நிற்கின்றேன்!
 பக்கத்து வீட்டான் பண்ணிவரும் அக்கிரமம்
 இக்கதிக்குள் என்னை இறக்கியது! பல ஆண்டாய்
 என்வளவுக் குள்ளே இறங்கிநின்று, மெலநகர்ந்து,
 முன்முற்றம் வரைக்கும் முனைந்தாட்சி பண்ணிவந்தான்!
 தலைவாசல் நின்றவனின் தடியடியைத் தடுத்தடித்துப்
 பலஆண்டாய்ப் போரிட்டுப் பாதிநிலம் மீட்டுவிட்டேன்!
 அடிபட் டடிபட்டே அவன்சேய்கள் பலர்மாண்டார்!
 அடிபட் டடிபட்டென் அருஞ்சேயும் பலர்மாண்டார்!
 “அடபாவீ! என்மண்ணை ஆக்கிரமித் துன்குடியும்,
 அடிபட்டென் மண்மீட்கும் அம்முயல்வீல் என்குடியும்
 அழிகிறவே! அழிகிறவே! அடிநாள்தொட் டிக்காணி
 வழிவழியாய் எம்வளவே! வம்புக்கு நிற்காதே!
 என்காணி உறுதியினை இந்தாபார்! ஊரவரே
 என்காணி உறுதியினை “இதுசரி” என் றேற்றிட்டார்!
 உலகோரும் விலகென்று உனக்கறிவு புகட்டுகிறார்!
 விலகாமல் வீண்வம்பை வளர்க்காதே! எனவேண்டி
 எவ்வளவு அறைகூவல் இவற்குவிட்டேன்! உழைப்பின்றி
 அவ்வளவின் அடுப்பினுள்ளும், ஆமென் அடுப்பிலும்தான்
 பூனை உறங்கப் புதுக்காளான் முளைக்கிறது!
 தீனுக்காய்க் கடன்கேட்கச் செல்லாவன், சண்டை
 நிறுத்திச் சமாதான மாய்வாழ்ந்தால் கடன்நம்பி
 இறுப்போம் எனஊரார் இட்ட நிபந்தனையால்
 அங்கேபார்! திருந்தியதாம்அத்தோற்றம் பூண்டவனாய்
 இங்கென்னை நோக்கி இளித்தபடி நகர்கின்றான்!

கும்பிட்ட கைக்குள்ளும் கொலைவாளை வைத்திருத்தல்
 வம்பனிவன் முன்னை வாடிக்கை! கண்டவன் நான்!
 பட்டை தீட்டிப் பழுத்தபழ மொழிகளுள்ளே
 பட்டறி கெட்டறி பத்தெட் டிறுத்தறியாம்
 பழுத்த பழமொழியும் படுபொய்யாய் ஆகிடுமா?
 கொழுக்கட்டை போகவந்த குள்ளநரி மோதகமோ?

ஆமாம்பார்! கையொன்றில் அடிதடியும் கொண்டேதான் சாமான்கள், ஏதேதோ சாப்பாட்டுச் சாமான்கள் இடக்கையில் ஏந்தியென் சேய்களுக்கு நீட்டுகிறான்! எடுத்துண்டு சமாதானம் இயற்றிடத்தான் எண்ணுகிறேன்! என்றாலும் அவன்கை யில் ஏந்துந்தீன் பண்டங்கள் என்றாலோ பயமூட்டும் இடர்நெடியை என்மூக்குள் இடைக்கிடையே வீசுவதேன்? எனைக்கொல்லக்

கொடுநஞ்சோ?

மடக்கியென்னை வசமாக்கும் வசியமருந்தேயதுவோ? முல்லைக்கே தேரீந்தோன் முன்னைத் தமிழ்ப்பாரி! வல்லகுறு நிலமன்னன்! வள்ளல், பெருவீரன்! பறம்புமலை யாண்டு பாரேத்தும் புகழ்கொண்டோன்! சிறந்தபே ரரசர்கள் முடியுடைய மூவேந்தர் தனித்துங் கூட்டாயும் தாக்கிவெல்ல முடியாமல் இனிக்கும் உரைபேசி ஏகிவிருந் தாளிகளாய், அவனாட்சி அரசெல்லாம் அகப்படுத்தச் சதிகூழ்ந்து அவனை மடக்கிட்ட அந்நினைவேன் எழுகிறது?

கன்னன் பலம்சிதைக்கக் கயமைச் சதிபுரிந்து அன்னவனின் கவச, குண்டலத்தை அந்தணனாய் இந்திரன் மாற்றுருவில் ஏகி வரங்கேட்டுத் தந்திரமாய் வாங்கியஅச் சதிநினைவில் வருவதுமேன்? ஊரவர்கள் நிதியுதவி உவந்தீய வைப்பதற்காம் ஓரினிய உபாயந்தான் உவன்தாங்கி யுள்ளானோ?

“பாரந்த வளவாணைப் பரிவைப்பண் பை” என்றென் வீரமக்கள் ஆயுதங்கள் விட்டெறிந்து பகைஅவனை நம்பிப்போய் மாண்டு நம்வளவும், நம்பலமும் “அம்போ”வாய் ஆகிடுமோ? அச்சம்ஏன் எழுகிறதோ? கத்திதீட்டிப் போரிட்ட காலகட்டம் போயிற்று! புத்திதீட்டிப் போர் செய்யும் புதியதொரு தேவையுள்ள திருப்புமுனை தன்னில்நான் சிந்தைமூழ்கி நிற்கின்றேன்! வரித்தஎன்றன் மண்மீட்பு வரலாற்றுப் போரில், புத் தாண்டேநான் வெல்ல, அதன்மூலம் என்வாழ்வில் மீண்டும் அமைதிவர, விடுவிக்க என்வளவை அடுத்தவன வாணா னே அவதான மாய்ப்பேசி,

மடக்க என்னை அவன்வைக்கும் வலைகளினை இனங்கண்டு
கடக்கின்ற புத்தி, கண்துஞ்சாக் கடும்விழிப்பைப்
படைத்தெனக்கு வெற்றிப் பாதைகாட்டு புத்தாண்டே!
சட்டப் படியன்றிச் சரித்திரத்தின் படியும்தான்
திட்டவட்ட மாயெனக்குச் சேரவேண்டி யுளதான
என்வளவை முழுதாக என்வளவே யாக்குகின்ற
என்போரில், என்சேய்கள் எதிரிமாய வலைவீழ்ந்து,
தங்கள்எதிர் காலத்தை, தம்மீகப் பயனை யெலாம்
இங்கழிக்க முந்தாமல், எச்சரிக்கை யுடன்நடக்க
ஓ புதிய புத்தாண்டே உவந்தென்றன் மக்களுக்கும்
தாபுத்திக் கூர்மை, தருவிழிப்பு, வென்றிடநாம்!

இழக்காமல் முற்றாய் என்வீட்டை முழுவளவை
விழிப்பு, கரவு, எக்ஸ்கதிர்க்கண் தொலைநோக்கு
கொண்டன்றோ சேய்கள் கொலையுண்டும் காத்தார்கள்?
அண்டுஞ் சமாதான ஆழத்தைக் கண்டறிய
விழிப்பு கண்சோராக் கவன விழிப்பெமக்குள்
அளிக்குங் கருணை ஆண்டாய்நீ நகர்ந்திடுக!

உலக அதிபாரக் குத்துச்சண் டைவீரன்
வலியோன் 'அலி'யோடு மர்மக் கராட்டியினில்
உலகச்சம் பியனான உன்னத புறாஸ் லீயும்
பலம்மிக்கோர் யாரென்று பார்க்கவைத்த போட்டியிலே
'அலிகுத்தி என்னெனும்பு நொறுங்கிடுமோ?' எனலீயும்,
'குலைந்துகுடல் லீவிரலால் கொட்டுணுமோ?' என அலியும்
பற்றப்பயம் பலசுற்று ஆளில்ஆள் முட்டாமல்
சுற்றிவந்து போட்டியது வெற்றிதோல்வி இல்லாமல்
முடிந்தது போல், எம்புத்தி தீட்டுசமா தானமுமே
நடந்தென்றன் மண் மீள்வும் நடக்கச்செய் புத்தாண்டே!

(புலிகளின் குரல் வானொலி)

2002

தேசப் பிதாக்கள்

திள்ளாடுங் கிழம்மீதும்
தாய்மைவிழி நோக்குடைய
தம்பிரிவிவன் பதினெட்டு வயதுவேங்கை!
உள்ளுந்தும் வயதுணர்வை
உழுக்கிநிமிர் வீறுநடை!
ஓம்பஅறம் விலையாகும் அமரவேங்கை!

காற்று, மழை, இருட்டு, பனி
கடும்பயிற்சி, கண்ணிழிப்பு!
கலங்காத காய்த்தமன யோகி வேங்கை!
“ஏற்றெழுதும் வரலாறும்
என்சாவை!” எனச் சொல்லி
இடைசிய நெருப்போம்பும் இருடி வேங்கை!

“பல்குழலா? விசைப்படகா?
பண்ணாட்டுப் பயிற்சிகளா?
வெல்பவர்நாம்!” எனவீறி நிற்கும் வேங்கை!
வல்லவற்கு வல்லனிவ்
வையகத்தில் உள்ளகதை
மண்ணுலகில் தொடர்விக்கும் ஞானி வேங்கை!

கருநாகப் பகை விரட்டக்
களமெதிலும் போயிடிக்கக்
கனலுமெரி மலையிந்த இளைய வேங்கை!
தரையிறங்கி, தரைகவர்ந்து,
தமிழீழ மண்மீட்டுத்
“தமிழீழத் தேசப்பிதா” வாசும் வேங்கை!

(‘ஈழநாதம்’)

2003

சித்திரங்கள் விரிக்கும் செங்கதிர்

வீடிய விடியப் பணிபொழிந்து விழியிறுக்கும்,
 குடிசைத்தாழ் வாரமும்மூக் குத்தி அணிந்திருக்கும்,
 பின்பணிக்காலம், பெருவேம்பு, மா, புளிகள்
 வண்ணச் சருகுதிர்த்து வான்பார்த்து வேல்நீட்டும்
 இலையுதிர்காலம் - தாண்டிப் பசுமை
 நிலவுகின்ற வழமைக்குள் நீ உதிப்பாய் புத்தாண்டே!
 உன்பிறப்பு வேளையிலே உலர்கொப்பில் தளிர்வெடிக்கும்!
 பொன்பூ வரும்பு! பூக்கள்! மகரந்தம்!
 நன்னீர்ச் சுனையுள் நானென்றெழுந்து நிற்கும்
 நீர்ப்பூக்கள்! காய்ந்த நிலம் செழிக்கப் பெய்மழையால்
 போர்க்கப் பசுமை புல்கின்றும் பூமிப்பெண்!
 வசந்தத்தின் இவ்வழகில் மாஞ்சோலைப் பூங்குயில்கள்
 அசந்து மயங்கி ஆனந்தக்கவலிநிடும்!
 பட்டிகளில் பால்கொழிக்கும்! பால்நிலவில் ஒளிதெறிக்கும்!
 முட்டிகளில் பால்புளிகும்! முழங்கியெழும் ஊஞ்சல்கள்!
 ஆமாம் புத்தாண்டே! அழகுக்குள் பிறப்பவள்தீ!
 பூமாரி யாகப் பூக்கின்ற மங்கலம் நீ!
 என்றாலும் புத்தாண்டே ஈழத்தார் எங்களுக்குச்
 சென்ற இருபதாண்டும் தீராத பின்பணியாய்
 இலையுதிர் காலந்தான்! இல்லை ஒரு வசந்தம்!
 தலையுதிர் காலந்தான்! சண்டை கலகயுகம்!
 குருத்து களினைக் கொட்டியும் பல்லாயிரமாய்,
 விருட்சத் தமிழீழம் வெந்தழிந்தோ, வேரிற்றோ
 பால்சிந்திப் பசைவாடிந்து பசுமை கெடவில்லை!
 கால்பதித்திம் மண்ணில், கரை மூவா யிரம் ஆண்டாய்
 ஆழுவோர் ஊன்றி, அடையாளத் தனித்துவங்கள்
 வாழும் வலிமை வழங்கிவர இவ்விருட்சம்
 இருபத் தாண்டாம் இலையுதிர் காலத்தும்
 கருகவில்லை! சரியவில்லை! கனதி குறையவில்லை!
 அதனால் இவ்விருட்சம் அணை இவ் வசந்தத்தில்

புதுப்பொலிவு பூண்டு புத்தழகுப் பொன்னணிந்து
 பூரித்து நிற்கையில் புகுந்துநிற்கும் புத்தாண்டே
 ஊருக்குள் ஓமோர் ஈழப்பெரு மரத்து
 நீழலிலே நின்னை, நோத்தியுறக் கோலமிட்டு
 வாழையிலை பரவி வாய்இனிக்கும் பண்டங்கள்
 மடைபரவி வரவேற்றோம்! வந்துள்ள அமைதியிங்கு
 கடைவிரிக்கும் காட்சிகளைக் கண்களிக்கப் பாரம்மா!
 ஆண்டிருபதாக அரைவயிற்றுக் கஞ்சியுடன்
 வேண்டிமண் விடுதலையை வெந்துவெந்து துயர் தம்மால்
 காய்ந்து வரள் விறகுக் கட்டுகளாம் உடல்களிலே

பாய்ந்து பரவிட்ட புத்துணர்ச்சிப் பரபரப்பில்
 பறந்தோடி உன்னைப் பரிவோடு வரவேற்று
 மறந்தார்மெய்! ஆனாலும் மறவாமல் நீ அவரின்
 விடுதலை இலட்சியத்தை வெல்விக்கும் பணியேற்று
 நடைபயில்க! உன்கால நல்லிணக்கப் பேச்சு
 நிரந்தர நல்வாழ்வை நிறுவித் தமிழ்மக்கள்,
 வரும்பிள்ளைத் தலைமுறைகள் வாழ்விற்கு வகைசெய்க!

(புலிகளின் குரல்)

2004

எல்லாமே எம் சேய்கள்

ஈரம் கசியா இதயத்தில் அஞ்சாத
 வீரம் விளைய முடியாது! தளராத
 வீரம் விளையா நெஞ்சிற் படுகொலையின்
 கோரம் எதிர்க்கும் கொள்கை சனிக்காது!
 அடக்கப் படுகின்ற, அழிக்கப் படுகின்ற,
 ஒடுக்கப் படுகின்ற, உடைக்கப் படுகின்ற
 இனம்ஒன்று மீள, எதிர்காலம் நன்கெய்தத்
 தணைய வீறித் தக்க அணிசேர்ந்து,
 தாகம், பசிதாங்கிச் சன்னங்கள், குண்டுகளை,
 வேகப் படகின், விமானத்தின் கணைதம்மைச்
 சிற்றா யுதங்கொண்டும் தீரமுடன் எதிர்கொண்டு,
 குற்றுடல ராகிட்ட குணமலைகள் எத்தனை பேர்?
 களத்தில், கடலில் கணத்திற் கொடுஞ்சாவைக்
 களிப்போ டேற்ற காவியங்கள் எத்தனை பேர்?
 பல்லா யிரம்! ஆமாம் பலபத்தா யிரம்அன்றோ?
 எல்லாம் எம்சேய்கள் எமக்காய்ச் சிதைந்தார்கள்!

ஏன்செத்தார்? என எண்ண எமக்கின்று நேரமில்லை!
 “நான், நான்” எனும்பித்தில் நல்லுணர்வு, நல்லசிந்தை
 அனைத்துந் தேய அலைகின்றோம்! நாக்குகளை
 நனைத்துக் கிடக்கின்றோம், நம்மைக்கொல் நஞ்சுகளில்!
 ஒருவேளைச் சோற்றால் உவப்பித்தெமை, எங்கள்
 பெருஞ்சோற்று நன்செய் பிடிக்கும்பகை வன்சதியை
 உணர, சினக்க, உருத்தெழும்ப வைக்கின்ற
 பணியில் வல்ல பசியதமிழ்க் கலைகளினால்,
 தமிழ்ப்பற்றைத் தீயாய்ச் சாடியெழ வைக்கின்ற
 அமிழ்தான இலக்கியநல் லாக்கங் களினூடு
 மாவீர மாமணிகாள்! மானவரே! உம்போன்ற
 தேவோரை உருவாக்கச் செய்வோம் சபதங்கள்!

2004

45

மாவீரப் புண்ணியர்கள்!

மாவீர மாமணிகாள்! மண்மீட்கும் போரினிலே
 ஆவாவென் றோடி அவலத்துள் மடிந்தவரே!
 நீருண்ண நேரமின்றி, நெருப்பெழும்பும் குடலுக்கே
 ஓரகப்பை அன்னம் ஊட்டுதற்கும் நேரமின்றி,
 இரவும், பகலும் இருவிழிகள் மூடாமல்,
 அரவும், நுளும்பும், அல்லல் பலநூறும்
 வாட்டி வதைக்க, வயிற்றில் நெருப்பேந்தி,
 வீட்டில் பெற்றார் வேகும் துயர்கேட்டும்,
 ஏன் உம்மை மாய்த்தீர்? எம்மண்தான் ஈழமென
 வான்தேவ ரிலும்மேலாய்த் தமிழர்நாம் வாழஅன்றோ?
 வஞ்சகங்கள், சூதின்றி, வாதுவக் கிரமின்றி
 சஞ்சலங்க ளின்றித் தமிழ்மானங் காப்பவராய்
 தமிழீழ மக்கள் தழைத்தோங்க வைக்கவன்றோ?
 தமிழன் தனித்துவங்கள், தன்னேரில் தனித்துவங்கள்!
 முன்தோன்றி மூத்ததமிழ் முற்றுலகின் அன்னைமொழி!

அன்பு,விருந் தோம்பல், அறம்அவரின் முதுசொம்கள்!
 ஓயா உழைப்பும், உறங்கா மனவிழிப்பும்,
 சாயாச் சால்பும் தமிழர்பீ டெனவையம்
 போற்றிப்பின் பற்றும் புனிதர்களாய் ஈழத்தார்
 ஏற்றம் பெறவைக்க என்றன்றோ இன்னுயிரை
 ஈந்தீர்கள்? சந்தனக் கட்டை எனும்படியாய்த்
 தேய்ந்தீர்கள்? தேசப் பிழம்புகளாய் மாய்ந்தீர்கள்!
 தொழுகைக் குரியவர்நீர்! தூயதெய்வப் பிழம்புகள்நீர்!
 அழகல் நடையுடைகள், அருவருக்கும் இழிமொழிகள்
 கொண்டு நழுந்நாமே குத்துப்பட்டிழிந்துகொண்டு,
 பண்டிருந்த பண்பெல்லாம் பாழாக்கி வாழ்ந்துகொண்டு
 வெறுமனே புகழ்பாடி, வெளிப்பகட்டாய் அலங்கரித்துக்
 கறைபடிந்த கைகளினால் கவின்பூக்கள் தூவுவது
 வழிபாடே இல்லை! அது மாவீர வணக்கமன்று!

பூவென்று கல்லெறிதல்! புகழென்று புறஞ்சொல்லல்!
பாவென்று பழித்துரைத்தல்! பாவத்துள் பாவமது!
உங்கள் ஒளிஉயிர்கள் தம்மை உழக்குதலே!
நீர்தந்த வெற்றியினை நெருப்பில் எறிந்துகொண்டு
ஊர்கொளுத்திச் சுடுகின்ற உலுத்தச் செயலஃது!
நாமறிவோம் நாமுணர்வோம் நன்றாக! ஆதலினால்
தேமதுரத் தமிழ்எங்கள் தீங்கலைகள் திகழ்விப்போம்!

நீர்மீட்டுத் தந்துள்ள நிலங்களிலே தமிழர்நாம்
நீர்விரும்பும் பண்பினராய் நீர்விரும்பும் நடையினராய்,
நீர்விரும்பும் தனித்துவங்கள் நிமிடந்தோறுங்காத்து,
நீர்விரும்பும் உணர்வுகளை நித்தநித்தம் நெஞ்சேந்தி,
நீர்விரும்பும் சமத்துவத்தை, நீர்விரும்பும் கலைகளினை,
நீர்விரும்பும் அறங்களினை, நீர்விரும்பும் வீரத்தை,
நீர்விரும்பும் ஒற்றுமையை, நீர்விரும்பும் பொதுநலத்தைப்
பார்வியக்கக் கடைப்பிடிக்கும் பக்குவத்த ராய்நின்று
எம்மண்ணின் தந்தையரே எங்கள்தவக் கொழுந்துகளே!

எம்பின்னைச் சந்ததியார் எல்லார்க்கும் இரட்சகரே!
ஏற்றிடுவோம் உமக்கான ஈகச் சுடர்களினை!
நீற்றறையே நெஞ்சாக்கி நீசங்கள் எரித்திடுவோம்!
எங்கள் தலைவன் இருகண்ணில் மணியானீர்!
தங்கம் தங்கம் புடமிட்ட தங்கங்காள்!
நன்றியுணர் வேநாமாய், நாமேநன் நியுணர்வாய்
நின்றெமது நெஞ்சம் நெகிழக்கண் ணீர்சொரிந்து,
புனிதக் கரங்களினால் பூத்தூவி எமக்குள்நாம்
மனிதத் தனங்கள் மறுபடியும் வளர்த்திடுவோம்!

இன்னொருவன் சுதந்திரத்தை இடறுபவன், இழந்திடுவான்
தன்னுடைய சுதந்திரத்தை! சரித்திரம்சொல் பாடமிது!
சுதந்திரத்தைப் பறிக்கத் துடித்தவனும் துயருற்றான்!
சுதந்திரத்தைப் பறித்தல் தடுக்கும் சுடர்வலிமை
தமிழர்நீர் பெற்றதனால் சார்ந்ததின்றைப் போர் நிறுத்தம்!
தமிழினிங்கு நிரந்தரமாய்த் தழுவமுழுச் சுதந்திரத்தை
உயிரோ டிருக்கும்நாம் ஓம்பிடுவோம் தூயநடை!

உயரியதாம் வழிபாடு மக்கிதுவே என்றுணர்வோம்!
எண்ணம், பேச் சுச்செயல்கள் எவற்றிலுமே சுத்தர்களாய்,
புண்ணியராய் அனைவேமும் பொலிந்தாலே சுதந்திரத்தை
அனுபவிக்கும் யோக்கியதை அடைந்திடுவோம்! அதனாலே
புனிதர்களே மாவீரப் புண்ணியரே பலம்தருவீர்
எனக்கூறி முடித்தேன்! இனியும் சுணக்காமல்
கனிச்சுவையைக் காதார ரசிகர் பெறவிடுவேன்.

(புலிகளின் குரல் கவியரங்கம்)

2005

குறத்தி பிள்ளை பெற...?

அமாவாசை போன்ற அரியவெண் மனத்துச்
சமாதா னப்புறா சண்டையைச் 'சமாதானம்'
தனக்காய்ப் புரிந்த சாதுமா தரசி!
எனப்படும், பொய்யே இயம்பவே தெரியாச்
செம்மணிக் கீர்த்தி அம்மணி சொன்னாள்:
“கடற்புலி ஒழிந்தான் கடலால்! அதனால்
தொடக்கான் சண்டை! சுகம்இனி!” என்று!

ஆமாம்! அம்மையின் அருட்டிறன் காணீர்!
சீமாட்டி கடற்படைத் தளங்களின் வீரரைப்
பக்குவ மாகக் கடந்துபோய்ப் பாய்கடல்
அக்கடற் புலிகளை அழித்ததைப் பாரீர்!
ஆதலினாலே,
இந்த 'அருட்கடல்' எண்ணிப்போர்க் கொதுக்கிய
அந்தஆ றாயிரங் கோடி பணத்தையும்
கடற்கிரை யாகித் தடுத்துப்போர் காத்த
வடக்குக் கிழக்கில் வதைந்தார்க் கீவார்!

சீனா ஆயுத ஒப்பந்தச் சீட்டையும்
போனாற் போகட்டும் என்று பொசுக்குவார்!
இனவெறி இறாத்தல் என்ன விலையெனும்,
தனிஅதி கார்ச் சர்வாதி காரமோ,

மதவெறி தானோ, சதிவெறி தானோ
கொத்தென்ன விலையெனும் அத்தகு 'தூய'
மனத்தவர், எல்லா இனத்தையும் சமனென
இயற்கை சொன்னதாய் இந்த அழிவை
நயந்தார்! அந்த நயப்பின் உச்சமாய்
அழிந்தவை நிவர்த்திசெய் அகிலத்தின் நிதிகளை
வழங்கினர் பொறுப்பாய் வஞ்சக மின்றி
படையதி காரிகள் பிடியினி லின்று!
பிள்ளை பெற்றவன் குறத்தியா 'மிருக்க,
உள்ளிக் காயம் உண்பது குறவனா?
எனஅலுக் காதீர்! சனநா யகம்தனைத்
தீவிதிற் காக்கும் தேவியைத் தொழுமின்!
அம்மாள் சமாதான அருள்உளம் வாழ்க!
அம்மாள் அறநெஞ்சின் ஆழமும் வாழ்க!

(நமது ஈழநாடு)

2005

மனித விதி நன்றாக்க

கீலத்துக் குக்காலம் கதியற்று மனிதகுலம்
 ஓலமிட் டழிவுறவே உலுக்குவதேன் இயற்கைத்தாய்?
 தனையே கடவுளென்று தருக்குகின்றான் வல்லரசு!
 அநியாயம் செய்கின்றான் அண்டைஅயல் நாடுகட்டு!
 தனையே கடவுளென்று தருக்குகின்றான் பெரும்பான்மை!
 அநியாயம் செய்கின்றான் அங்குசிறு பான்மைகட்டு!
 தனையே கடவுளென்று தருக்குகிறான் அதிசெல்வன்!
 அநியாயம் செய்கின்றான் அடிமைசெயும் கூலிகட்டு!

“மனிதவலு கட்கப்பால் மண்ணுலகை நேர்செய்யும்
 புனிதவலு ஒன்றுண்டு! புரிகஉல கம்!” என்னும்
 எச்சரிக்கைச் சமிக்ஞைகளே இன்றுவரை நிகழ்ந்துவரும்
 அச்சமிரு புவிநடுக்கம், அடவித் தீ, பூகம்பம்,
 கடல்கோள்கள்! மனிதகுலம் கண்கெட்டுக் கண்கெட்டு
 மடிகின்ற மடைமையது வரிசையிலே, அப்பாவிப்
 பிஞ்சுகளும், பெண்களுமே பேரலையால் அள்ளுண்டார்!
 மிஞ்சுறவோர் வீழ்ந்திடிகள், நெஞ்சுலறத் துடிக்கின்றார்!

“ஔந்தேதான் மனிதகுலம்! உணர்ந்தொருமை பேணீரேல்
 கொண்கொண் றேயும்முன் குற்றமின்மை சேர்விப்பேன்!
 நன்றுகளும் தீதுகளும் நண்ணுவது நும் மனத்தால்!”
 என்றே இயற்கை எமக்கியம்பி நிற்கிறதோ?
 சேர்ந்துகொலை செய்துவிட்டுச் சேர்ந்துநின் றழுகின்றோம்!
 தோந்திந்த உண்மையினை, திருந்தி, முழு மனிதவிதி
 நன்றாக்க - ஒன்றாக்க, நமைநாமே புடமிடுவோம்!
 என்றெங்கள் கண்ணை இறுகத் துடைப்போமா?

(யாழ் ‘உதயன்’)

2005

இந்துவின் நூற்றாண்டு மைந்தனே!

நூற்றாண்டு மாணவனாம்
 நுவல் விருது தந்துண்ணைப்
 போற்றிவரும் யாழிந்து
 பூரிக்கும் புத்திரனே!
 செத்துங் கொடை கொடுத்த
 சீதக்கா தீ! திலீபா!
 சத்தியத்தின் வெற்றி
 சகங்காண வந்தவனே!
 வெறியாட்டம் செய்யும்
 விரகினோ டுழத்துள்
 மறியாட்டுப்பட்டியுடன்
 கப்பல்களில் வந்தவர்தம்,
 நெஞ்சத்தில் நீதியினை
 நினைவூட்டப் பசித்தீயில்
 பஞ்சாகிப் போனவனே!
 பார்த்தீபா! நீ பிறந்த
 ஊரெழுவாம் ஊரழுது,
 உரிமைக்காய் மடியீழத்
 தாரழுது, மானுடமே
 அழுததென முழு இந்தப்
 பாரழுது பரிந்தேத்தப்
 பாடு கிடந்தவனே!
 நீ சாக வில்லையடா!
 நிற்கின்றாய் நம்முயிராய்!
 தூசாகி, வந்த வழித்
 தொலைந்தவரோ துட்டர்தாம்!

புரட்டுவர லாறேந்திப்
 புகுந்து தமிழ் மண் விழுங்கும்
 திருட்டுத்தனம் விரட்டத்
 திரள்கின்ற தமிழரும்

உயிருள் உயிராய்,
 உயிர் மூச்சாய், உக்கிரமாய்,
 உயர்ந்திமய மாய்நின்றாய்!
 உன்கனவு பொய்க்காமல்
 புரட்சியிங்கு பூக்கின்ற
 விடிகாலைப் பொழுதிதுவே!
 உருத்தெழுவாய், ஓ விரைவில்!
 உயிர்த் தெழுவாய் விடுதலையாய்!

(யாழ் 'உதயன்')

2006

தமிழுனிடும் - தரணிமிடும் பொங்கல்

கீழைவான் கிழித்தெழுஞ்செங் கோளம் - காதில்
 கிசுகிசுக்கும் பண்ணிசை பூபாளம்!
 காளை தந்த சேற்றினிலே,
 கைபுதைத்த நாற்றினிலே,
 தோளளைந்து சாய்ந்தகதிர் கண்டோம் - உழவர்
 தொழுது நின்று புதிரெடுத்துக் கொண்டோம்!

ஓடை, வயல், ஆறு, குளம், ஏரி - தம்மை
 ஊட்டிஉயிர், பயிர்வளர்க்கும் மாரி!
 கோடை வெய்யில், குளிர்ந்த பனி,
 குழையும் தென்றல், சூறை வளி
 கூடு பருவம் வழங்கும் வெய்யோன் - உண்டிக்
 கொடைக்கு நன்றி கூறப்பொங்கல் செய்வோம்!

பகல வற்கே உரியவனுத் தண்டி - பயிரின்
 பச்சையந்தான் ஆக்கிடுமாம் உண்டி!
 வகைதொகையில் உயிர்க ளுக்கு
 வழங்கிஉண்டி காக்கும் அந்தப்
 பகல வற்குத் தமிழனிடும் பொங்கல் - அனைத்துப்
 பாருயிரும் நன்றிசொல்லும் பொங்கல்!

(கனடாத் தமிழ் வானொலி)

2006

அடித்தளம் இட்டவன் கிட்ட!

ஏழை கோழைக ளாகத் தமிழ்க்குலம்
 இருந்து வந்திட வேண்டும்! அப்பேதைகள்
 தோளில் ஏறி, உல் லாசமாய்ச் சிங்களர்
 சோம்பி உண்டு கிடந்திட வேண்டும்! இக்
 கூளையர்சதிக் குள்ளத் தனத்துடன்
 கொஞ்சிக் கொஞ்சியே நஞ்சினைப் பாய்ச்சிய
 ஆள வந்தவர் அடிமனச் சூழ்ச்சியை
 அறிந்துகொண்டது அன்றே தமிழினம்!

நெல், கடல் வளம், உப்பெனச் செல்வங்கள்
 நிறைந்தந்தமிழ் மண்ணைக் கவர்ந்திட,
 மெல்லச் சிங்களப் புதுக்குடி யேற்றங்கள்
 மேற்கொண்டே விழுங் கிட்டார் தமிழ்நிலம்!
 கல்விமேன்மை கதித்த தமிழர்நம்
 காலை வாரத் தரப்படுத் தல்செய்தார்!
 கல்மனத்துடன் மலைத்தமிழ் ழர்களைக்
 கப்பலேற்றிநம் ஆட்தொகை தேய்த்தனர்!

கழுத்தறுக்கும்இக் கயவர்தம் சூழ்ச்சியைக்
கண்டு கொண்டு கனன்ற தமிழ்க்குலம்,
எழுச்சி கொண்டது! சாத்வீக மாக,முன்
னெடுத்து நின்றது உரிமைப்போ ராட்டத்தை!
'விழித்தெழுந்துவிட் டான்தமிழன்!இனி
மிரட்டல்மூலம் அடக்குவோம்! மீறிடில்
அழித்த டக்குவம் ஆயுதத் தால்'என்று
அடித்து வெட்டி மிதித்தழித் தாரெமை!

அச்சுறுத்தலுக் கஞ்சிக் கிடக்கவோ?
அடிமை செய்தழிந் துக்கி முடியவோ?
எச்சில், கந்தை, பிற்கோடி யாய் வாழுவோ?
ஈழம், எந்தமிழ் இல்லையென் றாகவோ?
இச்சினங் கனன்றோங்கிட நெஞ்சினில்
எழுந்த தோரினந் தலைமுறை! வாழ்வையே
துச்ச மாக மதித்தெழுந் திட்டதோர்
சூரியன் - பிர பாகரச் சூரியன்!

சுட்டெ ரித்திடத் துட்டத் தனம், எழும்
தூயன்'தம்பி'யின் வலதுகை யாகவே
கிட்டு என்றொரு தீரன் இணைந்தனன்!
கீழுவான் எழும் விடிவெள்ளி தானவன்!
திட்டந் தீட்டிப்போர்ப் பயிற்சிகள் மேற்கொண்டு,
தீரமான கரந்தடி கன்மூலம்,
கொட்ட மிட்டலைகொலை வெறி யர்களைக்
கொன்று, கொன்று குவித்த திவார்அணி!

சுற்றுக் காவலாம் பேரில், ஊர் வீதிகள்
தொல்லைதந்துநிட் டிரங்கள் செய்தவர்,
வெற்றி வீரன்நம் கிட்டுவின் தீரத்தால்
வெலவெ லத்தனர், மடக்கஇவ் வீரரை
முற்று கைகளில், சுற்றி வளைப்பினில்
முற்பட்டீர்களில் வேட்டைமேற் கொண்டனர்!
பெற்ற னர்நெருப் படிகள்!பின் வாங்கியே
பெருமுகாங்களில் முடங்கிக் கிடந்தனர்!

முடக்கி வைத்துப் படையை முகாங்களில்,
 மூர்க்கம், மும்முர மாய்த்தமிழ் ஊர்களில்
 நடத்தினன் கிட்டு பரப்புரை கள்பல!
 நாளை நம்தமிழீழம் மலர்ந்திட
 அடித்தளம் இடும்அப்பணி யாகவே
 அணிதி ரட்டினன் அரும்புலி வீரரை!
 தொடக்கினன் தொழில் பற்பல மக்களுள்!
 சுதந்திரப்பசி தோன்றிடச் செய்தனன்!

முப்ப தாண்டின்முன் கரந்தடிக் கூட்டமாய்
 முகிழ்த்த வேங்கை, கடல், தரை வான்எனும்
 முப்படை களாய் முழுமையைப் பெற்றின்று
 முனைகள் நேரடி மோதலில் வெல்படை,
 இப்பெ ரும்படைத் துறைவளர்ச்சி கட்கும்
 இட்டவன் தளம், தளபதி கிட்டுவே,
 எப்ப கைவனோ காலொன்றை வாங்கியும்
 இடைவி டாமற்போர்க் களம்பல வென்றனன்.

பட்டி தொட்டிகள் எங்கனும் ஈழத்தில்
 பரவப் பட்டனன் கிட்டு, சிறுவர்கள்
 “கிட்டு மாமா”வென் றோடித்தோ னேறினர்!
 கிளர்ந்து வேங்கைகள் கிட்டுஅண் ணாவென்று
 முட்டும் வாஞ்சையால் மொய்த்தனர்! கற்றவர்
 முதன்மை தந்து மதித்தனர்! விடுதலை
 கூட்டும் ‘எரிமலை’, ‘களத்தில்’போல் ஏடுகள்
 தோன்ற வைத்தனன், லண்டன், பரீசிலே.

இன்னல் பட்டிடும் மக்களின் மீட்சிக்கும்
 ஈழமண்பறி போதல் தடுத்தற்கும்,
 தன்னையே முழுதாகக் கொடுத்தவன்,
 தனது இலட்சிய மானுடச் சேவையில்
 முன்னின் றிட்டதோர் முனைவி அச்சிந்துஜா
 முன்வைத்த அன்பை ஏற்றனன்! ஆயினும்
 அன்னை மண்பணி, அபலைமக் கள்பணி
 ஆர்வ மேதம்முள் காதலிப் பாயினான்!

ஆதிக் குடிகள்துவ் வீழ்த்தில் நாமென்றும்,
 ஆண்டனர் தமிழ் மன்னர்இம் மண்ணென்றும்,
 பாதி மட்டில் இத்தீவெங்கள் சொத்தென்றும்,
 பகரும் சான்று, சரித்திரம் தன்னியே
 பாத கக்கொலை பேரினம் மேற்கொள்ளல்,
 பற்பல வெளி நாட்டில் பரப்பிட,
 ஏதுவாக இலண்டனில் தங்கியே
 ஈழ மீள்வினாக் காதர வீட்டினான்!

உலக நாடுகள் ஒத்துழைப் போடிங்கு
 யுத்தம்விட்டமை திப்பேச்சு மூலமே
 நிலைத்த தீர்வு நிகழ்விக்கும் ஏற்பாட்டில்
 நேய வேங்கைகள் பதினொரு பேருடன்,
 அலைகடல் மீது கப்பலிலே கிட்டு,
 அன்னை மண்ணோக்கிப் பயணித்த வேளையில்
 வலைவி ரித்தவல் லரசொன்றின் சூழ்ச்சியால்
 மாய்த்துக் கொண்டனன் தன்னையே தான்கிட்டு!

என்ன சூழ்ச்சிகள் எதிரிகள் செய்துமே
 என்ன தீங்குகள் எவனெவன் செய்துமே
 அன்னை யீழமண் விடுதலைப் போரினை
 அழித்திடமுடி யாதநிலை, அன்றி
 மின்னல் வேகமுன் னேற்றம்நா மெய்துதல்
 மேதி னிமுற்றும் வியந்திடச் செய்தது!
 இன்ன வெற்றிநாம் எய்திட வைப்பவர
 எங்கள் கிட்டுபோல் எண்ணில்மா வீரர்தாம்!

(கனடாத் தமிழ் வானொலி)

2006

செய்ந்நன்றி ஏத்தும் பொங்கல்!

இறைஅருளில் நம்பிக்கை பொங்க, எங்கள்
 இனத்துள்ளும் எழில்யாவும் பொங்க, நெஞ்சில்
 அறநாட்டம், அறவொழுக்கம்பொங்க, கூர்த்தே
 ஆளுமைகள், ஆற்றல்கள் பொங்கக் காலாய்
 அறிவினொடும் நுண்ணுணர்வுபொங்க, வாழ்வில்
 ஆக்கங்கள், சாதனைகள் பொங்கப் பாதை
 நெறியாங்கை செய்துவருஞ் செங்க திர்க்கு
 நெஞ்சார நன்றிசொல்லி நிகழ்தைப் பொங்கல்!

ஞாயிற்று வலுவேதான் வலுயா வுக்கும்
 நல்கூற்று வலுவென்னும் உண்மை கண்டு,
 “தாயிற்கும் மேலான தாயே!” என்று
 தமிழர்அடி நான்நின்றே ஏத்துகின்ற
 நேயத்தின் வெளிப்பாடாய் நிகழும் பொங்கல்
 நெஞ்சினிக்கும் தைப்பொங்கல் மனைமுற்றங்கள்
 தோயுஞ்சா ணித்தரையில் மாவின் கோலம்
 சுடர்ந்திடவே நாம்படைக்கும் அமுதப் பொங்கல்!

உய்ந்நெறிக்குள் உய்ந்நெறிதான் நன்றி போற்றல்!
 உணர்த்துமின்றைத் தைப்பொங்கல் தினத்தில் தியாகத்
 துய்யதமிழ்ப் புலிகளுக்கு நன்றி சொல்லும்
 சுடர்ஞானம் பெற்றவராய்ப் பொங்கல் செய்வோம்!
 மெய்வருந்தும், கைவருந்தும் உழைப்பில் இந்த
 மேதினியில் ஒப்பற்றோன் தமிழன் என்ற
 மெய்ப்புகழில் பூத்தவர்நாம்! உழைப்போம் மேலும்
 விடிந்ததனித் தமிழ்நாடு படைத்தற் கென்றும்!

(முழுக்கம், கனடா)

2009

இது நேரம்! முடி கூடு!

கொற்றம், படை, சட்டம், அயல்துணை
பெற்றுத்திமிர் மிக்குற் றடம்புரி
துட்டர்பலம் முற்றும் பொடிபட
முழங்கோமோ?

மிண்டிடெழும் அசுரர் தென்திசைக்
குண்டர் தமிழ் ஈழத் தெரியிடக்
கண்டுங்கரங் கட்டிக் கிடந்தினும்
அழிவோமோ?

மட்டு, திரு மலை, அம் பாறை, யாழ்
விட்டுப்பறந் தோடப் பகைபடை
சுட்டுப்பொர வேண்டும்! பொழுதிது
எழுதோழா!

யாழில்இளங் காளைத் தமிழரை
நாளுக்கொரு நாலைந் தெனக்கொலை
சூழும்வெறிச் சேனை விரட்டிட
இதுநேரம்!

பக்கத்தகப் பயில்வான் அடியினில்
பற்கள்தகர் பட்டுப் பணிந்தவன்
கட்கத்துறு சேயைப் பிழிபவன்
சதிசூழ்வான்!

திக்கற்றவர்க் கென்றும் துணைஇறை!
திட்பத்துடன் பற்றிட் டவன்அடி,
வெக்கைக்கனல் வேகங் கொழித்தெழு!
முடிசூடு!

(வெளிச்சம் 100ஆவது இதழ்)

ஆன்மீகவழிப் போராட்டக் காலம்

2010

சத்தியத்தின் எழுச்சி!

எரித்த சாம்பல் மேட்டில் இருந்தும்
எழும்பும் பீனிக்ஸ் பறவைகள் தமிழர்!
சரித்து வீழ்த்த, வீழ்த்த நாங்கள்
தலைகள் நிமிர்த்தி எழும்ஓர் தோப்பு!

சிந்து வெளியிற் காலம் தொட்டே
சீனிச் சீவித் தலைகள் வீசவும்,
சந்து பொந்து தோறும் மீண்டும்
தழுத்தே எழுந்த தமிழர் நாங்கள்!

ஆயு தம், தரை, வான், கடல் படைபல்
லாயிரம் காளையர் இன்னுயிர் பலிபோய்த்
தூய தாகச் சுடர்த்திய ஈழச்
சுதந்தி ரத்தின் கிளர்ச்சிக் களமிது!

உலக மயமாய் இவ்வா றுயர்த்திய
உரிமைப் போராம் எங்கள் கிளர்ச்சி
உலகத் தெருக்கள் எங்கும் முழுங்க
ஒன்றி யெழுந்தோம் ஓர்குடை யின்கீழ்!

கத்தி யின்றியும், இரத்தம் இன்றியும்
கனல்தீ பறக்கும் போர்ஒன்று தொடுத்தோம்!
சத்தி யத்தின் இமய எழுச்சியாய்த்
தரணி எங்கும் நடத்தி வெல்வோம்!

(கனடா, இனிய நம் நாடு)

2010

குஞ்சுமீன் தமிழன்

தின்னாட்சி பெறாத தமிழன் குடற்பசி
வன்பறிப் பாளரின் மனங்களில் மட்டுமோ,
வல்லர சுகளின் மனங்களில் மட்டுமோ,
இல்லா ஏழையர் நாட்டு மனங்களில்,
கண்களிற் கூடத் காட்சிப் படாது,
வெண்குரு தியினைச் செங்குரு தியென
மாற்றிக் காட்டும் மாயா விகளின்
தோற்றுக்கை தொடரும் உலகுள்ள வரைக்கும்!

ஒற்றை நாளில் உணர்ந்திவ் வுண்மையை,
ஒற்றை நொடியில் ஒற்றுமைப் பட்டு
ஒற்றை மூச்சாய் உருத்தெழும் நாளில்
பெற்றோ னாவான் பெரும்நிலை தமிழன்!
விரட்டப் படுங்குஞ்சு மீனாம் தமிழன்
விரட்டும் திமிங்கில மீனாய் எழுவான்!

(கனடா “இளந்தமிழ்”)

2010

இன்றே எழுவோம்! ஒன்றாய் எழுவோம்!

அடைமழைப் பெருவெள்ளம் அந்தக் குளக்கட்டை
உடைவிக்கும்நிலை! ஊரே அள்ளுண்ணும் ஓரச்சம்!

ஒலிபெருக்கி அழைக்கிறது “ஊரவரே வாருங்கள்!
வலிமைப் படுத்துவோம் மண்கொட்டிக் குளக்கட்டை!”

தான்வாழ, தான்வாழத் தாளம்போ டீராரோ
தான்தான்வாழ் மனைசூழத் தடித்த வரம்பமைத்தாழ்
போதுமென்றார்! பெண்டிர், புதல்வருடன் அதைச்செய்தார்!
காதிலே விழுத்தவில்லை ஒலிபெருக்கி கத்தலினை!

கொட்டுங் கொடும்மழை கூட்டிக்குள நீர்மட்டம்
கட்டுத் தனையுடைத்துக் கதித்தெழுந்த நீரலைகள்
மலையாய்ப் புரண்டு, மாடிமனை கள்சாய்த்தே,
உலவாடு மாட்டோடு ஊரார் அனைவரையும்
அள்ளித் திணற்றிப் பிணங்களாய் அலைகடலில்
தள்ளியது, விடுதலைப்போர்த் தமிழீழக் கதைபோல!

எரிந்துகொண் டிருக்கும் எம்மீழ மண்மீட்க
விரைந்தொன் றாயுழைக்கும் விவேகம் மறந்தாலோ
பிறப்புரிமைத் தாயகத்தைப் பிறன்கொள்வான்! அகதிகளாய்
இறப்பதையே விதியாய்நாம் ஏற்றழிய வேண்டிவரும்!

(கனடா ‘இளந்தமிழ்’)

2010

சாத்தானின் உண்ணாவிரதம்!

“பேரட்டி மதத்தார்
 பூட்டிவைத்த சிவலிங்கம்
 மீட்டுத்தா” என்று
 மேற்கொண்டுண் ணாநோன்பு
 வென்றார், சிவலிங்கம்
 மீண்டு வரச் செய்திட்டார்
 அன்றேழாம் நூற்றாண்டில்
 அப்பர்! அறந்தவறா
 ஆண்டவனை வேண்டி
 அமைந்த அந்தப் பட்டினிப்போர்
 மாண்புடைய நீதித்
 தீர்ப்பை வழங்கியது!

பாரதத்தை அடாத்தாகப்
 பறித்தாண்ட வெள்ளையரின்
 “கோரப் பிடி விலக்கிக்
 கொடு சுதந்திரத்தை!” என்று
 ஆண்டவனை வேண்டி,
 ஆள்பவனும் உள்ளிரங்க,
 பூண்டனர் உண்ணா நோன்பு,
 புரியாமல் வன்முறைகள்,
 மோகன்தாஸ் காந்தி
 முதலாய்ப் பல்லாயிரவர்!
 சாகும் வரையென்று
 தாங்கந்த நோன்பு,
 வெள்ளையரை வெளியேற்றி
 விடுதலையை வழங்கியது!
 உள்ளபடி அந்நோன்பும்
 ஓ! இறையை நோக்கியதே!

அப்பொழுதெண் பத்தேழில்
 அடைந்ததீழும் ஒருமந்தி
 அப்பம்பங் கிட்டனிக்கும்
 அச்சாட்டில்! பட்டினிப்போர்
 கோவில்கள் வீதிகளில்
 குந்திமேற் கொண்டிருந்தும்,
 பாவிக் குரங்கினையே
 பார்த்தியற்று நோன்பதனால்,
 அன்னை பூபதிதம்,
 அருளார் திலீபன்தன்
 உன்னதப் பட்டினிப்போர்
 ஒருபலனும் தரவில்லை.
 கொடியவரை வேண்டுவதாய்க்
 கொண்ட அந்தப் பட்டினிப்போர்
 படுகொலையே பண்ணியது
 பரிதாபமாய் அவரை!
 தத்தெடுத்த பிள்ளைகளைத்
 தன்மைந்த ரைக்கொண்டு
 குத்திக் கொலை செய்த
 கொடிய தந்தை காவல்துறை
 காணிக்குள் வரல்தடுக்கக்
 கைக்கொண்ட நோன்பதனால்
 ஆணித்தர மாய்ச் சொன்னான்
 யார்கொலைஞர் என்பதனை!

“சா”த்தான் ஈழத்தில்
 தமிழர்க்கெம் தீர்ப்பென்று
 கோத்துக்கை லட்சம்
 கொலைசெய்தீர்! அதை மறைக்கச்
 சாத்தானை வேண்டித்
 தாங்கினாய் பட்டினிப்போர்!
 சாத்தானே வீரவன்சா!
 சனியன் பிடித்தவன்போய்ச்
 சாதானைக் குளொளித்த
 சங்கதிதான்! “முதுகில் புண்

நீதாங்க வில்லையெனில்
 நெடுங்காடு புகப்பயமேன்?"
 என்றுலகம் உன்னை
 எள்ளிச் சிரிக்கிறதே!
 ஒன்றிரண்டா ஈரிலட்சம்
 ஆவிகளின் உறுக்கல்தான்!

(கனடா 'இளந்தமிழ்')

2010

வலி சுமந்த மாதம்

வலிசுமந்த மாதம்! வண்ணித் தமிழ்க்குலத்தைப்
 பலியெடுத்த மாதம்! பத்துமுறை இடம்பெயர்ந்த-
 ஒன்றிரண்டா? ஒன்றரைலட்சம்நம்மை ஓடஓடக்
 கொன்று குவித்த கொடுமைமிகு 'மே' மாதம்!

“போர்தவிர்ப்பு வலையிது! போயிருங்கள்!” என்றிந்தப்
 பாரிணையே ஏமாற்றிப் பறையடித்துச் சொல்லிவிட்டு,
 “கனரக ஆயுதங் கையாளோம்!” என்றுமொரு
 புனைகதையைப் பொய்யைப் புனியறியச் சொல்லிவிட்டு,
 அம்'மாத் தளனில் அம்'முள்ளி வாய்க்காலில்
 எம்மா திரியெல்லாம் எதிரிவிளை யாடிவிட்டான்?
 நச்சு வா யுக்குண்டை, நாசளரி யக்குண்டை
 இச்சகத்தின் தடைகளையும் ஏற்கான் பொழிந்திட்டான்!

தொண்டு நிறுவனம், மெய் சொல்லுகின்ற ஊடகங்கள்
 கண்டுவிடா வண்ணம் கட்டி வைத்தான் தூரத்தில்!
 சாட்சி, தடயமின்றிச் சங்காரம் நடத்திட்டான்!
 காட்சி யிவைகண்ட களத்து மருத்துவர்கள்
 அச்சுறுத்தப் பட்டே அவனரசு சொன்னபடி

பச்சைப் பொய்யறிக்கை பாருக் கனிக்கின்றார்!
மலட்டெருமை பால்நம்பி மடிமுலையில் வாய்வைத்தோன்
நிலைக்காளா யின்று நெஞ்செரிகின் றோம்தமிழர் -
வான்மீகித் திருடனின் வழியில் திருந்திடுவான்
ஆன்மீகச் சாமியென ஐயோநாம் நம்பிட்டோம்!

இப்பாரின் நகரெல்லாம் இம்‘மே’யில் அணிதிரண்டே
ஒப்பாரி வைத்தழுதோம்! ஒருபலனைக் கண்டோமோ?
இருபத்தொன் பதுநாடு எதிரிக்குத் துணைநிற்க,
ஒருசிறு நாடேனும் உதவஎமக் குச்செய்யத்
தவறியது யார்குற்றம்? தக்கபடி எம்நியாயம்
அவனிக்குமுறையாக, ‘அதுவும்நே ரத்தோடே
ஓடி, ஓடிப்போய் உணர்த்தாமை எம்குற்றம்!
பாடம் இதையெண்ணிப் பார்த்தின்றே விழித்துள்ளோம்!
கண்டம் தமிழ்க்குமரி கடலால் பிளவுண்ட
துண்டம் ஈழம்! இதைச் சொல்லும்புவிச் சரிதவியல்!
புதைபொருள் ஆய்வில் புனிதமிழ்ந்த தொல்பொருள்கள்
இதையே நாட்டுவன! இடையில் கரையொதுங்கி,
நச்சு நரிக்குலமாய் நாட்டில் பெருகியவன்
கொச்சைப் படுத்தியிங்கு குதறுகிறான் தமிழினத்தை!
என்னும்பே ருண்மை எடுத்துரைப்போம் உலகெங்கும்!
இன்னும் உறங்காமல் இக்கணமே இதைச் செய்து,
நாடு கடந்த தமிழீழ நாட்டுகையின்
ஊடெம் விடுதலையின் அவசியம் உலகத்து
நாடுகளுக்கெல்லாம் நயமாய் உணர்த்திடுவோம்!
தேடிவந்தே அந்தத் தேசங்கள் நமக்குதவும்!
‘மே’மாதம் தந்தவலி விடுதலையைப் பிரசவிக்க
ஆமாம் எழுந்தவலி யாம்!

(கனடா ‘தமிழர் தகவல்’)

2010

கடவுள் கையில் ஆயுதங்கள்

சீத்தி யத்தின் அன்னை, மனச்
சாட்சி! அதனை மதித்தொழுகும்
உத்தமப் பண்பை நாம்பெற்றால்
ஒற்றுமை நம்முள் உருவாகும்!
ருத்திரகுமாரர்க ளாய்எழுவோம்!
உலுத்தர் கொடுமைகள் வென்றிடுவோம்!
எத்தர் கைகளில் எரிந்தழியும்
ஈழத் தாய்மண் மீட்டிடுவோம்!

வன்னித் தமிழர்நான் கரைலட்சம்!
வந்தோர் முகாமுள் மூன்றுலட்சம்!
என்ன ஆனார் மிகுதிப் பேர்?
எதிரி குண்டால் அழிந்தார்கள்!
மன்னார் எல்லை, நாச்சிக்குடா
மனிதப் புதைகுழி போற்பலவும்
இன்னும் அம்பலமாகி, எங்கள்
இயலா மைக்குச் சாட்சிசொலும்!

‘போரில் பதினை யாயிரம்பேர்
புலிகள் சரணடைந் தார்’ என்றான்!
ஓரிரு மாதம் சென்றபின்னர்
“உளர்பதி னோரா யிரம்” என்றான்!
ஈரிரண் டாயிரம் புலிஇளையோர்
இதுவரை இப்படிக் கொலையுண்டார்!
ஊருல கரசாம் ஐ.நா.வும்
உறக்கம் போன்றே நடிக்கிறது!

ஒருவர் எனினும் கொலையுண்ணா,
ஒருவர் எனினும் ஊனமுறா
ஒருகுடும் பம்தான் வன்னியிலே
உளதா? அநாதை கங்கொஞ்சமோ?

மருமச் சிறைகளில் வதையுண்ணும்
வகைதொகை அற்றதமிழ் இளையோர்!
ஒருகுடையின் கீழ்ச் சேர்ந்தின்றே
உலகுக் கிவைகள் உணர்த்திடுவோம்!

“செத்தா லும், உன் கைகளிலே
சிக்கோம்” என்றே படகேறி
எத்தனை மானத் தமிழர்கள்
இறந்தார்? இன்னல் படுகின்றார்?
“செத்தாலும் உன் ஆட்சிக்குள்
சேரோம்” என்றுமுன் னிவாய்க்காற்
கொத்துக் கொத்தாய்க் குதறுண்டார்
குண்டுக ளாற்பல் லாயிரவர்!

சரித்திரப் படிநாம் பூர்வகுடி!
சட்டப் படிதாய் மண்ணீழம்!
இருக்க இந்தத் தர்மபலம்
ஏன்நாம் அழிக்கப் படுகின்றோம்?
உருத்தெழுத் தன்னலம், எங்களுள்ளே
ஒற்றுமை கெட்டு மோதிமோதிப்
பெருக்கிய பழிகளின் தண்டனைதான்
பிறத்தியான் கையாற் படுகின்றோம்!

முள்ளி வாய்க்காற் படுகொலைப்போர்
முடிந்தோர் ஆண்டு கடந்தபின்னும்
முள்ளு வேலி முகாம்தமிழர்
முழுதாய் ஊர்கள் திரும்பவில்லை!
கொள்ளை, கடத்தல், வல்லுறவு,
கொலைகள்! இவற்றை ஒழிக்க, விடி
வெள்ளி, பிலடெல்பி யாநகரில்
மே.பதி னேழில் உதித்ததடா!

‘மகிட சங்காரி துர்க்கா!’ என்று
வணங்கும் தமிழர் இன்றெல்லாம்
‘மகிந்தநஞ் சோட்டி துர்க்கா!’ என்றே
வழுத்தும் பயனாய் ஆண்டவனே

புகுந்தெம் தமிழர் நெஞ்செல்லாம்
 புனிதப் படுத்தி, ஓரணியாய்
 நகர்ந்து, விடுதலை பெற, தந்தான்
 'நாடு கடந்த ஈழச்சபை!'

போகுங் காலம் எனும்அந்தப்
 'போஷு' முடிவில் நிற்கின்றோம்!
 வேகும் இனமே முற்றாக
 வேரோ டழியும் முன்பாக
 ஆகுங் காலம் ஆம்! அந்த
 'ஆஷு' மீண்டும் விடிகிறது!
 ஆக, நாடு கடந்ததமிழ்
 அரசுச் சூரியன் எழுகின்றான்!

அரசுகள் கைவிட் டாலுமெமை
 அறமும் கடவுளுங் காக்கும்இனி!
 எரிமலை, சுநாமி, பூகம்பம்,
 எமன்னோய், காட்டுத் தீ, கடல்கோட்
 கருவிகள் கடவுள்கை ஆயுதங்கள்!
 கயவர் அரசுகள் அழிவுச்சுமாய்ப்
 புரியுங் காலம் அவைகிளம்பும்!
 புனிதரைக் காக்கச் சினந்தெழும்பும்!

அன்னை ஈழ விடுதலையை
 ஆழ மாக நேசிப்போன்
 அன்னைத் தமிழின் நீள்வாழ்வை
 ஆழ மாக நேசிப்போன்
 தன்னைப் போற்றிற் தமிழரையும்
 தமிழ்நெஞ் சாள ராக்கிடுவான்!
 அன்பாய்ப் பொறுமை யோடிணைத்தே
 அழைத்துச் செல்வான் அறநெறியில்!

(கனடா, 'தமிழர் தகவல்')

2010

59

நீறுமடா கொலைவெறியர் கொற்றம்!

அன்றைய ஆடி எண்பத்து மூன்றில்
 கொன்று குவித்தாய் கொழும்பு போலும்
 சிங்கள நகர்கள் தெருக்களில் தமிழரை!
 பொங்கெரிக் குள்ளே உயிருடன் போட்டும்,
 சுட்டும், அடித்தும், வெட்டியும், சேய்களைச்
 சுடுதா ருக்குள் தூக்கி எறிந்தும்
 படுபா வீ,மூ வாயிரம் தமிழரைக்
 கொன்று குவித்தாய்! குலைந்தப் பழியால்,
 கொன்றாய்பல் லாயிரம் பின்பு,சிங் களரை!
 கேடுகள் புரிந்துபின் ஓடவும் வைத்தாய்,
 அகதிக ளாய்ப்பத்து லட்சம் தமிழரை!
 மிகமகிழ்ந்த திருந்தாய் விரட்டிய வெற்றியில்!

அன்றி லிருந்து சென்ற 'மே' வரைக்கும்
 கால்நூற் றாண்டு கலங்கினாய் தமிழனால்!
 அம்மேயில் மட்டும் 'அம்மே' என்ஹென்று
 முப்பத்தீ ராயிரம் படைபலி கொடுத்தாய்!
 இப்பொழு தென்ன, வென்றா இருக்கிறாய்?

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசு
 பீடு தழுவிப் பிறந்துள்ள தின்று!
 சனநா யகவழி தம்மில் உலகோர்
 மனங்களில் எல்லாம் எங்கள் விடுதலை
 அவசியம் தன்னை ஆழப் பதிப்போம்!
 புனிமனச் சாட்சியைப் புயலாய்க் கிளப்புவோம்!

கறுப்பாடி விரட்டியதால்

கண்டமெல்லாம் புலம்பெயர்ந்தோர்
 ஒறுத்த மேயின் படுகொலையால் விழித்தோம் - ஓர்நாள்
 ஓடி வந்துன் அட்டகாசம் ஒழிப்போம்!

அனைத்துலக ஈழமன்றம்

அமைக்கும் தனி ஈழம் உங்கு!

நினைத்தழு வாய் நீபுரிந்த குற்றம் - பாவி
நீறுமடா கொலைவெறியர் கொற்றம்!

ஊரே நாளும் ஓங்கி எரிகையில்

‘நீரோ’ போல யாழ்மீட்டி நிற்கோம்!

ஒவ்வோர் தோல்வியும் ஓர்படிக் கல்லாய்

எவ்வா நெழுமுவோம் எனநீ காண்பாய்!

திரும்பிப் பார்த்தே சென்ற பாதைகள்

பெரும்பொறுப் புணர்வுடன் பிழைகள் தவிர்ப்போம்!

அழிக்கப் படும்கிதி அற்றவ னேல், நான்

அழிக்க என்னை முடிந்திரா துன்னால்!

என்னை அழித்த என்விதி படைத்தவன்

என்னைத் தவிர எவன்? நானேதான்!

“யாதும் ஊரே, யாவரும் கேளிர்!” -

ஓதிய தொல்பா உரைத்ததே இந்தத்

“தீதும் நன்றும் பிறந்தர வாரா” -

நீதிக் கூற்றும்! நினைத்தினி நடப்போம்!

நல்லன எண்ணியும், நவின்றும், செய்தும்

நல்லதோர் நம்விதி நாட்டப் புகுந்துளோம்!

பழைய பிறவிப் பழிவிதி தம்மை

அழுதிறை வேண்டி அழித்திடு கின்றோம்!

“இல்லாக் கடவுளை இருக்கிறாய் என்கிறான்!”

பொல்லாக் கள்ளிசை புன்மொழி பழித்தோம்!

குருக்களால் பிரபலம் தேடிட, இன்றேல்

குருக்களில் குற்றம் பிடித்திட என்று

கோவில் சென்று பாவம் குலவோம்!

ஓரிறை பணிய ஒருப்படா அகந்தையால்

பாரில், பல் லாயிரம் பாவிக்கால் வீழ்ந்து

பூண்டோ டழியும் வீண்செயல் தொடரோம்!

“இறையருள் வேண்டுமோ? நிறைநிதி வேண்டுமோ?

அறை!” எனக் கேட்டால் அர்ச்சுனன் போல

‘இறையருள் தா’என் றிருகை ஏந்துவோம்!

ஓடி யாடி உழைக்கும் தொண்டினை
நாடு நாடாய் இளையோர் புரிய,
கூடிக் கூடிக் கூனல் முதியவர்
பாடிப் பரவிப் பரமனை வேண்டுவோம்!
எங்கள் தனித்துவம், இறைமை, காப்புத்
தழுவி வாழும் தன்னாட்சி வலிமை
ஒளிபெற நல்கென உருகிக் கேட்போம்!

அறத்தில், இறைமேல் ஆர்வக் குறைவால்,
இறுக்கமார் ஒற்றுமை இனப்பற் நின்மையால்
ஆசி, அமேரிக்கா, கனடா ஆதி
வாசிகள் அங்கங்கு வலுக்கெட் டொழிந்தமை
தனையுணர் தமிழர் தரித்திருப் போமா?
இனியும் உறங்கி எமைஅழிப் போமா?

குடும்பத்தின் மேலாய், குடும்பமும் நலம்பெற
நேசிக்கி றோம்இன்றெம் தேசத்தின் விடிவையே!
நாடின்றி நமதென்றோர் வீடில்லை! கண்டோம்!

சொந்த நலன்களைச் சுகமாய் அடையும்
தந்திர மாகத் தமிழீழ விடுதலைத்
தொண்டனாம் போர்வையைக் கொண்டிடோம் எவரும்!
அன்பால் இணைவோம்! வன்முறை தவிர்ப்போம்!
உணர்ந்தும், விழைந்தும், அணியில் இணைவோம்!
இலக்கீழ் விடுதலை என்பதே கொள்ளும்
இலக்கியம், கலைகள் எங்கும் செய்வோம்!
எல்லாம் எனக்கே தெரியும் என்னோம்!
நல்லன சொன்னால் நயந்தேற் கின்றோம்!

அனைத்துலக ஈழமன்றம்
அமைக்கும்தனி ஈழம் உங்கு!
நினைத்தழுவாய் நீபுரிந்த குற்றம் - பாவி
நீறுமடா கொலை வெறியர் கொற்றம்!

(‘தமிழர் தகவல்’)

2010

தொலைநகல், மின்னஞ்சல், துண்டறிக்கை விதோது!

அடாத்தாக எம்மண்ணை அபகரித்து நிற்பவனை
விடாப்பிடியாய்ப் போராடி வெளியேற்றத் தவறுவமேல்
“அறம்வெல்லும்” எனும் துணிவே அற்றோராய்
அழிந்திடுவோம்!
மறம்வெல்லும் எனநம்பி மறம்நாமும் புரிந்தழிவோம்!

உய்திக்காய்ப் போராடும் உயிரினங்கள் இறுதிவெற்றி
எய்திடினே உயிர்வாழும்! இல்லையேல் அழிந்துவிடும்!
இது ‘டார்வின்’ இயம்பியது! எமக்குமிது மிகப்பொருந்தும்!
விதிவசமாய் வரும்வீழ்ச்சி மெய்தான்! அதற்காக
அழுதழுது கிடப்பதனால், அசுரர்க்குப் பணிவதனால்
அழிவொன்றைத் தவிரஏதும் அடைந்திடவே முடியாது!

மூத்தமுழு உரித்தானி முழுத்தீவுக்கும் தமிழன்!
காத்துத்தன்னை ஆண்டுள்ளான்! கனிதனிப்பண் பாடுடையான்!
இன்றும்பா ரம்பரிய ஈழத்தா யகங்கொண்டான்!
கொன்றெம்மை அழித்துவரும் கொடியஇனத் தோடொன்றாய்
நாம்வாழச் சம்மதித்தல் நமைநாமே அழிப்பதுவாம்!
ஆம்! இந்த உண்மைகளை ஆதாரம், ஆவணங்கள்
துணைகொண் டுலகுக்குத் துல்லியமாய் உணர்த்துகின்ற
பணிமூலம் நிச்சயமாய்ப் பார்நாடு கள்பரிவைத்
திரட்டிடலாம்! இவற்றையெல்லாம் தெய்வம்மகிழ் தூயவராய்க்
கருத்துடனே வெளிப்படையாய்க் கைக்கொண்டு வந்திடுவோம்!
தகைமையிவை கொண்டஇனம் தன்னாட்சி பெறுகின்ற
தகுதிகொண்ட தெனும் ஐ.நா. சபைஎண்ப தில்அறிக்கை!

கிழக்குத்தீ மோரைப்போல், கொசோவா, றுவாண்டாபோல்
அழிப்பின்னல் அணுகாத தன்னாட்சி பார்வழங்கும்!
ஆள்வோர்க்குத் வரசுகாக்கும் அங்கெல்லாம் வாழ்வோர்க்கும்

நாள்தோறும் தொடர்ந்துதொலை நகல், கடிதம், மின்னஞ்சல் தொலைபேசி, ஒளிப்பேழை, துண்டுப்பிர சுரங்களெனச் சலியாத ஊக்கமுடன் தமிழர்விடு வோம் தூது!
 போர்முற்றாய் முடிந்தபின்னும் புன்நரியோ பாதுகாப்பாம் போர்வையிலே பலமடங்காய்ப் புனிகாணப் பணம்ஒதுக்கிப் பல்லா யிரம்ஏக்கர் நம்பசிய நிலம்பறித்து,
 வல்லபாது காப்புக்காம் வலயங்கள் எனச்சொல்லி,
 சிங்களக்குடி யேற்றங்கள் தீவிரமாய் நடத்துகிறான்,
 எங்களுக்கோர் தாயகமே இல்லையென ஆக்கவுந்தான்!
 மீள்குடியே றாத்தமிழர் வீதிகளில், மரநிழலில்
 தேன், பாம்புக் கடிக்காளாய்த் தினம்சாக விட்டுள்ளான்!

புலிப்பேரில் இளைஞர்களைப் புனர்வாழ்வாம் போர்வையிலே பலிகொடுத்து வருகின்றான் பல நோய்கட் காளாக்கி!
 வீடுவீடாய்க் கற்பழித்தெம் விதவைகளைக் கொல்கின்றான்!
 ஆடைத்தொழி லகப்பெண்கள் அக்கதியும் புனர்வாழ்வாம்!
 எட்டியாரும் பார்க்கவிடா எழுபதாயி ரந்தமிழர்
 செட்டிசூன முகாமில்கருச் சிதைவுமுதற் படுகொலைகள்!
 படுகொலைப்போர் முடிந்ததுபோல் பம்மாத்துச் செய்துகொண்டு
 தொடர்கின்றான் மும்முரமாய் துட்டன்இனப் படுகொலையே!

தொலைநகல்கள், மின்னஞ்சல், துண்டறிக்கை, ஒளிப்படங்கள் உலகெங்கும் தூதுசென்றே உரைக்கட்டும் இனக்கொலையை!

(கனடா “தமிழர் தகவல்”)

2010

61

அக்கினியாக ஆர்த்தெழுந்து...!

வீடுதலைப் போரை வீழ்த்திடுஞ் சாட்டில்
 அடியறுத் திடவே அங்கீழத் தமிழரைச்
 சிங்களப் படைகள் தீயிடப் பலவர்
 இங்குபல் நாடும் ஏதிலி யாய்வந்தோம்!
 தாயினைப் பிரிந்த சேயினைப் போல
 எரியும் நெஞ்சுடன் ஈழ விடுதலை
 தரும்போ ராட்டம் தனக்குத் வும்விதம்
 வாழும் புலத்து மக்கள், அரசுகள்
 ஈழ விடுதலை இன்றி யமையாத்
 தேவை உணர்ந்திட ஆவன செய்ய
 அறவழிப் போராட்டம் நிறையநாம் செய்தோம்!

ஒருகுறை யின்றி உலுத்தர் அடிகள்
 வருடி வாழ்ந்தும், “வரின்புல நாடுகள்
 அள்ளலாம் வருவாய் கொள்ளையாய்” என்றே
 அகதி வேடம் அழகாய்த் தாங்கியோ,
 பகைவன் கையாட் பதவி தாங்கியோ
 புலங்களில் புகுந்தீர் விலங்கு மனத்தீர்!
 விடுதலைக் கிங்கெழு போராட் டங்கள்
 அடிநுனி தேடி அறிந்துசோ டித்தே
 அரசுகட் குரைத்துப் பரிசுகள் பெற்றீர்!
 அங்கு கொழும்பிலும் அடுக்கு மாடிகள்!
 இங்கு புலத்திலும் எங்கெங்கும் வீடுகள்!

தமிழ்க்கைப் பொம்மைகள் தமைமந் திரிகள்,
 தமிழ்க்கைப் பொம்மைகள் தமைஅதி காரிகள்
 ஆக்கி, தமிழரைத் தான்அணைப் பதுவாய்ப்
 பேய்க்காட்டி உலகைப் பிழைக்கிறான் எதிரி!
 சோரம் போனக சூப்பி, கேப்பிகள்!
 சாரம் போன தமிழ்க்கெழு அரங்கம்!

உச்சி நின்றே உள்ளங் கால்மட்டும்
 எச்சில்கள் நிரப்பும் வயிறோ எமக்கு?
 உங்களுக் கெறிந்த ஓரிரு லட்சத்தால்
 பங்கமில் லாமல் பறந்துபோய்க் கொழும்பு,
 அவன்கட் டளைப்படி “ஆகா! அறிக
 அவனியே! பயங்கர வாதம் அழிந்தது!
 தமிழர் இங்கே சந்தோச மாயுளர்!
 தமது பிரச்சினை சரி! தீர்ந்த தென்கிறார்!
 தனித்தமிழ் ஈழம் தரவேண்டாம் என்கிறார்”
 எனப்பல அறிக்கைகள் இயம்புகின் றீராம்!
 ஒளித்தொளித் தேமுன்பு உமிழ்ந்தீர் நஞ்சினை!
 வெளிப்படை யாய்இன்றோ வீரமாய்க் கக்கு’றீர்!
 “வேருடன் அழிந்தது விடுதலைப் படையணி!
 யாருக்கும் இனிஅஞ்சத் தேவை இலை”யெனும்
 தென்பில் புகுந்தீர் புன்செயல்! பேதைகாள்!
 ஒற்றை ஈழத் தமிழன் உளமட்டும்
 அற்றிடா துரிமை அறப்போர் உணர்வீர்!

இன்றுநேற் றல்ல!இரண்டா யிரம்ஆண்டின்
 முன்பே துட்ட கைம்முனு முனைந்தான்,
 கொன்றிட வேதமிழ்க் குலமிங்கு முற்றாய்!
 இன்றென்ன? என்றுமே அதுநடக் காது!

“வடக்கில் தமிழன்! வன்கடல் தெற்கில்!
 படுப்பதெவ் வாறுகால் பாங்குற நீட்டினான்?
 குடங்கிக் கிடக்கிறேன்! முடங்கிக் கிடக்கிறேன்!”
 என்றான் அழித்திட ஏங்கியே தமிழனை!
 “கொன்று தமிழனின் குருதிதா குடிக்க!”
 என்றாள் இவன்தாய் விகாரமா தேவி!
 வென்றும்எல் லாளனை வேரற வில்லைநாம்!
 எத்தனை சிங்களப் படையெடுப் புகளும்,
 எத்தனை சிங்கள எத்தர்கள் சதியும்
 இத்தினம் வரையும் ஈழத்தில் தமிழனை
 மொத்தமாய் அழிக்க முடிந்திட வில்லை!
 ஈழத் தமிழர் இன்றும் உலகினில்
 வாழு’றோம்வானாய் நாமது லட்சம்!

பாழ்வெறி மும்மலம், பல்பிற விப்பறி
சூழ்ந்திட நொந்தோம்! துல்லிய மாய்க்கண்டோம்!
உக்கிரத் தொழுகையால் இக்குறை தேய்கிறோம்!

சாதிச் சிங்களர் தமைத்தொழும் கால், முக்கால்
பாதிச் சிங்களப் பானிகாள்! அநீதி
நீதிமுன் விரைவில் நிச்சயம் அழியும்!
காதைத் திறந்து கடவுளும், உலகும், இவ்
வக்கிர மங்களை ஆழ்ந்தின்று கேட்பன!
மிக்க விரைவில் விழிகள் பிதுங்கிடச்
சிக்கப் போகும் சிங்கள வெறியர்
துக்கித் தழும்படி, சுதந்திர ஈழம்
என்றொரு நாடும் நன்கே பிறக்கும்!

உடன்பிறந் தோர்களின் உதிரங் குடித்தே
உடம்பு வளர்க்கும் உளம்செத்த உங்களைத்
தனித்தனிப் பதிந்துளர் மனங்களில் தமிழர்!
சேய்க்கறி தின்னும் தீயபெற் றோராய்
தாய்க்குலம் விற்றுண்ணும் சகதிக ளாக
உம்மை நோக்கல்போல், உமதருஞ் சேய்கள்
தம்மையும் பார்க்கும் தாழ்வினைப் போக்கி,
ஓங்கல்நீர் காணவே ஏங்குகி றோம்இன்னும்!

மதித்திந்த நிமிடமே மானம், நீதி,
சதித்திமிர்ச் சிங்களத் தலைமைகள் புரியும்
இனக்கொலை ரகசியம் எல்லாம் துணிந்து
சினத்துடன் வெளியிட்டுத் தெய்வீக ராவீர்!
உம்தமிழ் ஈழம் உயிர்த்தெழு உழைப்பீர்!
வெம்மலம் வெவ்வினை வேரறத் தொழுவீர்!
இக்கணம் வரைபுரி இழிபழி எரிக்கும்
அக்கினியாக ஆர்த்தெழுந் துயர்வீர்!

(கனடா 'தமிழர் தகவல்')

2010

ஈழத்தின் ஆதிக்குழிகள் தமிழர்!

இந்தியத் தமிழக மண்ணை வெட்டி
இடையில் பாக்கு நீரினை புகுந்து
வந்த தீவே இலங்கைத் தமிழ்மண்!
வாழ்ந்தோர் அந்நாள் இங்கும் தமிழர்!

எனவே இலங்கை முழுதும் அந்நாள்
எமக்கு மட்டும் உரித்தாம் நாடு!
இனிது நிறுவின புதைபொருள் ஆய்வு!
இலக்கியங்களும் சொலும் பல சான்று!

எங்கள் புதைபொருட் சான்றுகள் இன்று
எதிரி திட்ட மிட்டழிக்கின்றான்!
தங்கள் சிலைகள் புதைத்துடன் எடுத்துத்
தம்மண் என்பதன் சான்றென்கின்றான்!

நாடு கடத்தப் பட்டுப் படகில்
நண்ணி ஈழக் கரை ஒதுங்கிட்ட
கேடு கெட்ட காடையர் கூட்டம்
கேவலங்கள் புரிகிற தின்று!

வந்து குந்திய கள்ளத் தோணியோ
வலிமை பெற்று மண்பறிக்கின்றான்!
சொந்த மண்ணில் தமிழனோ அகதி!
சுட்டு வெட்டிக் கொல்லைப் படுகின்றான்!

எனது மனைவி, எனது குடும்பம்,
எனது சுகங்கள் என்றே வாழ்ந்த
தனது தவறை உணர்ந்தினி யேனும்
தமிழன் விழித்துத் திரண்டெழு வானா?

எம் மண் ஈழம் எமக்கே ஆக்க
எங்கும் உலகில் எரிமலையாகித்
“தம்மஞ் சரணங் கச்சாமி” களின்
சதிகள் சாய்த்து தலைநிமிர் வானா?

(கனடா 'இளந்தமிழ்')

63

2010

புனித மாவீரர்முன் புலத் தமிழர் புதிய சபதம்

தலைமுறை தலைமுறை யாக வாழ்ந்த
தாய்மண் கொள்ளை போகின்ற
நிலைமை கண்டு நெருப்பாய் எழுந்து
வெங்களம் ஆடி வீழ்ந்தவனே!

உயிருக் குயிராய் வளர்த்த பெற்றோர்
உடன்பிறந் தோர்கள் நொந்தலற
வெயில், மழை, இரவு, பகல்பா ராமல்
வெங்களம் ஆடி வீழ்ந்தவனே!

இளமைக் கனவு, ஏக்கம் யாவையும்
இடைசியத் தீயில் எரித்தவண்ணம்,
களங்கள் தோறும் காயங்கள் பட்டும்
கடைசியில் விதையாய் வீழ்ந்தவனே!

நித்திரை ஆட்ட, நீள்பசி வாட்ட,
நீர்விடாய் காய்ச்ச நெஞ்சுலர்ந்தும்
எத்தனையோ களம் இடியாய் முழங்கி
இறுதியில் விதையாய் வீழ்ந்தவனே!

விண்புலி, கடற்புலி, தரைப்புலி யாக
வேவுப் புலியாய், கரும்புலியாய்
நுண்புல னாய்வு, மருத்துவப் புலியாய்
நொந்தும் களங்களில் வீழ்ந்தவனே!

அயல்நரி சதியால் அண்ணன், தம்பிகள்
அடிபிடி வந்தும், அதுகடந்தும்
புயலடி புலியடி, முனியடி யாலே
போர்களில் வென்று வீழ்ந்தவனே!

மறியாட்டுக் கப்பலில் வந்தவன் புரிந்த
வன்கொலை, அழிப்பு கள்கடந்தும்
வெறிகொண்ட நெருப்பாய் வீழ்த்தியே பகையை
விடுதலை விதையாய் வீழ்ந்தவனே!

பதினெட்டு மாத ஜெயசி குறுவாம்
பகைபடை யெடுப்பை முறியடித்து,
கதிகெட விரட்டி ஓயாத அலையால்
கைப்பற்றி வன்னி, யாழ் வீழ்ந்தவனே!

அப்படி, அப்படி அறங்காக்க வீழ்ந்த
ஐம்பதி னாயிரம் மாவீரர்கள்
இப்புவி க்கீழ் விடுதலைத் தேவை
இன்றுணர் வித்த தியாகிகளே!

“ஆண்டவன், தர்மம்பொய்! மெய்யேல், நடப்பதேன்
அரசுட்நீழியம்?” என்று அகந்தை
தூண்டும்பல் நாத்திகர், தொல்பழி உணராத்
துட்டர் குழப்பி, மக்கள்கெட்டார்!

பலஸ்தீன விடுதலை வீரன்அர பாத்தின்
பட்டறிவை எண்ணிப் பார்க்காமலே,
கொலைவெறிக் குள்ள நரியொன்றை நம்பிக்
குந்தினோ மே, பேச்சு வார்த்தைமேசை!

தமிழ்த்தனி ஈழ அரசிங் கமைதல்
சாத்தியமே என நம்பிக்கொண்டு,
தமக்குயர் பதவிகள் பெறஇயக் கத்துள்
தன்னலப் பேய்களும் புகுந்து கொண்டார்!

தமிழீழ நிழல்நிர் வாகத் துறைகளில்
சம்பளத் துக்கமர் பொறுப்பிலிகள்
அமைதி உடன்பாடு வந்தகா லம்தொட்டே
ஆளுக்காள் கால்வாரி அமைதிகொன்றார்!

கடிபட்டுச் சுயநலக் கயவர்கள், ஊழியர்
கவனச் சிதைவைப் பெருக்கி வந்தார்!
'எடுபட்டவன்' இனத் துரோகி கருணாவோ
எங்கள் பலம்பல எதிரிக்கீந்தான்!

தடவித் தடவியே கழுத்தறுத் த, அந்தச்
சதி 'நரிச்சொல்' எமைக் கட்டிவைத்தே,
அடியற எங்களின் ஆயுதப் போரினை
அழித்தான்! மனிதரை நம்பிக்கெட்டோம்!

தட்டிக் கேட்கவே ஆளில்லை ஈழத்தில்,
சந்நதம் ஆடு'றான் இன்றெதிரி!
வட்டொட்டத் தமிழினம் வழித்துத் துடைபட்டு
வருகின்ற தங்குவாய் பூட்டிவைத்து!

உள்ளிருந் துங்களின் குருதியில் குளிக்காய்ந்த
ஊத்தையர் கோடிக் காம்புகளாய்க்
கொள்ளி கொடுத்துக்கால் நக்குகி றார்ஈழம்
கொளுத்தும் இனக்கொலை அரசினுக்கு!

அழுதழு தன்றுநாம் தொழுததும் துயில் இல்லம்
அரக்கர் உழுதழித்தார்! எணிலும்
தொழுதின்றும் நெஞ்சினால், தோத்தரிக்கின்றனம்!
துங்குங்கள் அமைதியாய் மாவீரரே!

நிலத்தமி ழர்நீறு பூத்த நெருப்பென
 நெஞ்செரிந் தூமை, ஆமையானார்!
 புலத்தமி ழர்மட்டும் பூரண சுதந்திரம்
 பூத்துநின் றறவழிப் போர்புகுந்தோம்!

நாடு கடந்த தமிழீழ அரசினை
 நாட்டியு ள்ளோம்புலத் தமிழர்கள்நாம்!
 ஓடியோடி இந்த உலக மனங்களை
 உலுக்கியெம் நியாயம் உணர்த்திடுவோம்!

எங்களுள் ளும்நரித் தந்திரம், வன்முறை,
 இச்சைகள் புகுந்தெமைச் சிதறடித்துப்
 பங்கம்செய்ய விடோம் இருக்கும்ஓர் பாதையும்!
 பாசமா வீரர்உம் மீதில் ஆணை!

பொறுப்புணர் வோடுநாம் புலத்தமி ழர்வெறும்
 புகழ், பதவி, ஆசை தமைக்கடந்து
 பொறுத்திருந்துபேசி, பொருந்தும் தீர்வைப் பெற்றுப்
 புனிதமா வீரர்நும் பணிதொடர்வோம்!

(தமிழர் தகவல்)

2010

கற்றுக்கொண்ட பாடங்கள்

‘மினதாலும் சிங்களவன் மண்கைப் பற்றும்
வன்பழியே எண்ணாத தமிழர் நாங்கள்!
அநியாயம், அக்கிரமம் எம்மண் முற்றாய்
அபகரிக்கப் பட்ட’தென அழுகின் றோரே!
தனதுறவு, தன்னயலான், பிறனின் காணி
தமைக்கள்ள உறுதிகொண்டு கவர்ந்த லட்சம்
வினைகளது பயன்நுகர வைக்க என்றே
விதிசெய்த கொடுமைநம் போரின் வீழ்ச்சி!

‘ஆண்டிருந்த சிங்களவன் மேற்பொ றாமை
அடைந்தபழி புரியாத தமிழர் எம்மைப்
பூண்டுடனே அழிப்பதெது?’ என்றே சோர்வீர்!
புனிதர்நாம் அதில்!எனிலும் அயலார், சுற்றம்
ஈண்டெம்முள் எள்ளளவு நிமிர்ந்திட் டாலும்
எரிச்சலுற்றுக் கால்வாரிக் குழிப றித்த
வீண்பழிகள் பலகோடி திரண்டே இந்த
வெறிப்போராய்ச் சவக்குழிக்குள் சாய்த்த எம்மை!

‘சிங்களவன் முதுகினிலே குதிரை யோடச்
சிறிதேனும் முயன்றறியாத் தமிழர் நாங்கள்!
எங்களினை அன்னவனுக் கடிமை யாக்கி,
எம்முதுகில் அவன்குதிரை யோட வைத்த(து)
இங்கெது’ வென் றழுவோரே! சாதி சொல்லி,
எமிற்சிலரை அடிமைகளாய் வதைத்த பாவம்
சிங்களத்தின் அடிமைகளாய் நெஞ்சம் வேகும்
தீங்கிற்குக் காலான துணர்ந்து கொள்வோம்!

சிங்களவன் வளர்ச்சியுடன் ஒப்பிட் டாய்ந்தெம்
தீந்தமிழன் வளர்ச்சிக்காய் உழைக்கா நாங்கள்
எங்கள்அய லவன்,உளரான் வளர்ச்சி யோடே
எமதெமது வளர்ச்சிகளை ஒப்பிட் டன்னார்

பங்கமுறப் பலபழிகள் செய்தே சாய்த்த
பாவத்தால் குட்டிச்சுவர் ஆகி இன்று
எங்கெல்லாம் ஏதிலியாய், நாடில் லாத
இழிகுலமாய் அலைகின்றோம்! திருந்துவோமா?

தமிழுரிமை வாதாட்டம் நடத்திக் கல்வி
தாய்த்தமிழில் கற்கின்ற உரிமை பெற்றும்,
தமிழ்மொழியில் தொடர்பாடும் உரிமை பெற்றும்
தமிழில்மெய்ப் பற்றின்றி, மானம் அற்றே
எமதுரிமை பேணத்தமிழ் கையா ளாமல்
இங்கிலீசில் கல்வி, தொடர் பெல்லாம் கொள்வோம்!
தமிழ்ரெனல் தரக்குறைவென் றெண்ணும் பாவத்
தண்டனைதான் எம்மூர்சிங் களப்பேர் ஏற்றல்!

பன்னாறு கோவில்கள் தமிழீழத்தில்
பார்க்குமிடம் எங்கும், ஒரு காலம்! அந்தப்
பன்னாறு கோவில், தே வால யத்தில்
பல்லாயி ரம்அகந்தை வழக்கு, மோதல்!
“என்பெயரில் கோவில்கள் இருப்ப தால்தான்
என்பெயரால் ஏராளம் மோதல், நாசம்!”
என்றெண்ணி இறைசீற்றம் கொண்ட தாலே,
இடிந்தனநம் கோவில்களும், இனிய நாடும்!

மட்டிமடை, யன்பேதை மிலேச்சன், மூடன்
மாறெல்லாம் நல்லோர்போல் பொறுப்பில் குந்தி,
திட்டமிட்டுத் தரப்பட்ட கடமை தம்மைத்
திறம்படவே அன்புவழி ஆற்றல் விட்டு,
செட்டு, திமிர் மிக்கவராய் நடந்து மக்கள்
திட்டுகளை விடுதலைக்காம் அணிமேல் வீழ்த்தி,
விட்டதனால் மனங்கள்தம் சாபத் தாலும்
மலைபோல வளர்ந்தவெற்றி மண்கல் விற்பு!

சமகாலத் தமிழுரிலே பெரும்பங் கோரைச்
சுகதிசெய்யும் நோயெனிலோ புகழா சைதான்!
சமயங்களின் வெறிகிளப்பித் தலைவ ராகி,
சாதிகளின் வெறிகிளப்பித் தலைவ ராகி,

அமைகுறிச்சி வெறிதூண்டித் தலைவராகி,
ஆக்கிப்பிர தேசவெறி தலைமை தாங்கி
தமிழர்விடு தலைச்சிந்தை சிதற டித்த
தடியர்புகழ் இச்சையாலும் சாய்ந்த தீழம்!

அரசற்ற, தனித்தசிறு பான்மை நாங்கள்!
அணிச்சண்டை யால்மேலும் தேய்ந்தி டாமல்
ஒருசக்தி யாய்எழுந்து திடுதிப் பென்று
உரிமைப்போர் வெல்லோமேல் அழிவோம் முற்றாய்!
பொருளாதா ரம், போர்செய் சேய்ப் பெருக்கம்
போர்க்காலம் குன்றும்! போர்நீளல் போக்க,
விரைந்துவெல்ல, முழுமூச்சாய் யாவும் நல்க
வேண்டுமென எண்ணோம்! போர் நீண்டே
தோற்றோம்!

மேலைநாட் டரசினர்க்கெம் நியாயம் ஊட்ட
மிகுதகையர் எனத்தலைவர் அனுப்பி வைத்த
நாலைவர், மக்கள்தெரி, பா.உக் கன்போய்
நன்காற்றத் தவறியதால் இருபதுக்கும்
மேலந்த நாட்டெதிர்ப்போ தணிய வில்லை!
வீழ்த்திட்டார் எமை! உதவ ஒருநா டில்லை!
ஞாலமெங்கும் உறைகற்ற தமிழர் அவ்வந்
நாடுகளில் இனியேனும் அதனைச் செய்வோம்!

கடத்துண்டும், கொலையுண்டும் ஈழத் தின்றும்
கலங்காமல் தமிழர்போ ராடும் போது
ஒடுக்குண்ணல், பயமின்றிப் புலத்தில் வாழும்
ஒருபத்து லட்சம்பேர் ஓய்ந்தி ருக்கோம்!
எடுத்தெடுத்துப் போர்க்குற்றச் சான்றெல் லாமே
இம்மாதப் பதினைந்துள் ஐ.நா. மன்றில்
கொடுத்திடுவோம் மின்னஞ்சல் தம்மின் மூலம்!
கொடியவிலங் கொடித்தீழத் தாயை மீட்போம்!

எத்துயரம், எத்தோல்வி, எத்தாக் கங்கள்
என்றாலும் வெல்வதற்கும், மனம், சொல் செய்கைச்
சுத்தம்நாம் எய்திநிமிர்ந் தோங்கி டற்கும்,
துறனியர், மெய்ஞ் ஞானியர்கள், சான்றோர் கூறும்

சத்தியத்தின் வெற்றிக்கும், மண்மீட் புக்கும்
 சனி, சாத்தான் மானுடன்கால் வீழல் விட்டே,
 இத்தினமே எம்மகந்தை தன்னைக் கொன்றே
 இறைவன்கால் சரணடைவோம்! விரைந்தே
 வெல்வோம்!
 (தமிழர் தகவல்)

2011

ஆன்மீக வழியில் அன்னை மண் மீட்போம்!

கூித்து வந்தெம் விடுதலைப் போரைக்
 கைவிட் டதுமேன்?ஓ! இறைவா!
 கூத்திக் குரைத்த நஞ்சை மனையாட்
 கீந்த குற்றம் புரிந்தோமா?

பணிப்புழு, பல்,பல் களைகளினாலே
 பயிர்வெங் காயம் அழிந்ததனால்
 இனிப்புதிதாக விதைத்திடத் தானோ
 இன்றுழு கின்றாய் ஈழவயல்?

மண்ணைக் காக்கும் போராட் டத்தை
 மதிக்கா தொதுங்கிய பழிதானோ
 திண்ணையிலும் நாம் குந்த விடாமல்
 திருடர் பிடித்தார் நம்மனைகள்!

மாவீரர்தம் தியாகங்கள் தந்த
 வளர்ச்சி வஞ்சகர் கைபட்டோ
 ஆவா வென்றெம் இனமே அறை
 அரக்கர் கையில் அழிந்ததையா?

வீரம் வீரம் என்றே வீறி
மென்மை, சாந்தம் அன்பென்னும்
ஈரம், மனங்கள் இழந்தோ இன்றுன்
இடித்துரை களுக்குள் ளாகின்றோம்?

பகைவன் தனது வெற்றிக் காகப்
பணிந்துன் காலில் வேண்டுகையில்
அகந்தை மிஞ்சி நம்மை நாமே
அடிதொழு திழிந்த பழியுண்டோ?

உண்மைப் பற்று மண்மீ தாகி
உயிர்கள் ஈந்தார் மாவீரர்!
உண்மைப் பற்றுத் தம்மீ தா னோர்
உடைத்தே சாய்த்தார் உரிமைப்போர்!

அரசியல் விண்ணரை அலட்சியம் பண்ணி,
அகற்றி, மூலை களிலிருத்தி,
அரைவேக் காடுகள் அரசியல் பேசி
அகிலஞ் சினங்கொளச் செய்தோமோ?

இனக்கொலை புரியும் எதிரியை வீழ்த்த
ஏந்திய புனித ஆயுதங்கள்
தனிப்பட்ட எமது பகைவரைச் சதியால்
சாகடித் திட்ட பழிகளுண்டோ?

வேலிக்கென் றீந்த கதிகால் தடிகளில்
வீடுகள் கட்டி விளையாடி
காலிகள் - கட்டாக் காலிகள் வளவுள்
கால்வைத் திடக்கால் ஆனோமோ?

விடுதலை இலக்கிய முகாமை நாமென
விலாசங் காட்டி அன்று கள்ளத்
தொடர்பால் சோரம் போன 'யாக்குயி
லின்'கள் சுகத்தேன் நிலவிலின்று!

கருங்கா லிமரம் வெட்டிட வெண்ணெய்க்
கட்டியிற் கத்திகொள் பேதைகளாய்
அருஞ்சந்தப் பாத்தமிழ் அழிக்கவே விடுதலை
அணிபுக்க அரிவரி கள்கழன்றார்!

விடுதலைப் போரினை வேரறுத் திட்டபல்
மேதினி நாடுகள் தாம்லங்கா
அடியறத் தமிழினம் இனக்கொலை தொடர்ந்திட
அடியிட்ட பயங்கரம் புரிந்த வன்றோ?

ஒருவன், ஓரினம் ஒடுக்கப் படல்தனை
உதட்டள வில்மட்டும் குற்றஞ்சொல்லும்
உருசிய, சீன, லிபியமார்க்ஸ் ஸிஸ்டிகள்
உலகமும் இனக்கொலை ஊக்கிற்றிங்கே!

எங்கள் தாய்மண்ணை மீட்கும் தூய
இலட்சியப் போரே நாம்புரிந்தோம்!
எங்களுக் குள்நாம் மோதினோம் ஆயினும்
எதிரியின் மண் வவ்வ முயன்றதில்லை!

எமக்கே இத்தனை அழிவுகள் என்றால்
எங்கள் மண்ணைக் கொள்ளையிடும்
எமன்கூட் டத்துச் சிங்களர்க் கெல்லாம்
எப்பெரும் நாசம் வரவுள்ளதோ?

அன்னா சிப்பமும் இன்றெம் வாய்களுள்
அழுஅழுத் திணிக்கப் படல்கண்டு
பின்னால் தோளிற் பலாப்பழத் தோடு
பேய்ச்சிங் களவன் சிரிக்கின்றான்!

புனியின் வெப்பம் கரியப் புகையால்,
பொள்ளல் ஓசோ னாலன்றி,
அவலைக் கொலைசெய் அரசுக ளால்தான்
அதிகம் கூடும்! உலகழியும்!

மண்ணிடு தலைக்காய், மகன்மக னைக்கால்
வயதில் எல்லாம் பலிகொடுத்துப்
புண்பட் டோர்நாம் பூக்கும் ஈழமென்
றின்னும் உனையே போற்றுகின்றோம்!

அகிலம் அறிந்த ஆவணச் சான்றுடை
இசைப்பிரி யாக்கள் அக்கொலைக்காய்ப்
புகலிடம் தோறும் புரிகில் ஆர்ப்பாட்டம்
பொய்நா ஐ.நா. திருந்துமன்றோ?

வன்னியில் வாழ்ந்த நாலரை லட்சத்தில்
வந்தோர் முகாம்கள் மூன்று லட்சம்!
இன்னும் ஒன்றரை லட்சம் தமிழர்க்கு
என்ன நடந்தது? கேட்டெழுவோம்!

புதைபொருள் வரலாறு, இலக்கியச் சான்றுகள்,
புனிச்சரி தனியல் ஈழத்தின்
அதிபழம் உரிமைக் குடிகள் தமிழரென்
றடித்துச் சொல்வதைப் பார்க்கறவோம்!

ஆயுதப் போரினால் ஈழப் பிரச்சினை
அறியச் செய்தோம் முழுஉலகும்!
தூய ஆன்மிக வழியில் உலகத்தின்
துணைகொண் டினிமண் மீட்டுயர்வோம்!

அந்நாள் அனூராத புரத்துறை தமிழர்கள்
அன்னை மண்வர நேர்ந்ததுபோல்
இன்றீழ் ஊர்களில் இடம்பிடிக்கின்றவன்
இலகட்டி எம்மிடம் தந்தகல்வான்!

(தமிழர் தகவல்)

2011

66

அன்றுதொட்டு இன்று மட்டும்

‘இருப்பவன் சரியாய் இருந்தால் முடியைச்
சிரைப்பவன் சரியாய்ச் சிரைப்பான்’ என்னும்
கருத்தார் பழமொழி கண்டவன் தமிழன்!
இருப்பினும் என்ன? சரியாய்த் தமிழன்
இருக்காக் குறையால் இன்று வரைக்கும்
செருப்பாய் உலகால் தேய்படு கின்றான்!
கழுதை தேய்ந்து கட்டெறும் பானதாய்,
உளிதன் பிடியாக உலக்கை தேய்ந்ததாய்,
பாரின் முதற்குடிப் பழம்புகழ்த் தமிழன்
சீரழிந் தின்று திசைதொறுங் கிடந்தான்!

முடியாட்சிக் காலம் முதலாய் இன்றைக்
குடியாட்சி குலவிய காலம் வரைக்கும்
தன்புக முக்காய், தன்நுகர் வுக்காய்
என்னவும் செய்யும் இழந்தோன் ஆயுளான்!

முடியுடை மூன்று முன்தமிழ் வேந்தரும்
வடஆ ரியரின் வாழ்த்தில் மயங்கி
தமிழ்நாட் டுள்ளே தலைவைக்க விட்டு,
தமிழில் வடடொழி தனைப்புக விட்டு,
தாய்,தந்தை யாக்கித் தமிழ், வட மொழியை,
சேய்த்துளு, கன்னடம், தெலுங்கு, மலையாளம்,
குடகெனத் தமிழ்மொழி உடையுண்ண வைத்தனர்!

இன்றுள்ள பதினைங் கோடி தெலுங்கர்,
இன்றுள்ள நான்கு கோடி கன்னடர்,
இன்றுள்ள மூன்று கோடி மலையாளர்
என்ற இருபத்தீர் கோடி தமிழரை
எம்பலம் குறைந்திட ‘எவார்களோ’ ஆக்கினர்!
எம்பலம் இன்றுகொல் பகைவரு மாக்கினர்!

இன்றுள்ள பத்துக் கோடி தமிழரும்,
 சென்றுள்ள இருபத்தீர் கோடி தமிழரும்
 மொத்தத்தில் முப்பத் திரண்டு கோடி!
 ஒத்தோர் இனமாய் - ஓர்தமிழ் இனமாய்
 இந்நாள் இருப்பமேல் இந்தியா எம்கையில்!
 அந்நா டின்றுஆள் அவ்விந்திக் காரனோ
 பதினெட்டுக் கோடி! அதிலுங் சூடிய
 முப்பத் திரண்டு கோடித் தமிழரே
 பரத கண்டமின் றரசாண் டிருப்பர்!
 செந்தமிழ் ஆண்டிடில் இந்திய நாட்டை,
 ஈழத் தமிழர், எந்தமிழ் மீனவர்,
 பாழும் மலேசிய, பர்மாத் தமிழர்கள்,
 அழிபடும் இன்றைய இழிநிலை வருமா?

‘அரகர மகாதேவா என்று கைலாயப்
 பரமனுக் குரைத்துப் பயனில்லை! நாடாள்
 அரசக் குன்குறை எட்டிட அறை!’ என்றோர்
 திரைப்படத் துக்கு வசனம் தீட்டிய
 ஒருவர், தமிழர்க்கு நாத்திகம் ஊட்டியோர்,
 திருவா ருர்த்தேர் தானோட வைத்தே
 இறையருள் ஈட்டி ஏறினோர் ஆட்சி,
 எறிகணை மழையுள் இலட்சமாய்த் தமிழர்
 வன்னியில் மடிகையில் ‘மன்னாகாத் தருளெ’னத்
 தன்னை,தன் அரசை தான்பணி தமிழரை
 ஏனென்றுங் கேளாது இறந்திட விட்ட

ஈனத் தமிழர், இறந்தபோ தண்ணா
 “உன்குத யத்தை உவந்துதா எனக்கு” என்று
 சொன்னவர், அதுகண்டு தொழுதோமே அவரை
 அருளாளர் என்று! நரிஅவர் தமக்கோர்
 இதயமே இல்லாக் காரணத் தால்தான்
 அதனை இரவல் அன்றுகேட் டாரென்று
 இன்றுதான் அறிந்தோம்! “இந்தமி முக்காய்
 என்னுயிர் தருவேன்!” என்றவர் இவர்தான்!

தமிழ்மக்கள் அனுப்பிய தமிழ்ப்பா. உ.சிலர்
எமது மலையக இன்றமிழ் உறவுகள்
பத்து இலட்சம் பதைக்கப் பதைக்க
வத்தை களேற்றி மண்விட் டனுப்புண்ண
ஒத்துக்கை உயர்த்தி, உள்ள ஈழப்பலம்
அத்தீவில் குறைத்தார்! அடிப்படை சுயநலம்!

‘நீதமிழன்’ என்று நெஞ்சில் பிற இனம்
தீகொண்டு சுட்டுமே திருந்தாத் தமிழினம்
போகின்ற இடமெல்லாம் புழுவாய் ஒதுக்கிட
வேகின்ற நிலையிலும் விரும்பியே புகழ், பட்டம்
குணிகின்ற குடிகெடும் குணமின்னும் தேவையா?
‘இனிஒரு தமிழ்மகன் எங்கேனும் உலகினில்
ஒறுக்கப் படுவதைப் பொறுக்கவே மாட்டோம்!
ஒன்றா யெழுந்தே உணர்ந்திறை ஏத்தியே
வென்று மீட்போம்!’ எனவீ றிடுவோம்!

அப்பாவித் தமிழர் ஒப்பாரிச் சாவுற்ற
வன்னியில் கை, கால் வலிமை, கண் இழந்தும்,
அன்னை, தந்தை ஆதர விழந்தும்,
மாடு, பட்டி, வயல்மனை, இழந்தும்,
படைகளின் பாலியல் வதைதினம் பட்டும்
இடர்பட்டும் தமிழர் இன்னல்கள் உலக
நாடுக ளுக்கு நன்கறி விக்க
ஓடி ஓடி உழைப்பதை விட்டு
அன்றைச் சேர, சோழ, பாண் டியரே
இன்றும் தமிழர்கள் என்பது நாட்டி,
உடன்பிறந் தோர்களே அடிபட்டுக் கொண்டு,
நம்முள் நாமே அழிந்தவண்ணம்
சிம்மா சனங்களின் கனவில் திளைப்பதா?

‘தமிழன் நான்!’ என்று தட்டிநெஞ் சுரைப்போம்!
தமிழர் நாமென ஒன்றுபட் டெழுவோம்!
தன்புக முக்கும், தன்நுகர் வுக்கும்
இன்னும் குணியோம்!’ எனச்சு ளுரைப்போம்!

(தமிழர் தகவல்)

2011

முள்வேலி விழுங்கும் ஒரு முழுத் தேசம்

வெற்றிக் கனிபறிக்கும் வேளைவந்தும் தூங்குவதா?
இற்றைப் புலத்தமிழர் இறங்கிடுவோம் வீதிகளில்!
அன்றாடம் தமிழர் அழிப்புண்ணும் இனக்கொலையை
நின்றிந்த வீதிகளில் நீள்புவிக்கே வெந்துரைப்போம்!
முடியவில்லை, கொலைகள் முள்ளிவாய்க்கா லோடு! இன்றும்
தொடர்கின்ற உண்மைநிலை சொல்லிடுவோம் ஆர்த்தெங்கும்!
செய்தான் கொலைகளெனத் தெளிந்துள்ள தின்றுலகம்!
செய்கின்றான் கொலைகளென்றும் தேரவைப்போம்

சாட்சியுடன்!

யாழ்குடா வில்இரு மாதத்தில் ஐம்பதுபேர்
ஆள்கடத்த லால்தொலைந்தார்! அந்தத் தமிழர்களில்
பதினெண்மர் மீண்டார் பாழும் சடலங்களாய்!
இதுமாசி, பங்குனியாம் இருமாத இன அழிப்பு!
பத்துத் தமிழர்க்கோர் படைஞன்யாழ்க் காவலிலே!
இத்தினம் வரையங்கே ஏராளம் இராக்கொள்ளை!
வன்னியிலே படையினரால் மாணவியர் பாலியலில்
வன்முறைக் கன்றாடம் வழிகளிலே ஆளாதல்!
வன்னிஇளம் பெண்கள் மனைக்குள் முடங்கியுள்ள
அந்நிலைமை நேரில்போய் அறிந்துசொன்னார் ஓரறிஞை!
என்றுமிலா வாறு இளம்ஈழ மனைவியர்கள்
கொன்றொழிக்கப் படுகின்றார் கொள்கரவுக் கணவரினால்
என்றால் - யாழ்ச் சிறுமியர்கள் ஏராளம் கருவுற்றார்
என்றால்நாய்ப் படைகள்தான் இவற்றுக்குக் காலன்றோ?
இனஅழிப்பை மறைமுகமாய் இவ்வாறும் மேற்கொள்ளும்
இனவெறிச்சிங் களம்பற்றி இவ்வுலகுக் கறிவிப்போம்!

“இரானுவ ஆட்சியிலே யாழ்குடா! படை, காட்டு
மிராண்டித் தனங்கள் மேலாண்மை” எனஇன்றை
மக்களின் துயரநிலை மதகுருமா ருக்குரைத்த

அக்குரு கரித்தாஸ் ஜெயகுமார் அடிகளினைக்
குண்டர்கள் தம்மை கொண்டிழிவு படுத்தியமை,
சண்டிச்சிங் களரனுப்பித் தமிழர்களைத் துன்புறுத்தல்,
உண்மைசொலும் ஊடகங்கள், ஊடகர்வாய் பூட்டிடுதல்,
அண்மையிலே சிற்தரணை அழித்துவிட முயன்றசதி!
இனஅழிப்பை மறைமுகமாய் இவ்வாறும் நடத்துகின்ற
இனவெறிச்சிங் களம்பற்றி இவ்வுலகம் உணரவைப்போம்!

யுத்தம் முடிந்தாண்டு ஓரிரண்டு போனபின்னும்
எத்தனையோ தமிழ்ப்பள்ளி இராணுவ முகாமின்றும்!
பன்னூறு தமிழ்ச் சிறுவர் படிப்பில்மண் இதனாலே!
வன்னிச் சிறார் கல்வி வசதியற்றுக் கூலிகளாய்!
ஓரினம்பல் நூற்றாண்டாய் உறைமண்ணுள் வேறான
ஓரினத்தைக் குடியேற்றல் உலகின்சட்டப்படியோர்
மனிதஉரிமை மீறல்! மண்கொள்ளை மகிந்தாவோ
மனம்போன போக்கினிலே வன்னிமுறி கண்டியிலே
குடியிருந்து போரால் குடிகலைக்கப் படுதமிழர்
குடிசுந்தல் தடுத்துக் குடிவைத்தான் சிங்களரை!
முள்ளுவேலி சூழும் முகாமின்றும் முடக்கியுள்ள
முள்ளி வாய்க்கால்தன், மாத்தளன்தன் முற்குடிகள்
இரண்டா யிரம், குடி யேறத் தடை போட்டான்!
பரிந்தே, தன் சிங்களர்க்கெம் பல்லூர் பறித்தீந்தான்!
எங்கிருந்தோ, எவ்வுரித்தோ, எத்தொடர்போ அற்றவராம்
சிங்களவர் வந்தெங்கள் சிற்றூர்நா வற்குழியில்,
யாழ்மணி யந்தோட்டத்தில் அடாத்தாய்நம் மனைகுந்த
வாழ்வனங்கள், பாது காப்பும் வழங்குகிறான்!

படைமுகாங் கள்பெயரில் பல்லாயிரம் ஏக்கர்
வட, கிழக்கில் சிங்களர் வன்குடி யேற்றங்கள்!
பிக்குமார், படையோர், பிச்சைக்கைக் கூலிகளும்
மக்களை அச்சுறுத்தி வயல், மனைகள் பறிக்கின்றார்!
சந்ததிசந் ததியாகத் தமிழீழக் கடல்களிலே
எந்தமிழர் மீன்பிடித்தார்! இன்றெனிலோ சிங்களவர்
அரசின் படைகாப்பில் அட்டகாசம் செய்கின்றார்!
பெரிதும்நம் மீனவரோ பிழைப்பின்றிப் பட்டினியில்!

இடுக்கண், இன்னல்கள் இடையறா மல்செய்து,
 ஒடுக்கி அணுவணுவாய் உயிர்போக வைத்துவந்து,
 தமிழினத்தை வேரோடு சாய்த்துவிடும் தந்திரத்தில்
 திமிரேறிச் சிங்களவன் செய்யும்இச் சூழ்ச்சிகளை
 உலகறியச் செய்தும், உண்மை தெளிவித்தும்
 தலையிட்டு, தமிழர்கள் தற்காத்து வாழ்வதற்குத்
 தனியீழத் தமிழரசு தான்தக்க தீர்வென்று
 மனமாரக் கண்டெமது மண்மீட்டுத் தரவைத்து,
 வெற்றிக் கணிபறிக்கும் வேளைவந்தும் தூங்குவதா?
 இற்றைப் புலத்தமிழர் இறங்கிடுவோம் வீதிகளில்!

சட்டம் அமைந்தும் தமிழும்ஆட்சி மொழியென்று,
 சட்டம் மீறித் தமிழ்பள்ளி களில்சூட
 'சிங்களத்தில் பாடு தேசிய கீதமெ'னும்
 வெங்கொடுமை! ஆணைகள் விடுவதும் சிங்களத்தில்!
 போரழித்த தமிழருக்குப் புனிதந்த நிவாரணங்கள்
 பாரறியச் சிங்களர்க்கே பங்கதிகம் வழங்கிட்டான்!
 தொண்டு நிறுவனத்தார் தொடர்ந்தங் கிருந்திட்டால்,
 கண்டுதம் இனஅழிப்பைக் காசினிக்குச் சொல்வரென்று
 முன்கூட்டி யே,அவரை முறைகெட்ட தாய்ச்சாட்டி,
 வன்முறையால் அகற்றி, ஊடகங்கள் வாய்பொத்தி,
 இன்றுவரை தீயாய் இனமழிக்கும் சிங்களரை
 வென்று, தமிழீழம் விடுவிக்கக் கிடைத்துள்ள
 இணையற்ற நேரமிதில் இறங்கிடுவோம் வீதிகளில்!
 பணிவோடெம் அவலங்கள் பாரிற்குச் சொல்லிடுவோம்!

அறுபதாண் டுகளாய் நாலுலட்சம் தமிழரினை
 வெறிச் சிங்களர் கொன்றார்! வீடுடைத்தார் இரு லட்சம்!
 புள்ளி விவரமுடன் புனிக்கிவற்றைச் சொல்லிடுவோம்!
 முள்ளிவாய்க் கால்பின்னும் முனைப்போடின அழிப்பில்
 தீவிரங்கொள் சிங்களவன் திருந்துவதோ பகற்கனவு!
 யாவர் தமிழரையும் அழித்தன்றிக் கைஓயான்!
 அவன்கீழ் இருந்தால் அடியோ டழிபடுவோம்!
 "புனியோரே! எங்கள் புலிக்காவல் அழிப்புண்ண
 அன்று துணைநின்றீர்! அழிந்திடநாம் காலானீர்!

இன்றந்த உண்மை இனிதே விளங்கிட்டார்!
 உங்கள் தவறுக்கு உகந்த கழுவாயாய்
 எங்கள் ஈழத்தை எம்கையில் தாருங்கள்!''
 என்றூரக்கக் கூவி எழுவோம்ஓர் அணியாக!
 இன்றேனும் கூடி ஈழம் தனை மீட்போம்.

(தமிழர் தகவல்)

2011

68

இனக்கொலை வினைப்பயன்

ஐ.நா. சபை நிபுணர்களின் அறிக்கை - கொலைப்
 பொய்நாக்களில் மூட்டியது நெருப்பை!
 ஐந்தும் கெட்டோம், அறிவுங் கெட்டோம்,
 அந்த ரித்தோம் ஓடிப் பட்ட
 அன்றை மேயின் அவலம், மரணஓலம் - கொலைஞர்க்கு
 இன்றை மேயில் நல்கிற் றச்சக் கோலம்!

பஞ்ச சீலம் சொன்னான் அன்றைப் புத்தா! - அந்தப்
 பஞ்ச சீலம் கொன்றான் இன்றைப் புத்தா!
 அந்தப் புத்தா கௌதம புத்தா!
 இந்தப் புத்தா வேறொரு புத்தா!
 தேரை விழுங்கிச் சாரைப் பாம்பே ஆனான்! - முழுப்
 பாரை ஏய்க்கப் பம்பரமாய்ப் போனான்!

உயிர்கள் வாங்கித் தமிழினத்தைக் கொன்றான் - புத்தர்
 மயிர்கள் வாங்க வங்காளமே சென்றான்!
 அள்ள உலகில் 'முதல்வன்' கீர்த்தி,
 கள்ள வோட்டு இணையம் தீற்றி,
 மாட்டுப் பட்டுக் கோவணமும் நீத்தான் - மட்டி,
 மடையன் ஆன மகிந்தன் என்னும் சாத்தான்!

ஐ.நா. உலக நாட்டுச் சட்ட முறைகள் - மாற்றி
அமைக்க வேண்டும் என்றார் பீரிஸ் அறிஞர்!
எல்லாம் வல்ல பீரிஸ் ஐயா!
கல்லா மூடக் கடவு ளுக்கும்
படைக்க, காக்கப் பாதை சொல்ல வேண்டும்! உங்கள்
அடைக்கலம் நாம்! தொழுவோம் மீண்டும்! மீண்டும்!

கும்பல் கும்பலாய்த் தமிழர்க் கொன்றான்! - அந்தக்
கொலைப் பழியால் கம்பி எண்ணு கின்றான்!
கம்பி எண்ணும் போதும், “சேகா”
கக்கும் இன வாதம்! ஆகா!
பல்லாயிரம் குற்ற ஆதா ரங்கள் - தம்மை
இல்லை யாக்கு மாமே அந்தச் சிங்கம்?

‘சிவக்க கடல், தமிழன்ரத்தம் மிஞ்சி! - போரில்
உவக்க படை தமிழ்ச்சிகள் கொஞ்சி!’
என்று ரைத்த கோத்த பாயா!
இன்றும் ஊக்கும் ஊத்தை வாயா!
சிங்க ளத்தித் ‘தோல்வங்கிகள்’ லட்சம் - கொண்ட
உங்களுக்கும் விளங்கு மோடா வெட்கம்?

‘தற்கொலைப் பட்டாளம் அமைத்துள்ளேன் - ஐ.நா.
விற்பன்னரை, பான்கி மூனைக் கொல்வேன்!’
என்று மலையின் மீதில் அங்கே
இன்று தலையை மோதும் லங்கா
வன்னியிலே என்னசெய்தி ருக்கும் - என்று
உன்னி ஆய்ந்தால் உலகின் நெஞ்சம் உக்கும்!

முத்துக் குமார், முருக தாசன் தொட்டு - சில்நாள்
முன்னரிந்த கிருஷ்ண குமார் மட்டும்
தங்களினை மாய்த்தவர்கள்,
வெங்களத்தில் வீழ்ந்தவர்கள்
ஈரிலட்சம் புலிகள் மக்கள் ஆவி - எம்முள்
வீரம் தூண்டி நிற்ப, அறை கூவி!

எந்த மேயில் தமிழனைநீ ஏய்த்தாய் - மு.க.!
 அந்த மேயில் தமிழன் உன்னைச் சாய்த்தான்!
 சீனி ஆண்பாற் சிவப்பு நாடும்,
 கூனியாவின் குடிமை நாடும்
 வல்லரசென் றால், விழ மாட்டாவோ? - 'தர்மம்
 வெல்லும்' உண்மைப் படிப்பினை ஈட்டாவோ?

அன்றோர் நாடு காடு, தாடகையால்! - வன்னி
 இன்றோர் நாடுங்காடு, தாடகையால்!
 பிரியன்மார் கொல்லுண்ட தற்காய்
 இருபெண் கெட்டார் தாட கையாய்!
 கேடையாத் தர்மம் மீண்டும் பாயும்! - இன்றைத்
 தாடகையின் திமிருங்குடை சாயும்!

தடவித் தடவிக் கழுத்த றுத்து வந்த - மிருகச்
 சந்ததியின் மன்னவா! மகிந்தா!
 அடியறுந்து போக நீங்கள்,
 முடியணிந்து நிமிர நாங்கள்,
 துயிலெழுந்து நிற்கிதடா தர்மம்! - தூக்குக்
 கயிறுமக்கு நிச்சயம்! நும் கர்மம்!

கருணா! நரகம் போவோர் வரிசை முந்தீ! - ஈழம்
 இரைகொடுத்தே அரை அமைச்சில் குந்தீ!
 கொச்சைப் பேட்டி அறிக்கை கக்கீ!
 நிச்சயமாய் மகிந்த சிக்கி,
 சாம்பலாகும் உங்கள் ஆட்சி வீறு! - நீயும்
 தேம்பிக் கத்தி உடன்கட்டையே ஏறு!

காடையர்கள் கூட்டமென்று கண்டு - ஓரிசா
 நாடு கடத்த ஈழம்வந்த குண்டர்
 சரிதை சொல் மகாவம்சத்தை
 விரிய, நீட்டி, ராச பக்சத்
 துட்ட கைமுனு எழுதுகின்றான்! - தன்கல்
 வெட்டைத் தானே ஆக்கி முடி கின்றான்!

(தமிழர் தகவல்)

2011

இறை தந்த வெற்றி கொண்டே

முள்ளி வாய்க்கால் அழிப்போடு
முற்றாய்த் தொலைந்தோம் எனத்தமிழர்
உள்ளம் உடைந்தே ஈராண்டாய்
உயிரற் றோராய்க் கிடக்கையிலே,
“உள்ளோம் நாங்கள்! இதுவரையில்
ஓய்ந்தி ருந்தோம்! எழுகின்றோம்
துள்ளி! இதோபார்!! என்றெழுந்த
துய்ய இறைவன், அறம்காணர்!

‘தொண்டு நிறுவனத் தொண்டர்கள்
தொண்டில் களத்தில் நின்றிட்டால்
கண்டே எங்கள் படுகொலைகள்
காசினி எங்கும் பரப்பிடுவார்!
அண்டின் ஊடக நிருபர்கள்
அன்றிப் புகைப்படப் பிடிப்பாளர்
கொண்டெம் படுகொலைச் சாட்சியங்கள்
குவலயம் எங்கும் பரப்பிடுவார்!

இதனால் இவர்கள் எவரேனும்
இனக்கொலைக் களத்தில் இறங்காமல்
முதலில் தூரம் வைத்திடுவோம்!
மூடி மறைத்தெம் படுகொலையை
அதனைப் புலியே செய்வதுவாய்
அறைவிப் போம் புனிக் கே’யென்று
விதமாய் அரசிற் கொத்தூதும்
விஷம ஊடகங் கள்கொண்டார்!

கூக்குரல் மயமாய்க் கொலையுண்டு
குலைந்தே கலங்கப் பாவிகளை
“தாக்குதல் தவிர்ப்பு வலயமிங்கு
தங்குத ஓன்றாய் வந்தெ”ன்றே

ஊக்கி அப்பாவிகள் நம்பிநண்ணி
 ஒன்றாய்க் குவிந்த வேளையிலே,
 போக்கியே எறிகணை, கொத்துக்குண்டு
 பொசுக்கினர் இலட்சத் தமிழரினை!

யாரிதைக் காண்பார் என்றன்றோ,
 யாரிதன் சாட்சி என்றன்றோ
 யாரெமைத் தட்டிக் கேட்பவர்கள்
 யாரெமை வெல்வார் என்றன்றோ
 வீரியமாய்த் தமிழ் இனக்கொலையை
 வெறியர் மேற்கொண்டு நின்றார்கள்?
 கோர இனக்கொலை தனைமறைக்க,
 “கொன்றோம் பயங்கர வாதம்” என்றார்!

முள்ளி வாய்க்கால், மாத்தளனில்
 மூர்க்க மாகத் தாம்பொன்ற
 கொள்ளை தமிழர் குவிபிணங்கள்
 குவலயம் காணா முன், ஓடி
 அள்ளி, அள்ளிப் புதைத்தார்கள்!
 அனலிட் டெரித்துச் சாம்பலினை
 மெள்ளக்கடலில் கரைத்தார்கள்!
 “வென்றோம் மறைத்தெ”ன் றுவந்தார்கள்!

தந்திரத் தாலே அழித்திட்டோம்
 தமிழர் தங்கள் விடுதலைப் போர்!
 தந்திரத்தாலே கொன்றிட்டோம்
 தமிழர் ஒன்றரை லட்சம்பேர்!
 தந்திரத் தாலே தமிழ்ஊர்கள்
 தம்மைப் பறித்து வருகின்றோம்!
 தந்திரத் தாலேமுகாம் வைத்தே
 தமிழரைத் தினம்சா கடிக்கின்றோம்!

“வென்றோம் பயங்கர வாதத்தை!
 மேதினிக்கே வழி காட்டிட்டோம்!”
 என்றே தம்மைத் தாம்புகுந்து
 எத்தனை அட்ட காசங்கள்?

ஒன்றா? இரண்டா? ஈராண்டுள்
எல்லாம் தலைகீழாகிடவே
இன்று தர்மம் தெய்வீகம்
எழுந்து நிமிர்ந்து நிற்பவடா?

போரின் வெற்றியைத் தனதாக்கும்
போட்டியில் மகிந்த, பொன்சேகா
பேரில் கன்னைகள் இரண்டாகப்
பிரிந்து மோதித் தோற்றகன்னை
“பாருணனைப் பழிவாங் கிடுகின்றேன்
பதமாய்!” என்று களம்பிடித்த
கோரக் கொலைப்புகைப் படங்கனினைக்
கொடுத்தார் தொலைக்காட்சிகள் தமக்கு!

சண்டைக் களத்தில் சிக்குண்டும்
தப்பி மீண்ட பொதுமக்கள்
கண்ட, பட்ட கொடுமைகளைக்
கதறி உலருக் குரைத்தார்கள்!
விண்செல் செய்ம்மதிப் படங்களுமே
விளம்பின படைகொலை வெறியாட்டம்!
சண்டா என்கொலைச் சிங்களவன்
தன்கொலை அம்பல மாகியது!

ஐ.நா. நிபுணர் குழுஅறிக்கை
அல்சயீரா தொலைக் காட்சி,
மெய்ந்நான் குசனல் தொலைக்காட்சி
வெளியிடு விவரணம், புவிஅறிஞர்,
ஐ.நா.மனித உரிமைச் சபை,
மனித உரிமை அமைப்புக்கள்,
துய்ய ‘டப்ளின்’ தீர்ப்பாயம்
சொல்லின சிங்களன் இனக்கொலையை!

நம்மில் யாரும் தந்ததன்று
நன்றாய் அறிவீர் இவ்வெற்றி!
அம்மா வீரர், போர்மாண்ட
அத்தமி ழுர்தம் உயிர்க்கொடையால்

தர்மம், இறைவன் தந்த வெற்றி!
தலைவணங்கி இறை, தர்மத்தை,
மும்முர மாய்இவ் வெற்றியினை
முன்னெடுத் தீழம் மீட்டிடுவோம்.

(தமிழர் தகவல்)

2011

தணாலையே கவ்வித் தவிக்கும் நண்டுகள்!

ஏந்த உலகைக் கைக்குள் ஆக்கி
ஈழ விடுதலைப் போர்சாய்த்தார்
எந்த உலகின் வலிமை தேடி
எம்மை இனக்கொலை புரிந்திட்டார்
அந்த உலகே இவரை இந்நாள்
அழிக்கக் கிளம்பி நிற்பதுபார்!
தந்திரம், தன்னைப் புரிவோர்க் குந்தான்
தந்திடும் அழிவை! பொய்த்திலதே!

குறுக்கு வழியில் தேட்டம் எல்லாம்
கொடுக்கும் துயரே நிச்சயமாய்!
மறுத்து நீதி, வன்கொலை தம்மால்
வரித்த தமது போர்வெற்றி
அறுக்கத் தமது கழுத்தை முனைதல்
அறிந்தார் காலங் கடந்தேதான்!
அறத்தில் பிழைக்கும் அரசர் தம்மை
அறமே கொல்லல் வரலாறு!

‘பாவம் நாய்கள் கொல்லேல்’ என்று
 பரிந்து பேசிக் கொள்ளரசோர்
 ராவில் நாய்கள் சுட்டுச் சுடலை
 எறிந்தார் தாய்பார் வதிசிதைமேல்!
 ஏவி நாயின் தலையை வெட்டி
 இடுவித்தார் தமிழ் வீட்டுள்ளே!
 ‘யாவர் அறிவார்?’ என்னும் துணிவோ?
 யாரே அறியார் செய்தவரை?

வன்னிப் போரில் பல்லா யிரம்தமிழ்
 மாணவர் தம்மைக் கொன்றவரே,
 இன்னும் பல்லா யிரம்சேய், பெற்றோர்
 எல்லா ரையுமே கொன்றவரே,
 என்னே கருணை, ‘பரீட்சை எழுத
 ஏகும் போது விநாயகரை
 உன்னித் தொழுது சென்றால் வெற்றி
 உறுமென் றார்பார்! என்னஅருள்!

ஒன்றரை லட்சம் தமிழர் உயிர்கள்
 ஓரிரு நாளில் கொன்றவரே,
 இன்றும்எம் மினத்தைக்கொலைகள், கொள்ளை
 இரைகொண் டழிக்கச் செய்பவரே,
 வென்றிடத் தேர்தல் அடாவடி செய்பவர்,
 வெங்கொடு மைபல தொடர்வோரே
 தின்றுள்ள நஞ்சு கொஞ்சமோ? விரைவில்
 செல்வார் சூண்டோடு கைலாயம்!

“மின்கதி ரையில்நான் வெந்திட்டாலும்
 இராணுவ வீரரை ஒருபோதும்
 அந்நியர் நீதிவிசாரணை செய்ய
 அனுமதிக் கேன்!” என்று சொன்னவரே
 தன்சொல் காக்கத் தன்தலை போவார்!
 சத்திய மாக நடக்கும்! அதை
 இந்நிலம் ஆளும் வல்லர செல்லாம்
 இனியும் தடுத்திட முடியாது!

ஒன்றோ, இரண்டோ ஊது குழல்கள்
 உத்தமக் 'கெழுனு' கொண்டுள்ளார்?
 நன்றி கெட்ட நக்கி கருணா
 'சூப்பி' நஞ்சர்கள், விமல்வீர
 வன்ச என்னும் ஒருகோ மானி,
 மதவெறி இனவெறி மந்திரிமார்
 சன்னி மதகுரு, சரித்திரம் மாற்றித்
 தம்பட்டம் அடிமேத் தானந்தா!

“வன்னி இறுதிப் போரில் ஒற்றை
 மனிதரை யேனுங் கொல்லவில்லை!”
 என்றே அடித்துச் சொன்ன பொய்யை
 என்றும் நாட்டும் பதைப்பினிலே,
 பன்னா றாகப் பச்சைப் பொய்கள்
 பகர்ந்தே சாயம் வெளுக்கின்றார்!
 பின்னிப் பின்னிப் புதுப்புதுக்கதைகள்
 பிதற்றி, மாட்டுப் படுகின்றார்!

தெருச்சண் டியர்போல் ஐ.நா. நிபுணர்
 தீட்டிய அறிக்கை தணையிகழ்ந்தார்!
 தரக்குறை வாக நிபுணர்கள் தம்மை,
 பான்கீ மூனைச் சாடிட்டார்!
 இருட்டில்பின் கதவால் சென்று பல்லோரை
 இரந்து, காக்க வேண்டுகிறார்!
 புரட்டிப் புரட்டிப் பேசித் தங்கள்
 பொய்ம்மை உலகம் தெளியவைத்தார்!

புண்ணை முதுகில் இல்லையென்றால்
 புகவுங் காடேன் அஞ்சுகிறார்?
 உண்மை யாக இறுதிப் போரில்
 ஒன்றரை லட்சம்பேர் கொன்றிலரேல்,
 கண்ணைக் கட்டி, சரணடை வேங்கைகள்
 கணக்கற் றோரைக் கொன்றிலரேல்,
 “பண்ணு விசாரணை! பயமில்லை” என்று
 பாய்ந்துமுன் நிற்க அஞ்சுவதேன்?

குற்ற முள்ள நெஞ்சந் தானே
 குறுகு றுத்துக் குலைகிறது!
 சுற்றி யுள்ள நாடுகள் தங்கள்
 சுயநலங் கருதி உதவிதர
 முற்று முழுதாய்த் தீவைத் தனது
 முதுசொம் ஆக்கிடும் வெறியாலே,
 சற்றும் ஈன இரக்கம் இன்றிச்
 சந்ததம் ஆடிக் கொலைசெய்தார்!

தற்செய லாக நடந்த தல்ல,
 தமிழினப் படுகொலை வன்னியிலே!
 தற்பொழு துந்தான் நடத்துகிறார் கொலை
 சந்தடி யின்றித் தமிழரினை!
 முற்பழி, முள்ளி வாய்க்கால் கடந்தும்
 முனைப்போ டியற்றும் பழிகளினால்
 அற்பர்கள் பூண்டோடழியுங் காலம்
 அண்மையிலே! இறை வாழ்த்திடுவோம்!

(தமிழர் தகவல் - கனடா)

2011

ஒட்டவா ஒப்பாரிக்கு ஒடுவமோ மீண்டும்?

தனிஈழம் தானெமக்குச் சரியான தீர்வென்றும்,
தனி ஈழம் தானெமக்குத் தற்காப்புத் தருமென்றும்,
தனித்துவமாய், சுதந்திரமாய்த் தமிழர்என்றும் வாழ்வதற்குத்
தனைத்தானே ஆளரசு தனையமைக்கவேண்டும் என்றும்
அன்றெழுபத் தேழினிலே ஆம்ஏக மனதாகச்
சொன்னார்ஈ மூத்தமிழர்! சொல்லியுள்ளார் இன்றும்அதை!

எந்தநொடி யும்படையால் இன்னுயிரிக்கா பத்திருந்தும்,
சொந்தம், தாய், பிள்ளைகளை, துணைவன்,

உடன்பிறந்தவரை

நொந்துநொந்து போர்முனையில் நூறாயி ரத்ததிகம்
தந்தும்இரை, அஞ்சாமல் தன்னாட்சி கேட்கின்றார்!

வீடிழந்தும், ஊரிழந்தும், வீதிகளில் கிடக்கையிலும்
நாடெமது தமிழீழம் நமதாக வேண்டுமென்றார்!
வேட்டிசேலை, பணலஞ்சம் வேலைவாய்ப்பு, அடிக்கற்கள்
நாட்டுவிழா, நாட்டதிபர் நாலுகால் தவழுக்கைகள்
அமைச்சர்கள் படையெடுப்பு, ஆயிரம்வாக் குறுதிமழை
தமக்கெல்லாம் மசியாமல், 'தன்னாட்சி கொடு' என்றார்!

தனியாட்சிக் கொள்கையுடை தமிழ்த்தே சியக்கூட்டும்
தனதுவேட் பாளர்களைத் தாக்கியும், தடுத்துவைத்தும்,
கள்ளவாக்கு கள்போட்டும் கயமை பலபுரிந்தும்,
உள்ளுராட் சிச்சபைகள் உருவாக்கும் தேர்தலிலே
அடாவடிகள் நடத்தி நின்ற ஆள்வோரின் மூக்குடைத்து,
விடாப்பிடியாய்த் தன்னாட்சி வேண்டுமென்றார் இன்றுந்தான்!

எதையிழந்தும் தன்னாட்சி ஈட்டுவதே குறியான
மதிசூர்த்த தமிழ்மக்கள் வருந்திடவே சிலதலைவர்
சலுகை, தன் னலத்துக்காய்ச் சரிந்துகொடுக் கும்போக்கில்

விலைபோனால் இனிமேலும், வேரோடெம் மினம் அழியும்!
 பேன்பின்னங் காலளவும் பேய்வெறியன் சிங்களவன்
 தான்தரவே மாட்டான், மெய்! சரித்திரமே கண்ட உண்மை!
 திறமான ஆயுதங்கள் சனல்நான்கின் திரட்டல்கள்!
 விறல்ஐ.நா. நிபுணர்குழு வெளியிட்ட ஆய்வறிக்கை!
 இவைஇறையே தந்துள்ளான்! எடுத்திவற்றைப் பயன்படுத்தி
 புவிநிற்கத் துணை,ஈழம் பூப்பித்தல் தனைச்செய்வோம்!

நிலத்தமிழன் கொலை, கடத்தல், நிட்டுரம் மத்தியிலும்
 நிலைதளம்ப வில்லை! இதை நினைவோமோ புலத்தமிழர்?
 எங்கோவாழ் தமிழ்நாட்டின் இனியதமிழ் எம்முறவோர்
 பொங்கியெழுந் தின்றுந்தான் போராட்டம் நடத்துகிறார்!
 நீதியொன்றைக் காத்திடவே நெருப்பெடுத்து நிற்கிறது
 ஏதும்எம்மோ டுறவற்ற இங்கிலாந்து சனல்நான்கு!
 புலத்தார்நம் செயற்பாடு போதியதாய் இல்லையன்றோ?

‘இலங்கைக் கொலைக்களத்’தை எடுத்தோடி உலகத்தின்
 அனைத்துநாடுகள், மக்கள் அதிரும் படிகாட்டி,
 அனைத்துநாட் டரசுகளின் அவைகளிலும் திரையிட்டு,
 “இனக்கொலை, போர்க்குற்ற இராசபக்ச அரசின்மேல்
 அனைத்துலக அறங்கூறும் அவையத்தில் விசாரணைகள்
 ஐ.நா.மன் றம்நடத்தல் அவசியம்” என் றிடித்துரைக்கச்
 செய்யும் வலுவிருந்தும் செய்யோம்! உள் மோதுகிறோம்!

இனஅழிப்புக் கெதிராக எடுநட வடிக்கையென்று
 மனிதஉரிமைச் சபையார் வலிந்தாணை பிறப்பிக்கச்
 செப்ரெம்பர் தரும்வாய்ப்பைச் சிதையவிட்டு, மீண்டுந்தான்
 ஜப்பாரி வைப்பதற்கு ஓடுவமோ ஓட்டாவா?

(தமிழர் தகவல் - கனடா)

2011

அன்புப் பஞ்சம் அழிக்கும் பிஞ்சுகள்!

ழிப்பது பத்திலட்சம் மொய்மணி தர்நாடாம்
இப்பெரிய கனடாவில் இருக்கும்நான் ஓர்தனியன்!
அம்மா ஒருத்தியுளார்! அப்பா ஒருவருளார்!
அம்மம்மா இருக்கின்றார்! அம்மப்பா இருக்கின்றார்!
அண்ணன் இருக்கின்றார்! ஆனாலும் நான் தனியன்!
உண்ணும்தீன், உடுக்கும்உடை, உறங்கமெத்தை

யாவுமுண்டு!

ஆயினும் தனியன்நான்! அனலுமனத் தனியன்நான்!
தாயினது பாசமெனில் சற்றுங் கிடைப்பதில்லை!

விடிந்ததும் எழுப்பியெனை மெத்தையை விட்டிறக்கி,
முடிந்தவரை விரைவாக முகங்கழுவி உணவூட்டி,
சீருடையை மாட்டிச் சேர்த்திடுவார் அண்ணனிடம்!
ஓரன்பு வார்த்தை உரைக்கார் தமிழினிலே!
அரைகுறை ஆங்கிலத்தில் ஆணை பிறப்பிப்பார்!
ஒருநிமிடம் ஓயாமல் தொலைபேசி தோளேந்த,
சோறு வடிக்கையிலும், துணிமடித்து வைக்கையிலும்,
வேறெந்த வேலையுள்ளும் விடாப்பிடியாய் நண்பியுடன்
மணிக்கணக்கில் தமிழில்வள வளவென்று பேசிடுவார்!
பணிப்பாரெனை, "Go, go, you do the home work" என்று!

அப்பாவோ அதில்மோசம்! அந்தியிலே வேலைவிட்டு
எப்பொழுது வந்தாலும், இருக்கின்ற புல்லுவெட்டும்
எந்திரத்தை இல்லையேல் ஏதுமொரு எந்திரத்தைக்
குந்தியிருந்தபடி குடைந்தெடுத்துக் கொண்டிருப்பார்!
வீட்டினில் வந்துவிழும் விளம்பரக் கட்டுகளை
நீட்டிக்கால் உட்கார்ந்து நிதானமாய் ஆராய்வார்
மலிவுவிற்பனைகடைகள் வைக்கிறவோ என்றறிய!
பலசமயம் அதற்காகப் பறந்திடுவார் கடைகளுக்கு!

அம்மாவோ, அப்பாவோ அன்புகாட்ட மாட்டாராம்!
 அம்மம்மா என்றாலும் அரவணைப்பா ரோன்றால்,
 அந்தஅம் மம்மாவோ அவர்களிலும் படுமோசம்!
 எந்தநேர மும்அவரோ இருந்து தொலைக் காட்சிமுன்னால்
 ஒன்றுக்குப் பத்தாக ஓடும்தொடர் நாடகங்கள்
 நன்றாய் ரசித்திடுவார்! நாடகத்துப் பாத்திரங்கள்
 அழுதால் அழுதிடுவார்! சிரித்தால் சிரித்திடுவார்!
 தொழுதால் தொழுவார்! தொலைந்தால்மட் டும்தொலையார்!
 அப்பக்கம் நான்போனால் அரைகுறை ஆங்கிலத்தில்
 “அப்பா அடிப்பார் அடா! போ! போய்ப் படி யென்பார்!

அம்மம்மா வும்அன்பே அற்றவராய் இருக்கையிலே,
 அம்மப்பா என்றாலும் அரவணைப்பா ரோன்று
 அண்ணனோ, நானோ அணுகிடவும் வாய்ப்பதில்லை!
 புண்ணிய வான்தினமும் பொழியும்பனிச் சறுக்கலிலும்
 நடையாய் நடந்தே நண்ணிடுவார், “மோல்”என்னும்
 கடைவரிசைக் களஞ்சியத்தை! கணக்கின்றிக் கூடும்
 தம்பருவத் தமிழருடன் சள்ளடித்து நாள்முழுதும்
 வம்பளந்து வீட்டுக்கு வருகின்றார் நள்ளிரவே!

அன்புதன்மேல் பொழிவதற்கு ஆருமற்ற ஏக்கத்தால்
 என்னண்ணன் மனம்வெந்து எய்தியுள்ளான் மனஅழுத்தம்!
 மனஅழுத்தம் முற்றியதால், மனஊக்கம் வற்றியதால்
 எனதண்ணன் படிப்பினிலே எய்துகிறான் பின்னடைவு!
 அதுபோல்என் மீதுமவன் அன்புகாட்ட முனைவதில்லை!
 இதனாலே என்வாழ்வும் எய்துவது பின்னடைவே!

(தமிழர் தகவல் - கனடா)

2011

இனி ஒயேன் எனக் குழறும் இனிய கனடா!

பெற்றஅன்னை எமைவிரட்டப் பெறாத அன்னை
நீஅணைத்தாய்!
சுற்றங்கள் இழந்துவந்தோம்! “சுற்றம்நான்” என்றினித்தாய்!

பரம்பரையாய் வாழ்ந்துவந்த பழங்குடிகள் எமைஅழித்து,
இரும்புமனத் தோடேஓர் இனம்மட்டும் வாழ்நாடாய்
தனிச்சிங் களநாடாய்த் தனிப்பெளத்தர் மயமாக்க
முனைப்புற்ற வெறியர்க்கு முழு மாறாய்ப் புனியேத்த
ஓரிரண் டினஆட்சி உள்ளஅன்னை கனடாநீ!
பாரிலுள்ள பல்லினத்தைப் பரிந்தனைத்துக் காக்கின்றாய்!
உலகில்எந்தத் தேசமுமே உன்னைப்போல் இல்லையம்மா!
பலவண்ணப் பலவாசப் பசஞ்சோலை நீயம்மா!
மனிதஇனம் மட்டுமல்ல! மாதாவே! நாய், பூனை
இனங்களுமே உன்மடியில் இடரின்றி வாழ்வனவே!

மனிதர்கள் பலஇனமாய் வாழ்ந்தாலும், உன்னிடத்தில்
தனிமனித சுதந்திரமும், தற்காப்பும் அணுவளவும்
ஊறுபடா வகையினிலே உன்னிப்பாய்க் காக்கின்றாய்!
வேறுநா டெங்குமிலா மெய்யான சமத்துவத்தை
எல்லா இனங்களும்தான் இங்கினிதாய் நுகர்கின்றோம்!
பல்வேறு நாடுகளில் பதற்றம்செய் சிக்கல்கள்
அறத்தீர்ப்புப் பெறும்வண்ணம் அமைதிமிகும் வழிகளிலே
சிறப்பாகப் பாடுபடும் தெய்வத்தாய் நீஅம்மா!

என்றாலும் ஒன்றரை இலட்சம்நாம் சிலநாளில்
கொன்றொழிக்கப் படுகையிலே குறுக்கிடா திருந்திட்டாய்!

யூனிவேசிற் றிஅவென்யூ, ஓட்டவா, குயின்ஸ்பார்க்கில்
ஏனுன்றன் வீதி, சந்தி எங்குந்தான் உன்குடிகள்
கனடாத் தமிழர்நாம் “காத்தருளெம் முறவுகளை!
அநியாய மாயங்கே அழிக்கப் படுகின்றார்!”
என்றிரவு பகலாக இரந்தலறிப் புரண்டோமே!
அன்றுநீ இரங்கவில்லை! அதனால்பே ரழிவுற்றோம்!
அதைத்தொடர்ந்தே இன்றுவரை அங்கெஞ்சுளம் முறவுகளும்
வதைத்தழிக்கப் படுகின்றார்! மனமிரங்கா உன்செயற்கும்
காரணங்கள் இருந்ததனைக் கண்டுதலை குணிகின்றோம்!
வீரம்மட்டும் போதுமென்று வேறெல்லாம் மறந்திட்டோம்!

எதிரியின்பொய்ப் பரப்புரைகள் “எல்லாம்பொய்” என்பதனை
விதமாக உனக்குணர்த்தும் மெய்ப்பணி நாம் செய்யவில்லை!
விலைபோன தமிழர்நம் விடுதலைப்போ ராளிகளைக்
‘கொலைக்கும்பல்’ என்றுனக்குக் கூறிநம்ப வைத்திட்டார்!
அடிநாளில் இங்குவந்த அத்தமிழர் குழப்படிகள்,
அடிபிடிக ளால்எம்மேல் அருவருப்பை விதைத்திருந்தார்!
தொட்டிலைஆ ட்டியவண்ணம் தொடையினையுங் கிள்ளுகின்ற
‘சட்டாம்பிள் ளை’தங்கள் சதியும்உனைக் கட்டியது!
பழி, பாவம், அறம், தெய்வம், பழவினைகள் என்பவற்றை
முழுதாக மறந்தமையே முதற்பெரிய நம்குற்றம்!

படவேண் டியதெல்லாம் பட்டு,நாம் அழிந்தபின்பே
“அட்டா தமிழர்அங்கே அழிந்ததுஅநி யாயம்!” என்று
அம்மா! கன டாநீயும் அறிந்தின்று விழித்துள்ளாய்!
இம்மா நிலமுமின்று எழுந்துநீதி பேசுகிது!

சனல்நான்கின் பணிவாழ்க! சால்நிபுணர் குழுவாழ்க!
இனிஓ யேன் எனக்குமுறும் எம்கனடாத் தாய் வாழ்க!

(தமிழர் தகவல் - கனடா)

2011

வெற்றி விழுதுகள் வேருன்றும்

மியிலின் தோகை போன்றம்மா
வண்ணக் கூந்தல் கீழ்நோக்கி
நயமாய் வளர்தல் கொண்டை, பின்னல்
நல்கி அழகை வழங்கிடவே!

மலையூற் றருவி கீழ்நோக்கி
மண்ணின் மீது வருவதெல்லாம்
உலகில் உயிர்கள் நீர்த்தேவை
உதவிக் காக்கும் கருணையினால்!

மாட்டு வாலும் கீழ்நோக்கி
வளர்தல் குஞ்சம் போல்இதமாய்
ஆட்டி, கடிக்கும் ஈக்களினை
அடித்தோட் டும்நற் காப்புக்கே!

மண்ணில் மரவோர் கீழ்நோக்கி
வளர்கிற தன்றோ? மரத்திற்குத்
திண்மை மேலும் சேர்த்தற்கே
தீவிர மான அம்முயற்சி!

ஆலம் விழுது மாவீரர்
அன்னை மண்ணுள் புகுந்தனரே!
காலொவ் வொன்றாய் ஊன்றிவலுக்
கதித்துத் தமிழன் ஆண்டிடவே!

இற்றை உலக நெஞ்சங்கள்
ஈழம் ஆதரித் திடவைத்த
வெற்றி விழுதுகள் மாவீரர்
வீரம் போற்றி விரைந்தெழுவோம்!

(இனிய நம்நாடு)

2012

தமிழனின் உண்மைத் தைப்பொங்கல்

சீற்றும்மத, சாதிசூலச் சம்பிரதாயம்விட்டு,
வேற்றுமையே அற்றவராய் மேதினியில் தமிழரெலாம்
இத்தினத்தில் மகிழ்வுடனே எந்தநாட் டில்இருந்தும்
புத்தாண்டுத் தைமுதல்நாள் பொங்குகிறோம் தைப்பொங்கல்!

துறந்தே‘வில்’ ஓரையினை, சூரியனார் போய்நுழையச்
‘சுறவமெ’னும் ராசியிலே, சுடரும்அம் முதல்நாளாம்
தைமுதலாம் திகதியிலே தமிழர்தம் வீடுதொறும்
துய்யமுற்றப் பொங்கலிட்டுச் சூரியற்குப் படைக்கின்றோம்!

பற்பலநூ றாண்டாகப் பரம்பரையாய் அனுபவித்தே
அற்புதமாய் அமைத்து வைத்த அரியதமிழ்ப் பழமொழியாம்
“தைபிறந்தால் வழிபிறக்கும்” தாய்மண்ணில் சிலகாலம்
பொய்யாகிப் போனதுமேன்? பொறுத்திருந்து சிந்தித்தால்
தைப்பொங்கல் தத்துவத்தைத் தமிழர்நாம் மறந்திட்ட
தப்புத்தான் கால்என்று சரியாகத் தெரிந்திடுவோம்!

“வேண்டுங்கால் மழைதந்து, வேண்டுங்கால் வெயில்தந்து,
மாண்பார் பருவங்கள் வழங்கிநல் நெல்விளைத்து,
உண்டிதந் துழுவருக்கும், உண்டிதந் துலகினுக்கும்,
பண்டிருந் தின்றுவரை பார்காக்கும் பகலவனே,
நன்றிஐயா உன்றனுக்கும்! நல்லவை தெரிந்தெடுத்தும்
இன்றுனக்குப் பொங்கலிட்டே இனியவிருந் தளிக்கின்றோம்!
இனியும்எமக் கருள்புரிவாய்!” என்றுள்ளங் கள்உருகிக்
கனிந்துவழி பட்டுவந்த கடவுள்குண நன்றிவிட்டோம்!
நன்றிசொல்லி, நன்றிசொல்லி நாம்வாழ்ந்த காலம் போய்,
நன்றிகொன்று, நன்றிகொன்று நாம் தாழும் காலமிது!

நாய்க்குலத்துக் கும்உள்ள நன்றியுணர் வற்றோராய்ப்
 பேய்க்காட்டு, புலுடாக்கள் பிறப்பிடங்க ளாகிவிட்டோம்!
 தமிழினத்தை வாழவைக்க, தமிழ்மண்ணை மீட்டயத்
 தமதிளமைச் சுகங்களொடு, தமதுயிரும் இரைகொடுத்த
 இளசுகளின் தியாகத்தை எடுத்துவாய் முழங்கிநிற்க,
 களவுகள் வாய்ப்பதவிக் கதிரைகளைக் குறிவைத்துட்
 சண்டைக்கு வித்திட்டுத் தமிழினத்தைச் சிதறுவிக்கும்
 சண்டாளர், நன்றிகெட்ட தமிழர்நாம் இன்று! அதனால்
 கடந்தபல ஆண்டுகளாய்க் கண்டோம்அப் பழமொழியும்
 தடம்புரண்டு, தைபிறந்தும் வழிபிறவாத் தன்மையினை!

நன்றிசொல்லும் நடத்தைதன் குறியீடே நம்பொங்கல்!
 இன்றுலகம் ஈழத்தார் இடர்நிலையைக் கண்டிடவும்,
 எம்மின்ன லைக்களைந்தே எமைக்காக்க முற்படவும்
 மும்முரமாய் நிற்கவைத்து, முழுதாய்த் தமையழித்த
 அரைலட்சம் அரும்புகட்காய் அகங்கசிந்து நன்றிசொல்லி,
 அரிதாக அவர்தந்த அகிலஅனு தாபத்தை
 முறையாகப் பயன்படுத்தி, முகம்ஒன்றே கொள்ளினமாய்
 அறம்பேணி, அறங்கேட்டு, அன்னைமண் மீட்டந்தக்
 கார்த்திகைப்பூச் செல்வங்களின் கனவுகளை நனவாக்கிப்
 பார்த்துமகிழ்த் தெங்களினம் பரம்பொருட்கு நன்றிசொல்லும்
 மெய்த்திருநாள் வந்தபின்பு மேற்கொள்ளு கின்றஅந்தத்
 தைத்திருநாட் பொங்கல்தான் தமிழன்மெய்த் தைப்பொங்கல்!

(தமிழர் தகவல் - கனடா)

2012

கல்லறைகளிலிருந்து கருவறைகளுக்கு!

முன்தோன்றி ஈழத்தில் மூத்தகுடி தமிழர்நாம்!
பின்வந்து குடியேறிப் பெருகியவர் சிங்களவர்!

முன்வந்த செவிகளினைப் பின்முளைத்த கொம்பன்கள்
இன்றுமறைத் தீழத்தை ஏப்பம்விடப் பார்க்கின்றார்!

இன்னும்நாம் பொறுத்திருந்தால் எங்களினம் முற்றாக
சின்னபின்ன மாகிவிடும், சிதைந்தழியும் எனஅன்று

சிந்திக்கத் தெரிந்திருந்தீர் தீரமிகு இனையோரே!
சொந்தபந்தம், சுயநலங்கள், சுகம்பாவும் துறந்தீர்கள்!

விடுதலைப்போர் வேள்வியிலே வீறுகொண்டு குதித்தீர்கள்!
அடுகளங்கள் பலநூறில் ஆனீர்மா வீரர்களாய்!

மதவெறிக்கு, இனவெறிக்கு, மண்கொள்ளைக் கெதிராக,
இதயமற்ற ஒடுக்குமுறை அடக்குமுறைக் கெதிராக

அடிபட்டே, அடிபட்டே ஆயிரமாய் வீழ்ந்தீர்கள்!
விடுதலைக்காம் மாவீர வித்துகளாய் உயர்ந்தீர்கள்!

சுயநலங்கள் உள்நோக்கில், தோள்தரச் சேர்ந்தோரின்
கயமைகள்கால் வாரிடினும் கடந்தவற்றை விரைந்தீர்கள்!

மூன்றுபத்து நாடுகளின் மூர்க்கம்மிகு சதியால்,நம்
ஆன்மபலக் குறைவால் அழிப்புண்டும் மீண்டெழுந்தோம்!

கப்பலுக்குள் நுழைகின்ற கடல்நீரின் கவலையின்றி,
மப்படித்துக் கூத்தாடும் மடமைபோல் தமிழருக்குள்

இன்றீழும் எரிகையிலும் எடுத்துத்தற் புகழ்ச்சிவிழா,
தின்றாடும் செயல்முற்றாய்ச் செத்தநிலை காண்கின்றோம்!

பத்துக்கோடி நம்மணங்கள், பாதிலட்சம் உம்முயிர்கள்
மொத்தமாக மூண்டெரிந்தும் முள்ளிவாய்க்கால் முடிவல்ல!

வீடொவ்வொன் றின்பிள்ளை மேதினியில் உம்பிறப்பு!
நாடொன்றின் பிள்ளைகளாய் நற்‘பிதாக்கள்’ ஆனீர்கள்!

ஓரன்னை, ஒருதந்தை உரிமைசொல்ல வந்தவர்தீர்!
பாரன்னை, தந்தையெலாம் பரிந்துருகச் சென்றீர்கள்!

ஓரன்னை, ஒருதந்தை ஊமைகளாய் அழுதீழும்!
பாரன்னை, தந்தைநாமோ பயமின்றிப் புலத்துள்ளோம்!

புதல்வர்களே, புலத்தில்நாம் புயலாய் உழைக்கின்றோம்!
அதிர்கிறவே அன்றெம்மை அழித்தஅந்த நாடுகளும்!

ஒருபக்கம் அறம், இறையை உயிராகப் போற்றுகிறோம்!
ஒருபக்கம் மண்மீட்க உக்கிரமாய் உழைக்கின்றோம்!

கருவறைகள் தோறும்நீர் கமழ்பூவாய் அரும்புகிறீர்!
விரைகிறது நம்விடிவு! விடிவெள்ளி தெரிகிறது!

மாவீர ராய்ச்சென்று மன்னவராய் மீள்பவரே!
சாவாத தர்மமிதோ தலைதூக்கி எழுகிறது!

“வாகாப்போம்” எனப்பகைவன் வலைவீச வும்விட்டுப்
போகாமல், காத்தற்காய்ப் புலிச்சேய்கள் உங்களினைச்

குழ்ந்துநின்று, நச்சவாயுக் குண்டு, கொத்துக் குண்டுகளால்
வீழ்ந்தஒன்ற ரைலட்சம் வீர,ஈரத் தமிழர்களாம்,

காவல்கட வுள்உமக்காம் காவலர்கள் அவர்களையும்
பூவல்ல - பொன்சொரிந்து போற்றிடுவோம்! அவர்க்குமெனப்

பூந்தொட்டில் கன்கட்டி, பொன்னாஞ்சல் கன்நாட்டி
நாந்தமிழர் அரும்பீழ நல்லரசில் காத்திருப்போம்!

(தமிழர் தகவல் - கனடா)

2012

நமணன் ஈர, வீர காவியம்

நில்கீரன் நக்கீரன் ஆனதுபோல், நறியவனே,
நல் மணன்தான் நமணன்னன் நண்ணிநிற்கும் நாமத்தாய்!
தந்தை குகநாதன், தாய் ராஜேஸ் வரியம்மாள்
தந்த பெயருக்குத் தக்கவனாய் வாழ்ந்தவனே!
கள்ளங் கபடமில்லாக் கருணைக் குணமலையே!
உள்ளும் புறமும் ஒளிபூத்த வெண்ணிலவே!

பத்தா யிரம்நான் படிப்பித்த மாணவருள்
முத்தாய், மணியாய்க்கண் முன்னாலே நிற்பவனே!
எண்ணம், சொல், செயல், கனவு எல்லாமே தாய்மையுறல்
திண்ணம் ஒருவற்குத் தெய்வபயம் இருந்திட்டால்!
அவதாரச் சாய்பாபா அருள்நம்பும் அடியன்நீ
தவறேதும் புரியாத சான்றோனாய் வாழ்ந்திட்டாய்!

தியாகி திலீப்போல், தேச பிதாக்களினை
தயாரித் தீந்துவரும் ஊரெழுவூர் தந்தவனே!
ஊரெழுவே அன்றுன் ஊரெழுவில் உதித்தோன் நீ!
ஊரழவும், தமிழர் உலகழவும் போனாயே!
கம்பன் விழாஊரில் கலகலக்க ரகுவரனின்
தம்பியாய், பிஞ்சாய்ச் சளைக்கா துழைத்தவனே!
அகிலன், குமணன் அண்ணன்மார், தம்பி
மிகுபாசத் தயானன் விரும்பும் உடன்பிறப்பே!

தமிழீழப் பற்றாளர் தமைநாளும் உருவாக்கும்
 எமதன்னை யாழிந்து ஈந்த தமிழ்ச்சுடரே!
 வேரங்கு விழுதிங்காய் விடுதலைப் பெருவேள்வி
 யாரும் அறியாமல் ஆற்றிவந்த ஆளுமையே!
 ஒற்றவா காள்ரனில் பொறியியலன், ஆசானாய்க்
 கற்றாய்! தமிழ் மாணாக்கர் கழகமும் நிறுவிட்டாய்!
 தமிழர் ஒருங்கிணைப்புச் சால் குழுவில் இயங்கிய வா!
 எமதுமா வீரர்நாள் ஏற்பாட்டின் காலானோய்!
 இன்ன பலகீர்த்தி இன்றுவரை ரகசியங்கள்!
 மின்னாமல் முழங்காமல் வெற்றிமழை பொழிந்தவனே!
 நாற்காலி கட்காய் நாலுகாலில் பாய்வோர்கள்
 போற்பகட்டாப் புண்ணியன், புலத்துப் புனிதன் நீ!
 நெல்லிக்காய் மூடை அவிழ்ந்ததாய் நிலைகெட்டுச்
 சில்லங் கெட்டுச் சிதறின்றைத் தமிழர்க்குள்
 கல்லுக்குள் ஈரமாய், கதிர்வெம்பி வாடுகின்ற
 நெல்லுக்குள் நீராய் நிறைந்துயிர்ப்பை ஈந்தவனே!

வீர மனத்தாரை வேண்டுமட்டும் கொண்டிருந்தோம்!
 வீரத்தினோடும் ஈரம்எழ வேண்டும்இனி!
 வன்னியிலே பட்டினியால் வாடும்பல லட்சம்பேர்

இன்னல் துடைக்க இன்று தேவைமன ஈரந்தான்!
 ஈர நெஞ்சனக்கு இளமையிலும் இருந்ததற்குச்
 சாரணனாய்ச் செஞ்சிலுவைச் சங்கத் தவனாக,
 யாழிந்துக் கல்லூரி அன்றுநீ கற்குங்கால்,
 நாளும் உழைத்தமையே நல்லதொரு சான்றாகும்.

சிங்கள இனவெறி தீய்த்தகுடி முகமறியாத்
 தங்கையர் ஐவருக்குச் சர்வகலா சாலை கற்கும்
 செலவுநிதி தந்துவந்தாய்! தெய்விகனே! உன்றன் இன
 நலப்பணியை எங்கள் நாடுதொழ வேண்டுமடா!
 இருக்கும் போதுநீ இனியசெல்வம் தமிழருக்கு!
 வருத்தி வதைக்குதடா வன்கொடிய உன்மறைவு!
 வாழ்பகலில் மட்டும் மலர்கள் மணங்கமழும்!
 வீழ்ந்தும் மணங்கமழும் மேலான வான்மலர் நீ!

தொட்டுக் கறக்கும்பால் துளியாய் உணையெடுத்துச்
 சட்டி நிறைதுளிகள் தரத்தர்மம் எண்ணியதோ?
 நாட்டுப் பற்றில், நண்பர், தமிழ்ப்பற்றில்,
 வீட்டுப் பற்றில், விளங்கவொணா ஆழ்கடல் நீ
 என்பது அறிந்ததால் “எனக்குச் சவாலா நீ?”
 என்றுதான் ஆழ்கடலும் இரைகொண்டதோ உன்னை?
 குளிக்கக் கடலில் கூடப்பிறந் தானிடமும்,
 களிப்பு மனையாள் காயத் திரியிடமும்
 கைப்பேசி மூலம் காத்தேற்ற ஒப்புதலை
 எப்படி அவர் அறிவார் இறுதிவிடை பெறுகையென?

நாளொரு நூறின்முன் நமணான் ஞானச்சேய்,
 யாழிந்து நண்பருடன் யான் அழைத்த தன்பேரில்
 என்வீடு வந்து இலட்சியங்கள் ஒளிகுனித்து
 இன்புற்றுப் பெற்றவிடை இறுதிவிடை யாகியதே!

“வெறுங்கைய ராய், ஈழம் விட்டுப் பகைவர்கள்
 துறந்தோடும் நாள்விரைவில்! தோளேந்தி அன்றீழம்
 காத்தாள் அரைலட்சம் மாவீரர் கருவறைகள்
 சேர்த்துள்ளேன்! பிறந்துமுளார்! ஈரத்தை நெஞ்சுகளில்
 ஊற்றெழும்ப வைத்தங்கு ஒற்றுமையை உயிர்ப்பிக்க,
 ஏற்றுச்சா இப்போர்கள் ஏகிட்ட நான்கிலட்சம்
 மானத் தமிழரையும் வயிறுகளில் கருவாக்கி
 ஈனச்செய் திடுகின்றேன்! இவர்தம் வரிசையிலே
 வாநமணா நீயு”மென்றே வாங்கியது உனைத்தர்மம்!
 நானிதனைச் சொல்லவைத்த நன்னிமித்தம் பலவுண்டு!
 குயில்பறந்த முட்டைக் கோதுகளைப் பிடுங்கியதாய்த்
 துயிலும் இல்லம் தம்மைத் துட்டர்குலம் உழுது உலையும்!

அறநெஞ்சராய் நாங்கள் அனைவேமும் மேம்படுவோம்!
 வெறியர்படை ஈழம் விட்டோட வைத்திடுவோம்!
 எம்மிறைவன் சொல்நம்பி இயம்புகின்றேன் இவ்வாக்கு!
 நிம்மதியாய் ஓய்வெடுப்பாய் நீ!

(உலகத்தமிழர் - கனடா)

2015

அகம் தொடும் வண்ணங்கள்

அன்னை நாட்டின் அடையாளச் சின்னங்கள்
அகிலத் தமிழன் அகந்தொடு வண்ணங்கள்!

கன்னி யாயில் வெந்நீர் ஊற்றுகள்
கல்ல டியினில் மீன்களின் பாட்டுகள்
வன்னிக் கானகப் பாலைப் பழக்குலை
மட்டக் களப்பினில் கண்ணகி சூத்துகள்
வடம ராட்சியின் கோழிப்புற் கைச்சுவை
மட்டு வில்முட்டிக் கத்தரிக் காய்க்கறி
மடுமா தாவின் சொருபங்கொள் ஊர்வலம்
வல்லை வெளியில் மாட்டுச் சவாரிகள்

அன்னை நாட்டின் அடையாளச் சின்னங்கள்
அகிலத் தமிழன் அகந்தொடு வண்ணங்கள்!

கீரி மலையினில் கேணிக் குளிப்புகள்
காரைச் சிதம்பர ஆதிரைப் பரவசம்
காவ டிகள்கூழ் சந்நிதித் தேர்வலம்
தீவக வண்ணப் பாய், பெட்டி, கடகங்கள்
வசாவி ளான்தோல கட்டிநெல் லிரசம்
கஞர்னாக் கடலில் நீர்வினை யாட்டுகள்
பருத்தித் துறைதரு தட்டு வடைகளும்
உரும்பி ராய்தரு திராட்சைப் பழங்களும்

அன்னை நாட்டின் அடையாளச் சின்னங்கள்
அகிலத் தமிழன் அகந்தொடு வண்ணங்கள்!

நந்திக் கடலின் உப்புநீர் விளக்குகள்
நல்லிணு வைத்தனில் நாயன முழக்குகள்
அந்தச் சித்திர மேழியில் நெய், தயிர்

அழகு நீர்வேலி வாழைக் கணிகளும்
கருகம் பானையில் கரும்பணங் கட்டிகள்
வல்வை இந்திர விழா காண் பட்டங்கள்
வரணி வெண்மணற் காட்டில் வடலிகள்
வற்றாப் பளையினில் பங்குனிப் பொங்கலும்

அன்னை நாட்டின் அடையாளச் சின்னங்கள்
அகிலத் தமிழன் அகந்தொடு வண்ணங்கள்!

வருடந் தோறுமாம் ஹாட்லி, நம்மிந்து
மைந்தர்கொள் துடுப்பாட்டச் சமர்களும்
விரதங் காத்திடும் மலையகத் தமிழரின்
வீதி யாடிடுங் காமன் அருள்சூத்தும்
வல்லி புரக்கண்ணன் கப்பல் திருவிழா
வதிரி யூரில் வனைபடுங் காலணி
ஒல்லிப் போர்த்தேங் காயடிப் போட்டிகள்
ஓலை, அலம்பல் வேலி, வகிர்களும்

அன்னை நாட்டின் அடையாளச் சின்னங்கள்
அகிலத் தமிழன் அகந்தொடு வண்ணங்கள்!

கப்ப லோடு கதலியி னோடென்றும்
கமுக மடலும் வீசஎன் றும்பாடி
கொப்பில் ஊஞ்சல்கள் கோதையர் ஆடிடும்
குதாக லம்மிகு சித்திரைப் புத்தாண்டும்
விடிய விடியவே வாணவே டிக்கையும்
விடியும் வேளையில் முற்றத்தில் பொங்கலும்
வெடிகள் ஆர்த்திட வெங்கதி ரோனுக்கு
விருந்து படைக்கின்ற தைமுதல் நாள்களும்

அன்னை நாட்டின் அடையாளச் சின்னங்கள்
அகிலத் தமிழன் அகந்தொடு வண்ணங்கள்!

(கனடா 'கலையரசி')

79

அருள் முகமுடிகள்

ஓட்டைக் குடிசை!
உச்சி வெய்யிலில்
உள்வீட்டுத் தரையில்
உதிர்ந்து கிடக்கும்
ஆயிரமாக
மரவள்ளிச் சீவல்கள்!
வட்டவட்டச்
சூரியக் குஞ்சுகள்!

முக்கோண,
சதுரக்
கூரைஓட்டைகளும்
முட்டையிடுவது
வட்டவட்டச்
சூரியக் குஞ்சுகள்!

அரசுகள் புரியும்
அக்கிர மங்களும்
அணிந்து கொள்வது
சனநாயகம் எனும்
அருள்முக மூடியே!

அதிகம் அழுபவன்!

“பரீர்வதி மைத்துனி
பரலோகம் பறந்திட்டாளாம்!”
பண்டிதர் கண்ணீர் வடித்தார்!
கதறியும் அழுதார்!

“ஓகோ! அவ்வளவு பரிவா
அவள் மீது கட்டிய மனைவி
நான் இருக்க?”
பாய்புலியானாள்
பண்டிதர் பத்தினி!

“இல்லையடி தாயே!
இந்தா வரப்போகிறான்கள்
கண்ணீர் அஞ்சலி எழுது!
கல்வெட்டுப் பாடு! என்று என்
கழுத்தை அறுக்க!
அந்தோ ஊரில்
ஆர் செத்தாலும்
அதிகம் அழுபவன்
நானே தான், அடி!!”

(இளந்தமிழ் - கனடா)

சுத்தமாய்க் கலந்திடு!

பரீற்காரப் பையா!
 தண்ணீர் கலந்த பாலை...
 இல்லை, இல்லை
 பால் கலந்த தண்ணீரை
 தினம் தந்தாலும் தா!
 பாலினைக் கலக்கும்
 அந்தத் தண்ணீர் மட்டும்
 சுத்தமாய் இருந்திடும்
 வண்ணம் பார்த்துக்கொள்!

(இளந்தமிழ் - கனடா)

குலத்தைக் கொளுத்திய கொள்ளிகள்

பிசத் தாயின் மடியைத் துறந்து
 பாசத் தந்தை தோளை மறந்து
 பாசச் சோதரர் பாயை மறந்து
 பாசச் சுற்றத்தின் பரிவை மறந்து
 தேசத்துக் காகவே செத்தமா வீரர்
 சிந்திய தெய்வீகச் செந்நீர்ச் சூட்டில்
 குளிர் காய்ந்துள்ள, குளிர்காய் கின்ற
 புகழ்பொருள் இச்சைச் சகதிப் புல்லரே!
 உண்ணார், உறங்கார், ஓயார் நொந்தும்
 கண்ணாய்க் காத்த மண்பறி போக
 வைத்த மானம் செத்த பிணங்களே!
 நெருப்பை அன்றோ நீங்கள் மூட்டினீர்
 வரப்போ கும்உங்கள் சந்ததி வாழ்விலே?

(‘இனிய நம் நாடு’ - கனடா)

83

மூடப்பயணி

கீட்டுச் சோற்றின்
 சுமைவலி தோளில்!
 கனலும் பசியின்
 கடியோ வயிற்றில்!
 முட்டாள், கஞ்சன்
 முயல் நடைப் பயணி!

சொத்தின் செலவினில்
 துயர் வெல்லல் விட்டு
 சொத்தைக் காக்கவும்
 துயர்ப்படும் போக்கில்
 முழுஉல கும்தான்
 மூடப்பயணி!

- கதிரொளி

❧❧❧

84

வார்ணஜாலம்

கறுப்பும் வெள்ளையும்
 கலந்தால் பிறப்பது
 சாம்பல் - இது நிறங்களில்!

கறுப்பும் வெள்ளையும்
 கலந்தால் பிறப்பது
 மண்நிறம் - இது மனிதரில்!

- கதிரொளி

கிழக்கும் மேற்கும்

கீழை நாட்டவர்
உறங்குவது
படுக்கையின் மேலே!
மேலை நாட்டவர் உறங்குவது
படுக்கையின் உள்ளே!

கீழைநாட்டவர் மகிழ்வது
குளிர்ச்சி வரவேற்பில்!
மேலை நாட்டவர் மகிழ்வது
சூடான வரவேற்பில்!

- கதிரொளி

பாமரர் நாடுகள்

மண்பாடு கனியாப்

பாமரர் நாடுகள்

பாழ்பட்டழியும்

பானியர் காடுகள்!

நாடு மீட்க,

நாடு காக்க,

நாடு வளர்க்க என்று

நாட்டுப் பணியில்

மூச்சாய்க் குதிப்பர்!

நாட்கள் நகர, நகர

வீடு மீட்க

வீடு காக்க

வீடு வளர்க்கவே

விலை போவார்கள்!

படைத்தலும், அழித்தலும்

கூடவுள்!

வெளிப்பட, வெளிப்பட

மதங்கள் உதித்தன!

கடவுள் வெளிப்பட்டதால்,

மதங்கள் தோன்றியதால்,

அந்த மதங்களின் வெறிகளால்,

அடிபட்டு அழிகிறது உலகம்!

கடவுள் மறைந்திருந்து படைக்கிறார்!

வெளிப்பட்டு அழிக்கிறார்!

(கனடா - 'மணிமகுடம்')

இது என்ன நியாயம்?

வீரும்பியே சென்றதால்
 திரைப்படம் பார்க்க,
 “விட்டு வா!” என்றால்
 விரும்பவே மாட்டோம்!
 அது நியாயந்தான்!
 அதுபோல,
 விருப்பமின்றியே
 சிறைக்குச் சென்றதால்,
 கைதியும், இடையில்
 “விட்டுப் போ!” என்றால்
 விரும்பி ஏற்கிறான்
 அதுவும் நியாயந்தான்!

ஆனால்
 விரும்பாமலே இங்குநாம்
 வந்துபிறந்து உடன்
 அழுகின்றோம்!
 “விட்டுவா இடையில்!”
 என்றாலோ?
 விரும்பி ஏற்க மறுக்கிறோம்!
 இது என்ன நியாயம்?

(இளந்தமிழ் - கனடா)

வீழும் விதைகளே...!

முறித்தெம் மேனிகள்
முழுநாள் உழைப்பதால்
வெறுத்து வாழ்வே
வீழ்ந்து கிடந்திடும்
உறக்கத் திலும், ஊர்த்
துயரக் கனவுகள்
மறக்க விடாமல்
வந்தருட்டுவன!

வாழி தாய்மண்
வலிசொல்லும் கனவுகள்!
ஆழம் மிக்க
ஆயிரம் பணிகளை
ஈழ மீட்சிக்காய்
இயற்றுவிக் கின்றன!
வீழும் விதைகளே
மீண்டெழும் மரமாய்!

(இளந்தமிழ் - கனடா)

போதாது என்ற மனம்

யொருள்,
 போகம்,
 புகழ்
 தேடுவதில்
 “போதும்” என்ற மனமே
 பொன்செய்யும் மருந்து!
 ஆனால்
 நல்லன எண்ணல்,
 நல்லன பேசல்,
 நல்லன செய்தல்,
 புனிதனைத் தொழுதல்,
 புண்ணியம் தேடல்,
 அறங்கள் புரிதல்,
 அறிவைத் தேடலில்
 “போதாது” என்னும் மனமே
 பொன்செய்யும் மருந்து!

இரட்டைக் கணக்கு

நரீன்புரியும் பாவங்கள்
 என்பாவக் கணக்கிலும்,
 நான்புரியும் அறச்செயல்கள்
 என் புண்ணியக் கணக்கிலும்
 ஏறிவிடுகின்றனவே!
 இது நான் படைத்த என் தலைவிதி!
 அதேவேளை,
 நான் புரியும் பாவங்கள்,
 நான் புரியும் நல்லறங்கள்,
 என்சமூகக் கணக்கிலும்தான்
 ஏறிவிடுகின்றனவே!
 இதுநான் படைத்த என்சமூகத் தலைவிதி!
 இவற்றின் அறுவடையோ
 எனக்கன்றி என் ஊருக்கும்!

ஏழை ஈழம் வாழ அருள்!

அருள்க சக்தி அருள்க சக்தி
அன்னைபரா சக்தியே,
இருண்ட நெஞ்சக் கொலைஞர் செய்யும்
இடர்கள்ஈழம் வெல்லவே!

ஞான சக்தி ஞான சக்தி
நமக்கு ஞானம் அருள்கவே,
ஈனத் தன்ன லங்கள் விட்டே
இறைவன் இரங்க நடக்கவே!

வீர சக்தி வீர சக்தி
வீறுண் வீரம் அருள்கவே,
பாரம் பரிய அன்னை மண்ணைப்
பறித்த பகையை விரட்டவே!

செல்வ சக்தி செல்வ சக்தி
செழித்த செல்வம் அருள்கவே,
இல்லை என்ற சொல்லை ஈழ
மண்ணில் இல்லை யாக்கவே!

(‘இனிய நம் நாடு’ - கனடா)

93

சுவாமி விபுலானந்தர்

கீவிக் கோலம் மாணிக் கோலம்

காத்து வாழ்ந்த உத்தமர் - காரைத்
தீவு தெய்வத் தமிழுக்கீந்த
திகழ்முத் தமிழின் வித்தகர்!

முந்து தமிழின் சொந்த இசையின்

முதன்மை சொல் “யாழ் நூலி”னை - பொன்போல்
தந்த ஞானி, பள்ளி அதிபர்,
தக்க கவிஞர், தத்துவர்!

வேற்று மொழிநல் நூல்கட்கீடாய்

விளங்குந் தமிழில் நூல்களை - காட்டிப்
போற்றித் தமிழர் தமது பெருமை
புகட்டு மயில் வாகனர்!

சஞ்சிகைகள் நடத்தி மேலும்

தந்தவர் பல் நாடகம் - சால்பு
நெஞ்சர் விபுலானந்தர் சீர்
நினைந்து நெஞ்சு நிமிருவோம்!

(‘முதுவேனில்’ - கனடா)

ஆறுமுக நாவலர்

ஆங்கிலம்தா யகத்திலே
அழித்திடாமல் தமிழினை
ஓங்கி நின்று துடிப்புடன்
உழைத்துக்காத்த உத்தமர்!

ஆதி நல் தமிழ்நூல்களை
அச்சில் ஏற்றிக் காத்தவர்!
புதிய நூல்கள் தமிழிலே
பொருந்த ஆக்கித் தந்தவர்.

ஆதித் தமிழின் உரைநடை
ஆக்கு தந்தை, செந்தமிழ்
ஓது கல்விக் கூடங்கள்
உள்கள் தோறும் வைத்தவர்!

ஒழுக்கம் தன்னில் உயர்ந்தவர்
உறுதி நேர்மை மிகுந்தவர்!
செழித்த பேச்சு வல்லுநர்!
செயல்திறனால் உயர்ந்தவர்!

(‘முதுவேனில்’ - கனடா)

புலத்தில் புலர்வு சொல்லும் பொறிகளே!

“நீன்குமணிக் கோவில் மணியின்
நாதம் கேட்கும் காலையில்!
நான் விழிப்பேன்! எழுந்திடுவேன்!”
நமது பாட்டன் சொல்லுவார்!

“நான் விழித்தல் வைக றையில்,
நம்மூர்க் கூரைச் சேவல்கள்
“நான் நீ!” என்று கூவும் வேளை!”
நமது பாட்டி சொல்லுவார்!

அம்மா ஊரில் வாழ்ந்த நாளில்
ஐந்து மணியில் பூசையில்
அம்மன் துதிப் பாடல் கேட்டே
அருண்டு விழித்தெழுவராம்!

புலத்தில்வாழ் சிறார்எமக்கோ
புலர்வு சொல்லும் பொறிகளே!
கலக்கும்அலாரக் கூவல்கள்தாம்
காலையில் எம்மை எழுப்புவ!

(‘கதிரொளி’ - கனடா)

குடுகுப்பைக்காரன்

சூடலையிலே சாமம்மட்டும்
தொடர்ந்து பூசை செய்தபின்
குடுகுடுப்பை கிலுக்கிக் கொண்டு
குறிகள் சொல்லி வருவனாம்!

நடுஇராவில் தெருவில் தோன்றும்
குடுகுடுப்பைக் காரனாம்!
படலை தோறும் நின்று நின்று
பலன்கள் பாட்டாய்ச் சொல்வனாம்!

நல்ல காலம் வருகுதென்று
நயந்துகுறி சொல்வனாம்!
எல்லா வீட்டு மக்க னும்தான்
இவற்றை விரும்பிக் கேட்பராம்!

விழித்தெழுந்து விரைந்து வந்து
விளம்பும்பலன் கேட்பவர்
பழுந்துணியும் பணமு மாகப்
பகலில் வழங்க ஏற்பனாம்!

(‘இளந்தமிழ்’ - கனடா)

நிறங்கள்

புல்லின்நிறம் பச்சையாம்!
 பாலின்நிறம் வெள்ளையாம்!
 வானின்நிறம் நீலமாம்!
 காக்கை நிறம் கருமையாம்!
 சாம்பலின் நிறம் சாம்பலாம்!
 குருதிநிறம் செம்மையாம்!
 வாழைப்பழம் மஞ்சளாம்!
 நாவற்பழம் ஊதாவாம்!
 தோடம்பழம் செம்மஞ்சள்!
 புளியம்பழம் மண்ணிறம்!
 கடலின் நிறம் கருநீலம்!
 குருத்துநிறம் இளம்பச்சை!
 சந்தன நிறம் இளஞ்செம்மை!

மாலை வானில் மலர்ந்திடும்
 கோல நிறங்கள் கோடியாம்!

(‘இளந்தமிழ்’ - கனடா)

கூழ் குடிப்போமே!

கூழ் குடிப்போமே!
கூழ் குடிப்போமே!
வட்டமாகக் கூடிக் குந்திக்
கூழ் குடிப்போமே!

(வேறு)

பண்ணையல் மானில் வெந்த
கூழ் குடிப்போமே!
இனிய இறாலும் பொரித்து வார்த்த
கூழ் குடிப்போமே!

நிலாவெளிச்ச முற்றம் குந்திக்
கூழ் குடிப்போமே!
பலாவினையைக் கோலி, ஏந்திக்
கூழ் குடிப்போமே!

பாட்டி அகப்பை யாலே வார்க்கக்
கூழ் குடிப்போமே!
பாட்டும் பேச்சும் பகடியுமாய்க்
கூழ் குடிப்போமே!

“என்ன ருசி” என்று புகழ்ந்து
கூழ் குடிப்போமே!
“இன்னும் இன்னும் பாட்டி!” என்று
கூழ் குடிப்போமே!

இப்படி என் அம்மா சிலிர்த்தே
இன்றும் பாடு’றாள்!
எப்படி நான் ஈழம்போய் அக்
கூழ் குடிப்போனோ?

(‘கதிரொளி’ - கனடா)

தாயகக் காட்சிகள்

நெல்லைவில் ஈழக் காட்சி எல்லாம்
 தொலைக்காட் சிப்பெட்டி காட்டக் கண்டேன்!
 துலா இறைக்கும் தோட்டம் கண்டேன்!
 பலா மரத்தில் பழங்கள் கண்டேன்!
 தோட்டத் தொழுவம், பசுக்கள் கண்டேன்!
 ஆட்டு மந்தை மேயக் கண்டேன்!
 வடலி, தென்னை பனந்தோப் புக்கள்
 குடிசைகள் தெருக் கூத்துங் கண்டேன்!
 பாடித்தாய்மார் தொட்டில் ஆட்டல்,
 பாடை மீது பிணங்கள் ஊர்தல்,
 உரலில் நெல்லுக் குத்தும் பெண்கள்
 அரிவி வெட்டிப் பாடும் மகளிர்
 குஞ்சுக் கூட்டத் தோடு கோழி
 கஞ்சிக் கலசம் சுமக்கும் மாதர்
 ஈழ வியப்புக் காட்சி எல்லாம்
 மூளவைக்கும் நெஞ்சில் ஏக்கம்!
 காணவேண்டும் நேரில் என்னும்
 வேணவாவில் குமுறும் நெஞ்சு.

(‘கதிரொளி’ - கனடா)

இன்பத் தமிழை மறப்பெனோ?

எந்த நாட்டில் வாழ்கிலும்
ஈழத் தாயை மறப்பெனோ?
எந்த மொழியில் படிக்கிலும்
இன்பத் தமிழை மறப்பெனோ?

அன்னை அன்பில் இனித்திடும்
ஆசைத் தமிழைப் பேசுவேன்!
சின்னக் கதையில் விளங்கிடும்
செல்லத் தமிழைப் பேசுவேன்!

தொழுது பாடும் தேவாரச்
சுவாமித் தமிழைப் பேசுவேன்!
எழுதப் படிக்கத் தமிழினை
இயலும் நிலையை எட்டுவேன்!

தாலாட்டாக மயக்கிய
தாய்மைத் தமிழைப் பேசுவேன்!
கோலாட்டங்கள், கும்மியில்
குதிக்கும் தமிழைப் பேசுவேன்!

அப்பாவுக்குக் கடிதமும்
அழகுத் தமிழில் எழுதுவேன்!
ஒப்பம் தமிழில் வைப்பதை
ஒழுக்க மாகக் கொள்ளுவேன்.

(‘கதிரொளி’ - கனடா)

பாரதி காட்டும் பாதையிலே...!

பாரதியார் நீர் பாடியதாம்

பாப்பா பாட்டுத் தான் தமிழர்
யாரையும் திருத்தும் பாட்டய்யா!
ஆழ்ந்து பார்த்தால் அது புரியும்!

கூடி விளையா டச்சொல்லி,
கூடி வாழ்ந்திடும் ஒற்றுமையைத்
தேடிக் கொள்ளத் தமிழனுக்கே
செப்பி உள்ளீர்! உணர்ந்திடுவோம்!

வருத்திக் குழந்தையைத் திட்டாமை
வாஞ்ஞை சொன்னீர்! அறிவினிலே
விருத்தி குறை சேய் போன்றோரை
வெறுக்கா துதவ வேண்டித்தான்!

எத்தித் திருடும் காக்கைக்கும்
இரங்கச் சொன்னீர்! கயவரையும்
புத்தி சொல்லி அன்பாலே
புனிதப் படுத்தச் சொல்லத்தான்!

‘தெய்வம் நமக்குத் துணை!’ என்றும்
‘தீங்கு வரவே விடார்!’ என்றும்
மெய்ம்மைக் குள்ளே பெரும்மெய்ம்மை
விளம்பி யுள்ளீர் முக்கியமாய்!

காசு, பணமே பெரிதென்று
கருதித் தீங்குற் றோர்பலராம்!
பேசப் படும்புகழ் பெரிதென்று
பிசகித் தீங்குற் றோர்பலராம்!

மண்ணே, பொண்ணே துணையென்று
மயங்கிப் பலரும் தீங்குற்றோம்!
பண்ணும் தந்திரம் துணையென்று
பழிசெய் தே, பலர் தீங்குற்றோம்!

“துணைதெய் வம்!” என எண்ணாமல்
தொழுதே மனிதரை மண்ணானோம்!
பணிவோம் இறையை இனிமுழுதாய்!
பாரதி உன்சொற் படிஉயர்வோம்!

(‘இளந்தமிழ்’ - கனடா)

ஊஞ்சல்

வீட்டின்கோடி வேம்பில் அப்பா
விரும்பிக் கட்டித் தந்த ஊஞ்சல்!
பாட்டுப் பாடி அம்மா ஆட்டப்
பறந்து நானும் ஆடும் ஊஞ்சல்!

இந்த வீட்டின் எழிலிசை
ஏறி உண்ணி ஆடும் ஊஞ்சல்!
உந்த வீட்டின் உமையும் ஏறி
உதைத்துதைத்தே ஆடும் ஊஞ்சல்!

அந்த வீட்டில் அக்காவும்தான்
அம்மாவோடும் கதைக்கும் சாட்டில்
வந்து வந்தே ஆடும் ஊஞ்சல்!
மரங்குலுங்க ஆடும் ஊஞ்சல்!

வசந்தக் குயில்கள் கூவ நானும்
மாறிக் கூவி ஆடும் ஊஞ்சல்!
பொசங்கும் கோடை மேனிவிபர்வை
புழுக்கம் போக்க ஆடும் ஊஞ்சல்!

(‘கதிரொளி’ - கனடா)

யாரிடம் கேட்போம் அவ்வையே பிச்சை?

“பிச்சை புகினும் கற்கை நன்றே!”
உச்ச அறிவுரை ஒளவையே உரைத்தாய்!
மெச்சினோம்! ஆயினும் ஒருகுறை அன்றோ
இச்சீர் அறிவுரை இன்றுகொண் டுள்ளது?

போரால் பெற்றார், சோதரர் போன்றோரில்
யாரோ செத்த அத்துயர் நெஞ்சைத்
தின்னும் நிலையில் வன்னிச் சேய்கள் நாம்!
எல்லோரும் இன்று பிச்சைக்காரர்!
இல்லை இங் கெவரும் ஈகின்ற நிலையில்!
எப்படி அம்மா பிச்சை கிடைக்கும்?
எப்படி அம்மா எம்பசி தீரும்?
“அப்பசி வந்தால் அனைத்துமே போம்!” எனச்
செப்பினாய் நீதான்! சிந்தித்துப் பாராய்!

‘முழுப்பசி மொய்ப்பில் அம்மா, அப்பா!
அழவும் வலுவின்றி அரைப்பசி அக்காள்!
கால்கை சோரும் காற்பசி யோடு
நூல்களி னோடு நாமிங்கு யுத்தம்!
வகுப்பில் ஆசான் வயிற்றில் பசித் தீ!
முகத்தில், குரலில் முகாமிடும் சோர்வு!
பள்ளிக் கூடமும் பள்ளி கூடமாம்!
பசியால் வீடுகள், பள்ளிகள் பாய்களில்!
பசியால் வன்னியே படுக்கும் நிலையில்!
‘படுப்புதான்’ இனிமேல்! படிப்பே இராது!
இப்பழி நிலைக்கும் எப்பயல் காரணம்?
அவ்வைப் பாட்டி அனைத்தும் நம்பழி!
வெவ்வினை விரைந்தற வீழ்ந்திறை வேண்டுவோம்!

(‘இளந்தமிழ்’ - கனடா)

அருமையாக உழுகிறோம்

வன்னிக் காளை, மயிலைக் காளை
வளைந்து, வளைந்து வாருங்கடா!
உன்னிச் சேற்றில் ஊன்றிக் கலப்பை
உழுது செல்வோம் வாருங்கடா!

கோழிச் சூடன், அறுகு, கோரை
கொடிய களைகள் வேரறவே
ஆழச் செலுத்திக் கலப்பை, நாங்கள்
அருமை யாக உழுகிறோம்!

கிழக்கு வெளுக்க வந்த அலுவல்
கிட்டத் தட்ட முடிந்தது!
விளக்கு வைக்க முன்னம் நிற்பம்
வீட்டில்! விரைந்து வாருங்கள்!

குளத்தில் மூன்று பேரும் நீந்திக்
குளித்து வீடு செல்லுவோம்!
களைப்புத் தீரத் தின்று குடித்துக்
கால்கள் எறிந்து தூங்குவோம்!

(‘கதிரொளி’ - கனடா)

105

பொன்வண்டு

வண்ணம் பலவும் மின்னும் வாஞ்சை
 பொன்வண்டு - நான்
 நண்ணிக் கிளையில் பொத்திப் பிடித்த
 பொன்வண்டு

(வேறு)

மஞ்சட் பொன்னும் மின்னுஞ் செட்டை!
 நீலப் பொன்னும் மின்னுஞ் செட்டை!
 பச்சைப் பொன்னும் மின்னுஞ் செட்டை!
 சிவப்புப் பொன்னும் மின்னுஞ் செட்டை!

(வேறு)

சின்னக் கூண்டில் சிறையிருக்கும்
 பொன்வண்டு - இலை
 தின்னும், நீரும் மெல்லக் குடிக்கும்
 பொன்வண்டு

சின்னத் தம்பி பார்த்து மகிழ்ந்த
 பொன்வண்டு - வந்து
 இன்னும் பலரும் பார்த்து வியந்த
 பொன்வண்டு

“பறக்க விட்டா, பாவம்!” என்ன
 என்னம்மா - நான்
 பறக்க விடவே பறந்து விட்ட
 பொன்வண்டு.

('கதிரொளி' - கனடா)

முற்றம்

வட்டில் சோற்றை நிலவு காட்டி
மகவுக்குஅம்மா ஊட்டும் முற்றம்!
தட்டுச் சுளகில் வற்றல், வடகம்
தங்கிப் பகலில் காயும் முற்றம்!

பரணிஈரப் புழுங்கல் நெல்லைப்
பாயில் காய்ச்சிக் காக்கும் முற்றம்!
கரகக் காரர் பாடி ஆடிக்
காசு தண்டும் அரங்கு முற்றம்!

அப்பா கோடை இரவில் புழுக்கம்
ஆற ஓடிப் படுக்கும் முற்றம்!
தைப்பி றப்பு, ஆவணி ஞாயிறு
தாங்கும் பொங்கல் மடைஇம் முற்றம்!

அண்ணனின்கலி யாணப் பந்தல்
அலங்கா ரங்கள் பூண்ட முற்றம்!
வண்ண வண்ணப் பூஞ்செடிகள்
மலர்ச்செண்டுகள் ஏந்தும் முற்றம்!

(‘தினக்குரல்’)

புள்ளி மயிலே ஆடு

புள்ளிப் புள்ளித் தோகை மயிலே
 துள்ளித் துள்ளி ஆடு!
 புள்ளிச் சிறுவர் நாங்கள் பார்க்கப்
 பச்சை மயிலே ஆடு!

வானும் மண்ணும்இருள, தென்றல்
 வந்துகுளிரும் நேரம்,
 சோனைத் தோகை தூக்கி விரித்துச்
 சுழன்று சுற்றி ஆடு!

பேடு மயில்உன் பக்கம் நின்று
 பெருமை கொள்ளும் போது,
 ஆட இன்னும் என்ன வேண்டும்?
 ஆண்மை மயிலே ஆடு!

செட்டை இரண்டும் விரிந்து இறங்கிச்
 “சிர்சிர”என்றே பாட,
 பட்டுத்தோகை வண்ணப் புள்ளிகள்
 பளபளக்க ஆடு!

(‘தினக்குரல்’)

வீடுகள் பலவிதம்

வீட்டை முதுகில் சுமந்து கொண்டு
மெல்ல நத்தை வருகி'தாம்!
ஓட்டு வீட்டுள் விரும்பும் வேளை
ஒடுங்கித் தூங்கி ஆறுமாம்!

தரைப்படகு தன்வயிற்றில்
வீடு தாங்கி நிற்கி'தாம்!
பெருக்கு, வெள்ளம் வரின்மிதந்து
பிள்ளை வீட்டைப் பேணுமாம்!

தூக்கணாங் குருவி வீடு
தொங்குந் தென்னங்கீற்றிலே!
காக்கி' தங்கு குருவி தம்மைக்
காற்றில் ஆடும் வீடது!

வீட்டைத் தலையில் சுமந்து வயலின்
வெளியில் மரமும் நிற்கி'து!
காட்டு விலங்கை விரட்டும் நெல்லுக்
காவலனை ஏந்து'து!

தொங்கும் வீடாம் தேனீக் கூட்டைச்
சோலை மரமும் சுமக்கி'து!
அங்கு தேனீ ராச்சியமும்
அருமை யாக நடக்கி'து!

(‘தினக்குரல்’)

ஒளியூட்டும் விளையாட்டு

விளையாட்டும் - வாழ்வில்
ஒளியூட்டும்!

வெற்றி ஒன்றே இலட்சியமாய்,
விட்டுக் கொடுத்துக் குழுவிலுள்ள
மற்றையோர்க்கும் ஒத்துழைப்பு
வழங்கும் மனப் பாங்கை யூட்டி,

விளையாட்டும் - வாழ்வில்
ஒளியூட்டும்!

மாறி மாறி வெற்றி, தோல்வி
வரவும் பண்ணித் தோல்விகண்டு
சீறும், சோரும் நொய்ம்மை தேய்த்து
திண்மை, பொறுமை தம்மையூட்டி,

விளையாட்டும் - வாழ்வில்
ஒளியூட்டும்!

வீழ்ந்தெழுந்தும் பம்பரமாய்
விரைந்து செயல்பட வும் உந்தித்
தாழ்த்தும் பஞ்சி அலுப்பை ஓட்டிச்
சந்ததங்கள் மயமுமாக்கி,

விளையாட்டும் - வாழ்வில்
ஒளியூட்டும்!

அங்கிங் கலை பா யும்நெஞ்சை
ஆடும் விளையாட்டில் ஊன்றித்
தங்க வைத்தே மனஒடுக்கம்
தந்துமனோ சக்தி கூட்டி

(விளையாட்டும்...)

(யாழ் 'உதயன்')

இணைய உலகம்

கீணினி இணையம் - அற்புதக்
கணினி இணையம்!

படிக்கலாம், படிக்கலாம்,
பாடல், கதைகள் படிக்கலாம்!
படிக்கலாம் படிக்கலாம்
செய்தித் தாள்கள் படிக்கலாம்!

கேட்கலாம், கேட்கலாம்,
வானொலிகள் கேட்கலாம்!
கேட்கலாம், கேட்கலாம்
இசையரங்கும் கேட்கலாம்!

அனுப்பலாம், அனுப்பலாம்
மின்னஞ்சல் அனுப்பலாம்!
அனுப்பலாம், அனுப்பலாம்
பணங்காசும் அனுப்பலாம்!

பார்க்கலாம், பார்க்கலாம்
பேசும்படங்கள் பார்க்கலாம்!
பார்க்கலாம், பார்க்கலாம்
ஊரில் கதைக்கும் உறவையும்!

(யாழ் - 'தினக்குரல்')

யார் யார் மாமனிதர்

மற்றோர் உணர்வை மதித்து நடந்திடும்
மாண்பினர் மாமனிதர் - பேணிக்
கற்ற நீதிகள் கடைப்பிடிக்கின்ற
கண்ணியர் மாமனிதர்!

என்மொழி, உன்மொழி, நன்மொழி தாமென
ஏற்பவர் மாமனிதர் - மேலும்
என்மதம், உன்மதம், உயர்ந்தவை தாமென
உவப்பவர் மாமனிதர்!

தன்தன் சுதந்திரம் தன்மட்டில் நுகரல்
சகிப்பவர் மாமனிதர் - தர்ம
உன்னத மானுடம் ஒன்றினை ஆக்கிட
உழைப்பவர் மாமனிதர்!

எல்லையில் சக்தி இறையெயன் நிருப்பதை
ஏற்பவர் மாமனிதர் - அந்த
வல்லவன் கால்பற்றி வையகம் வாழ்ந்திட
வைப்பவர் மாமனிதர்!

(கனடா - 'மணிமகுடம்')

என் ஆசை

எங்கள் பள்ளி விழாவில் மேடை
ஏறிப் பாடி ஆடிட ஆசை!
தங்கை தூங்கும் தொட்டிலாட்டித்
தாலாட்டும் நான் பாடிட ஆசை!

நாட்டுப் பாடல் பாட்டி பாட
நானுங்கேட்டுப் பாட ஆசை!
தோட்டத் துலாவில் உழவர் பாட்டில்
சொக்கி நானும் பாட ஆசை!

ஆட்டிக் கொண்டு(டு)என் ஊஞ்சல், பாடும்
அம்மாபாட்டுக் கேட்க ஆசை!
பாட்டன் சொல்லும் நீதிக் கதைகள்
பக்கங் குந்திக் கேட்க ஆசை!

வசந்த காலக் குயில்கள் கூவ,
மாறு கூவி மகிழ ஆசை!
இசைந்து பக்த ரோடு கூடி
இட்டுத் தாளம், பாட ஆசை!

(கனடா - 'மணிமகுடம்')

காத்து ஆள் கண்ணா!

கண்ணா கண்ணா - நீல
வண்ணா! வண்ணா!
மண்ணாய்ப் புண்ணாய்த் - தமிழர்
மடிகின் றோமே!

எண்ணாய் எண்ணாய் - காக்க
எம்மை எண்ணாய்!
நண்ணாய் நண்ணாய் - ஈழ
நாட்டின் கோனாய்!

வந்தே வந்தே - எங்கள்
வண்ணத் தீவில்
குந்திக் குந்தி - கொண்டார்
கொள்ளைக்காரர்!

அந்தோ அந்தோ - எம்மை
அழிக்கின் றாரே!
சொந்த மண்ணில் - நாங்கள்
நொந்தோம், வெந்தோம்!

காத்தல் செய்ய - உள்ள
கடவுள் நீதான்!
பூத்தாள் கண்ணா - ஈழம்
காத்தாள் கண்ணா!

(கனடா - 'இளந்தமிழ்')

இந்நூலாசிரியரைப் பற்றி...

மண்ணைக் கண்ணில் சுமக்கும் ஒரு
மாபெரும் கவிஞர்,

இன்தமிழை, இறைவனை,
அன்னை மண்ணை...
அன்வாழக உயிரில் எழுதும்
அருங் கவிஞர்,

முத்தமிழ் நிலத்தில் ஒரு
மூதறிஞர்!

அதனாலேதான் பல பதக்கங்கள்
இவரின் கழுத்தைத் தேடிப்
பறந்தே வந்தன!

இதுவரை நூறுக்கு மேலான புத்தகங்களை
இவர் அரிதாரம் ஆக்கிக் கொண்டார்!

விரபாகரப் பெருங்காப்பியம் என்னும்
காவியத்தை ஆயிரத்து முந்நூறு
பாக்களில் பாடி, தமிழ் ஈழ வானொலியில்
ஒலித்தவர்!

செகராச மன்னனின்
செல்லைப் பிள்ளையாருக்குச்
செந்தமிழ் மலர்களைச் சூடிய
மகராசன் ஆகினார்!

இறைவனை அதிரவைத்த
பறை இவரின் பாடல்கள்!

இன்றுமட்டும் அல்ல நாளையும்
ஈழ மணித்திடு நாட்டின்
எழுத்தோவியன் இவர்!

வாழ்க தமிழ்!
வாழ்க பஞ்சு எனும்
இந்தப் பஞ்சாட்சரக் கவிஞர்!

பண்டிதர்
ச.வே.பஞ்சாட்சரம்